

॥ अथ श्रीमद्भुतरामायणं प्रारभ्यते ॥

पृ. ५६

श्रीलक्ष्मीधर-विद्यामन्दिर,

देवप्रयाग (रुद्रमठ-पर्वत)

उत्तराखण्ड, भारत-भारत

गो.
अवशिष्ट।

CC-0 Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

अथाद्भुतरामायणस्यभूमिकापृष्ठं.

अयमद्भुतरामायणारख्यो ग्रंथः सर्वत्र प्रसिद्धोऽस्ति परंतु जगति पुस्तकानामत्यल्पतया दिदृक्षूणां पुस्तकदो-
लभ्यमवगत्यांकनेन सर्वेषां पुस्तकलाभसौलभ्यसंपिपादयिषया पुस्तकोपलंभविषये भूयांसं यत्नमारभ-
ता पुस्तकचतुष्टयं समासादितं, तेषुच पुस्तकेष्वालोच्यमानेषु श्लोकानां त्रिपञ्चाशदधिकत्रयोदशशतीपरि-
मितः सप्तविंशतिसर्गात्मकएवायं ग्रंथइति निर्णयोविदुषांबुद्धिपथारूढः समजनि ॥ नन्वस्मिन्ग्रंथे
प्रत्यध्यायमिति करणे अद्भुतोत्तरकांडे इत्युक्तत्वादेतदपेक्षया पूर्ववर्तिकांडषट्कसत्तायाः स्पष्टमेव प्रतीतेः क-
थमेतावानेवायं ग्रंथइति निर्णयइति चेत् ॥ अत्रोच्यते उपक्रमे पंचविंशतिसाहस्रं रामायणमिदं भुवि ॥
तदाकर्णितमस्माभिः सविशेषं महामुने ॥ शतकोटिप्रविस्तारे रामायणमहार्णवे ॥ किं गीतमिह मुष्णाति त-
न्मे कथय सुव्रतेति वाल्मीकिं प्रति भारद्वाजस्य प्रश्नः ॥ शतकोटिप्रविस्तारे रामायणमहार्णवे सविशेषं किं-
चिदधिकसंख्यासहितं पंचविंशतिसाहस्रं रामायणं भुवि अस्ति इति यत्तदिदमस्माभिराकर्णितं तन्मध्ये किं -
गीतंसत् इह पापं मुष्णाति तन्मे कथयेति तदर्थः ॥ उत्तरवाक्यानुरोधेन पूर्वकथितचतुर्विंशतिसहस्रापेक्षया
अवशिष्टो भागः कथनीयइति तन्नात्यर्थं ॥ एतदुपरि वाल्मीकेरुक्तिं पंचविंशतिसाहस्रं नृलोके यत्प्रतिष्ठितं ॥

नृणां हि सदृशं रामचरितं वर्णितं ततः ॥ सीतामाहात्म्यसारं यद्विशेषादत्र नोक्तवान् ॥ शृणुष्ववहितो ब्रह्मन्
 काकुत्स्थचरितं महत् इति ॥ नृलोके पंचविंशतिसाहस्रं यद्रामायणं प्रतिष्ठितं ततस्तन्मध्ये नृणां हि नृणामेव स
 दृशं रामचरितं वर्णितं ॥ चतुर्विंशतिसाहस्रेणेत्यर्थः ॥ अत्र पंचविंशतिसाहस्रे यत्सीतामाहात्म्यसारं तद्विशेषा
 दहं नोक्तवान् अतः हे ब्रह्मन् तन्महत्काकुत्स्थचरितं शृणुष्वेतित्यर्थः ॥ किंच पुस्तकांतरे सीताजन्मकथनानंतरं न
 वमाध्यायारंभे चतुर्विंशतिसाहस्रे रामायणमहार्णवे ॥ सीताविवाहादिसर्वं प्रोक्तमस्ति द्विजर्षभ ॥ पुनस्तत्कथनं
 विद्धि पिष्टपेषणमेव हीत्युक्त्वा वनवासमध्ये रामहनुमत्समागमप्रभृति सर्वं कथितं ॥ उपसंहारे चरमाध्याये
 कथितारव्यानानुक्रमेणैवानुक्रमणिकापि दृश्यते ॥ तथाच उपक्रमोपसंहाराभ्यां पुस्तकांतरस्थपाठानुरोधेन
 चायं ग्रंथो महारामायणोत्तरकांडसंबन्धी पूर्वोक्तसंख्याकश्चेति सिद्ध्यति ॥ एवं सति इति करणस्थाद्भुतोत्तरकां
 डे इत्यपि संगतं भवतीति नास्ति कांडषट्कसत्तासंभावनेति शिवं ॥ ७ ॥ ७ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ अथ अद्भुतरामायणप्रारंभः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं ॥ दे-
 वीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ नमस्तस्मै मुनीन्द्राय श्रीयुताय यशस्विने ॥ शं-
 ताया वीतरागाय वाल्मीकाय नमो नमः ॥ २ ॥ रामाय रामभद्राय रामचंद्राय वधसे ॥ रघुनाथा-
 य नाथाय सीतायाः पतये नमः ॥ ३ ॥ जयति रघुवंशतिलकः कोशल्यनंदवर्द्धनो रामः ॥
 दशवदननिधनकारी दाशरथिः पुंडरीकाक्षः ॥ ४ ॥ ॥ तमसा तीरनिलयं निलयं तपसां-
 गुरुं ॥ वचसां प्रथमस्थानं वाल्मीकिं मुनिपुंगवं ॥ १ ॥ विनयावनतो भूत्वा भारद्वाजो महा-
 मुनिः ॥ अपृच्छत् समतः शिष्यः कृतोजलिपुटो वशी ॥ २ ॥ रामायणे मितिख्यातं शतको-
 टिप्रविस्तरं ॥ प्रणीतं भवता यच्च ब्रह्मलोके प्रतिष्ठितं ॥ ३ ॥ श्रूयते ब्राह्मणैर्नित्यमृषि-
 भिः पितृभिः सुरैः ॥ पंचविंशतिस्माहस्त्रं रामायणमिदं भुवि ॥ ४ ॥ तदाकर्णितं म-
 स्माभिः सविशेषं महामुने ॥ शतकोटिप्रविस्तारं रामायणमहाणवे ॥ ५ ॥ किं गीतमि-
 ह मुष्णाति तन्मे कथय सुव्रत ॥ आकर्ण्योदरिणः पृष्ठं भारद्वाजस्यैव मुनिः ॥ ६ ॥ हस्ताम-
 लकवत्सर्वं सस्मार शतकोटिकं ॥ ओमित्युक्त्वा मुनिः शिष्यं प्रोवाच वदतां वरं ॥ ७ ॥ भारद्वा-
 जचिरजीवसाधुस्मारितमद्यनः ॥ शतकोटिप्रविस्तारं रामायणमहाणवे ॥ ८ ॥ राम

अद्भुत-

१

स्यचरितं सर्वमाश्चर्यं सम्यगीरितं ॥ पंचविंशतिसाहस्रं नृलोके यत्प्रतिष्ठितं ॥ ९ ॥ नृणां हि सदृशं
 रामचरितं वर्णितं ततः ॥ सीतामाहात्म्यसारं यद्विशेषादत्र नोक्तवान् ॥ १० ॥ शृणुष्व अबहि
 तो ब्रह्मन्काकुत्स्थचरितं महत् ॥ सीतायामूलभूतायाः प्रकृतेश्चरितं महत् ॥ ११ ॥ आ-
 श्चर्यमाश्चर्यमिदं गोपितं ब्रह्मणो गृहे ॥ हितो यः प्रियशिष्याय तु भ्यमावेदयामितत् ॥
 १२ ॥ जानकी प्रकृतिः सृष्टेरादिभूता महागुणा ॥ तपः सिद्धिः स्वर्गसिद्धिर्भूतिर्भूतिमता सती
 ॥ १३ ॥ विद्याविद्याच महती गीयते ब्रह्मवादिभिः ॥ ऋद्धिः सिद्धिर्गुणमयी गुणातीता-
 गुणात्मिका ॥ १४ ॥ ब्रह्म ब्रह्मांडसंभूता सर्वकारणकारणं ॥ प्रकृतिर्विकृतिर्देवी चि-
 न्मयी चिद्विलासिनी ॥ १५ ॥ महाकुंडलिनी सर्वानुस्यूता ब्रह्मसंज्ञिता ॥ तस्याविल-
 सितं सर्वजगदेतच्चराचरं ॥ १६ ॥ यामाधाय तद्दि ब्रह्मन्योगिनस्तत्त्वदर्शिनिः ॥ विघट्टयं-
 तित् तद्द्रव्यं भवति सुखमूर्तिकाः ॥ १७ ॥ यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति सुव्रत ॥ अप्स्यु-
 त्थानमधर्मस्य तदा प्रकृति संभवः ॥ १८ ॥ रामः साक्षात्परं ज्योतिः पूरंधाम परः पुमान् ॥
 आकृतौ परमो भेदो न सीतारामयोर्यतः ॥ १९ ॥ रामः सीता जानकीरामभद्रानाणुभ-
 दो नैतयोरस्तिकाश्चित् ॥ संतोषु ध्वातत्त्वमेतद्विबुद्धाः पारयाताः संसृते मृत्युवक्त्रात् ॥

रा

२०॥ रामोचिंत्यो नित्यचित्सर्वसाक्षी सर्वतस्थः सर्वलोकेककर्ता ॥ भर्ता हर्तानंदमूर्तिर्विश्रमा
 सीतायोगाच्चिंत्यते योगिभिः सः ॥ २१ ॥ अपाणिपादोजवनोग्रहीतापश्यत्यचक्षुः सशृणो
 त्यकर्णः ॥ सवेत्ति विश्वं न हितस्य वेत्ता तमाहुर्यपुरुषं पुराणं ॥ २२ ॥ तयोः परं जन्म उदाहरि
 ष्ये ययोर्यथा कारणादेहधारिणोः ॥ अरूपिणोरूपविधारणं पुनर्नृणां महानुग्रह एव केवलं
 ॥ २३ ॥ पठन् द्विजो वाग्त्रयभक्त्यमीयात्क्षत्रान्वयो भूमिपतित्वमीयात् ॥ वणिज्जनः पुण्य
 फलत्वमीयाच्छृण्वन् नृहि शूद्रोऽपि महत्वमीयात् ॥ २४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मी-
 कीये अद्भुतोत्तरकाण्डे आदिकाव्ये प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६७ ॥
 भारद्वाजश्चण्डिकाथरामचंद्रस्य धीमतः ॥ जन्मनः कारणं विप्र इक्ष्वाकुकुलवारिधौ ॥ १ ॥
 सीतायाश्च महोदेव्याः पृथिव्या जन्महेतुकं ॥ तत्र रामकथामादौ वक्ष्यामि मुनिपुंगव ॥ २ ॥
 श्रूयतां मुनिशार्दूल अंबरीषकथालये ॥ पुरुषोत्तममाहात्म्यं सर्वपापहरं परं ॥ ३ ॥ त्रिशं
 कोदयिताभार्या सर्वलक्षणशोभिता ॥ अंबरीषस्य जननी नित्यं शोचि समन्विता ॥ ४ ॥
 ॥ योगनिद्रां समासूतं शेषपर्यंकशायिनं ॥ नारायणं महात्मानं ब्रह्मांडकमलोद्भवं ॥ ५ ॥
 तमसा कालरुद्रारव्यं रजसा कनकांडजं ॥ सत्वेन सर्वगं विष्णुं सर्वदेवनमस्कृतं ॥ ६ ॥

अद्भुत-
२

अर्चयामास स ततं वाङ्मनः कायवृत्तिभिः ॥ माल्यदामादिकं सर्वं स्वयमेव व्यचीकरत् ॥ ७ ॥
 गंधादिपेषणं चैव धूपद्रव्यादिकं तथा ॥ तत्सर्वं कौतुकाविष्टा स्वयमेव चकार सा ॥ ८ ॥ श्रु-
 भापद्मावती नित्यं वचो नारायणोति च ॥ अनन्तेति च सानित्यं भाषमाणाय तव्रता ॥ ९ ॥ द-
 शवर्षसहस्राणि तत्परेणांतरात्मना ॥ अर्चयामास गोविंदं गंधपुष्पादिभिः शुभैः ॥ १० ॥ -
 विष्णुभक्तात्महाभागां सर्वपापविवर्जितान् ॥ दानमानार्चनैर्नित्यं धनैरत्नैरतोषयत् ॥
 ११ ॥ ततः कदाचित्सा देवी द्वादश्यां समुपोष्य वै ॥ हरेरग्रे महाभागा सुष्वाप पतिना सह ॥
 १२ ॥ तत्र नारायणो देवस्तामाह पुरुषोत्तमः ॥ किमिच्छसि वरं भूद्रुमुत्तः किं ब्रूहि भा-
 मिनि ॥ १३ ॥ सा हृष्टा तं वरं वध्रे पुत्रस्त्वद्रुक्तिमान् भवेत् ॥ सार्वभौमो महातेजाः स्वक-
 र्मनिरतः श्रुचिः ॥ १४ ॥ तथेत्युक्त्वा ददौ तस्यै फलमकं जनार्दनः ॥ सा प्रबुद्धा फलं दृष्ट्वा
 भर्त्रे सर्वं निवेद्य च ॥ १५ ॥ भक्षयामास संदश्य फलं तद्धृष्टमानसा ॥ ततः कालेन सा दे-
 वी पुत्रं कुलविवर्धनं ॥ १६ ॥ असूयत श्रुभाचारवासुदेव परायणं ॥ श्रुभलक्षणं संप-
 न्नं चक्रां कितमनुत्तमं ॥ १७ ॥ जातं दृष्ट्वा पिता पुत्रं क्रियाः सर्वाश्चकार वै ॥ अंबरीष इ-
 तिरव्यातो लोके समभवत्प्रभुः ॥ १८ ॥ पितर्यु परतेश्रीमानभिषिक्तो महात्मभिः ॥

रा.स-
२

२

मंत्रिष्वाधायराज्यं च तप उग्रं च कारसः ॥ १९ ॥ संवत्सर सहस्रं वै जपन्नारायणं प्रभुं ॥ तृत्पुंड
 रीक मध्यस्थं सूर्य मंडल मध्यगं ॥ २० ॥ शंखचक्रगदापद्मधारयंतं चतुर्भुजं ॥ शङ्खजं वृत्त-
 दनिभं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकं ॥ २१ ॥ सर्वाभरणसंयुक्तं पीतांबरधरं प्रभुं ॥ श्रीवत्सवक्षसूदेवं
 पुरुषं पुरुषोत्तमं ॥ २२ ॥ ततो गरुडमारुत्य सर्वदेवैरभिष्टुतः ॥ आजगाम स विश्वात्मा सर्वलो-
 कनमस्कृतः ॥ २३ ॥ ऐरावतमिवाचिंत्यं कृत्वा वै गरुडं हरिः ॥ स्वयं शक्र इवासीनस्तमाह
 नृपसत्तमं ॥ २४ ॥ इन्द्रो ह मस्मिभद्रं ते किंददामितवाद्यव ॥ सर्वलोके श्वरो ह त्वारक्षितुं समु-
 पागतः ॥ २५ ॥ अंबरीषस्तु तं दृष्ट्वा शक्रमैरावतस्थितं ॥ उवाच वचनं धीमान् विष्णुभक्तिप-
 रायणः ॥ २६ ॥ नाहं त्वामभिसंधाय तप उग्रं स्थितवानिह ॥ त्वया दत्तं च नेच्छामि गच्छ श-
 क्रयथा सुरवं ॥ २७ ॥ मम नारायणो नाथस्त्वं नस्तोष्य मराधिप ॥ ब्रजं द्रुमा कृथास्त्यत्र
 ममाश्रमविलोपनं ॥ २८ ॥ ततः प्रहस्य भगवान् स्वरूपमकरोद्हरिः ॥ शार्ङ्गचक्रगदापाणिः
 शंखहस्तोजनार्दनः ॥ २९ ॥ गरुडोपरि विश्वात्मान् नीलाचल इवापरः ॥ देवगंधर्वसंघैश्च-
 स्तूयमानः समंततः ॥ ३० ॥ प्रणम्य राजा संतुष्टस्तुष्टाव गरुडं ध्वजं ॥ प्रसीद लोकनाथस्त्वं-
 मम नाथ जनार्दन ॥ ३१ ॥ कृष्णकृष्णजगन्नाथ सर्वलोकनमस्कृत ॥ त्वमादिस्त्वमनादि

अद्भुत-
३

स्वमनंतः पुरुषः प्रभुः ॥ ३२ ॥ अप्रमेयो विभुर्विष्णुर्गोविंदः कमलक्षणाः ॥ महेश्वरांशजो मध्यः
पुष्करः रवगमः रवगः ॥ ३३ ॥ कव्यवाहः कपाली त्वंहव्यवाहः प्रभंजनः ॥ आदिदेवः क्रियानंदः
परमात्मनिसंस्थितः ॥ ३४ ॥ त्वां प्रपन्नोऽस्मि गोविंद पाहि मां पुष्करेक्षणा ॥ नान्या गतिस्त्वद-
न्यामेत्वामेव शरणं गतः ॥ ३५ ॥ तमाह भगवान् विष्णुः किं ते हृदि चिकीर्षितं ॥ तत्सर्वं संप्रदा-
स्यामि भक्तोऽसि मम सुव्रत ॥ ३६ ॥ भक्तप्रियोऽस्मि स ततंतस्मादा तु मिहागतः ॥ अंबरीषस्तु
तच्छ्रुत्वा हर्षगद्गदया गिरा ॥ ३७ ॥ प्रोवाच परमात्मानं नारायणमनामयं ॥ त्वयि विष्णौ परा-
नंदे नित्यमेव तृतां मतिः ॥ ३८ ॥ भवेयं तत्परो नित्यं वाङ्मनः कायकर्मणिः ॥ पालयिष्यामि
पृथिवीं कृत्वा वै वैष्णवजगत् ॥ ३९ ॥ यज्ञहोमार्चनैश्चैव तर्पिष्यामि सुरोत्तमान् ॥ वैष्णवान्
पालयिष्यामि हनिष्यामि च शात्रवान् ॥ ४० ॥ एवमुक्तस्तु भगवान् प्रत्युवाच नृपोत्तमं ॥ ए-
वमस्तु तवेच्छावै चक्रमेतत्सुदर्शनं ॥ ४१ ॥ पुरारुद्रप्रभावेन लब्धं वैदुलं भमया ॥ ऋषि-
शापादिकंदुःखं शत्रुरोगादिकंतथा ॥ ४२ ॥ निहनिष्यति ते दुःखमित्युक्त्वांतरधीयत ॥ त-
तः प्रणम्य मुदितो राजानां नारायणं प्रभुं ॥ ४३ ॥ प्रविश्य नगरीं दिव्यामया ध्यापय पालयत
॥ ब्राह्मणादींस्तथा वर्णान्स्वेस्वे कर्मण्ययोजयत् ॥ ४४ ॥ नारायणपरो नित्यं विष्णुः

रा.स.
२

क्तान्कल्मषान् ॥ पालयामास तदृष्टात्मा विशेषेण जनाधिपः ॥ ४५ ॥ अश्वमेधशतैरिष्ट्वा
 वाजपेयशतानि च ॥ पालयामास पृथिवीं सागरावरणामिमां ॥ ४६ ॥ गृहे गृहे हरिस्तस्थौ वे
 दघोषो गृहे गृहे ॥ नामघोषो हरेश्चैव यज्ञघोषस्तथैव च ॥ ४७ ॥ अभवन्नुपशादूलतस्मिन् रा
 ज्यं प्रशासति ॥ नासस्यानातृणाभूमिर्न दुर्भिक्षादिभिर्युता ॥ ४८ ॥ रोगहीनो प्रजानित्यं
 सर्वोपद्रववर्जिता ॥ अंबरीषो महातेजाः पालयामास मेदिनीं ॥ ४९ ॥ सर्वमहात्मा स ततं
 चरक्षितः सुदर्शनेनाति सुदर्शनेन ॥ शुभां समुद्रावधिसंततां महीं सुपालयामास महीमहं
 द्रुः ॥ ५० ॥ इत्यार्षे श्रीरामायणे वाल्मीकीये अद्भुतोत्तरकाण्डे अंबरीषवरप्रदानो नाम
 द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ॥ तस्यैवं वतमानस्य कन्या कमललोचना ॥ श्रीम-
 तीनाम विख्याता सर्वलक्षणशोभिता ॥ १ ॥ तस्मिन् काले मुनिः श्रीमान्नारदो भ्यागतो
 गृहं ॥ अंबरीषस्य राज्ञो वै पर्वतश्च महाद्युतिः ॥ २ ॥ तावु भावागतौ दृष्ट्वा प्रणिपत्य यथा-
 विधि ॥ अंबरीषो महातेजाः पूजयामास तौ नृपः ॥ ३ ॥ कन्या तु प्रेक्ष्य भृगवान्नारदः प्राह
 विस्मितः ॥ केयं राजन् महाभागा कन्या सुरसुतोपमा ॥ ४ ॥ ब्रूहि धर्मभृतां श्रेष्ठ सर्वलक्ष-
 णशोभिता ॥ निशम्य वचनं तस्य राजा प्राह कृताजलिः ॥ ५ ॥ दुहितेयममविभो श्रीम

अद्भुत-
४

तीनामनामतः ॥ प्रदानसमयं प्राप्तावरमन्वेषतीशहृष्टा ॥ ६ ॥ इत्युक्तो मुनिशार्दूलस्त्वामै-
 च्छन्नारदो द्विजः ॥ पर्वतोपि मुनिस्तां वै चक्रमेसर्षिसत्तमः ॥ ७ ॥ अनुज्ञाप्य च राजानं
 नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥ रहस्याह्वयधर्मात्साममदेहि सुतामिमां ॥ ८ ॥ पर्वतोपि तथा प्रा-
 ह राजानं रहसिप्रभुं ॥ तावुभौ प्राह धर्मात्मा प्रणिपत्य भूयार्दितः ॥ ९ ॥ उभौ भवंतौ कन्यामै-
 प्रार्थयानौ कथं त्वहं ॥ करिष्यामि महाप्राज्ञो शृणु नारदमेव च ॥ १० ॥ त्वंच पर्वतमेवाक्यं
 शृणु वक्ष्यामि यत्प्रभो ॥ कन्येयं युवयोरेकं वरयिष्यति चेच्छुभा ॥ ११ ॥ तस्मै कन्यां प्रयच्छा-
 मि नान्यथा शक्तिरस्ति मे ॥ तथेत्युक्त्वा तु तौ विप्रौ श्वआयास्याव एव हि ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा मु-
 निशार्दूलौ जग्मतुः प्रीतमानसौ ॥ वासुदेवपरो नित्यमुभौ ज्ञानवतां वरौ ॥ १३ ॥ विष्णु-
 लोकं ततो गत्वा नारदो मुनिसत्तमः ॥ प्रणिपत्य तद्दृष्ट्वा केशं वाक्यमेतदुवाच ह ॥ १४ ॥ वृत्ता-
 तं सर्वमारब्धाय नाथ नारायणाख्यय ॥ रहसित्वां प्रवक्ष्यामि नमस्ते भुवनेश्वर ॥ १५ ॥ त-
 तः प्रहस्य गोविंदः सर्वात्मा कर्मठं मुनिं ॥ ब्रूहीत्याह स विश्वात्मा मुनिरो ह च केशवं ॥ १६ ॥
 त्वदीयानृपतिः श्रीमान् वरीषो महामतिः ॥ तस्य कन्या विशालाक्षी श्रीमती नामनामतः
 ॥ १७ ॥ परिणेतुमहं तां वै इच्छामि वचनं शृणु ॥ पर्वतोयं मुनिः श्रीमांस्तव भृत्यस्तपोनि

रा.स.
३

४

धिः ॥ १८ ॥ तामैच्छत्सोपि भगवंस्तमाह च जनाधिपः ॥ अंबरीषो महातेजाः कन्ये यं युवयोर्वरं
 ॥ १९ ॥ लावण्ययुक्तं वृणुयाद्यदितस्मै ददाम्यहं ॥ इत्याहावां नृपस्तत्र तथेत्युक्त्वा प्यहं ततः ॥ २० ॥
 ॥ आगमिष्यामि ते राजन् श्वः प्रभाते गृहं प्रति ॥ आगतो हं जगन्नाथ कर्तुमर्हसि मे प्रियं ॥ २१ ॥
 वानराननवद्भाति पर्वतस्य मुखं यथा ॥ तथा कुरु जगन्नाथ मम चेदिच्छसि प्रियं ॥ २२ ॥
 श्रीमती तु तदा पश्येन्नान्यः पश्येत्तथा विधं ॥ तथेत्युक्त्वा स गोविंदः प्रहस्य मधुसूदनः ॥ २३ ॥
 ॥ त्वयोक्तं तत्कारिष्यामि गच्छसौ मय्यथा सुरवं ॥ एवमुक्तो मुनिर्हृष्टः प्रणिपत्य जनार्दनं ॥
 २४ ॥ मन्यमानः कृतात्मान् मयोध्यां वै जगाम सः ॥ गते मुनिवरो तस्मिन् पर्वतोपि महा मुनिः
 ॥ २५ ॥ प्रणम्य माधवं तद्दृष्टो रहस्येन मुवाच ह ॥ वृत्तांतं च निवेद्या मे नारदस्य जगत्पते ॥
 २६ ॥ गोलंगुलमुखं यद्वन्मुखं भाति तथा कुरु ॥ श्रीमती तु तथा पश्येन्नान्यः पश्येत्तथा वि-
 धं ॥ २७ ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान्विष्णुस्त्वयोक्तं च करोमि वै ॥ गच्छ शीघ्रं मयोध्यां त्वं मा-
 वादी नारदस्य वै ॥ २८ ॥ त्वयामेवं ब्रितं यच्च तथेत्युक्त्वा जगाम सः ॥ ततो राजा समाज्ञा-
 य प्राप्तो मुनिवरो तदा ॥ २९ ॥ मंगलैर्विविधैर्भद्रैर्योध्यां ध्वजमालिनीं ॥ मंडयामास-
 लाजैश्च पुष्पैश्चैव समंततः ॥ ३० ॥ अभिषिक्तगृहं दारां सित्कां गणमहापथां ॥ दिव्यगं

अद्भुत
५

धरसोपेतांधूपितांदिव्यधूपकैः ॥ ३१ ॥ कृत्वाचनगरींराजामंडयामासतांसभां ॥ दिव्यगं
धैस्तथाधूपैरत्नैश्चविविधैस्तथा ॥ ३२ ॥ अलंकृतांमणिस्तंभैर्नानामाल्योपशोभितैः ॥ प
राध्यास्तरणोपेतैर्दिव्यभद्रासनैर्वृतां ॥ ३३ ॥ नानाजनसमावेशेनैर्द्रुमैरभिसंवृतां ॥ कृत्वा
नृपेन्द्रस्तांकन्यामादायप्रविवेशह ॥ ३४ ॥ सर्वाभरणसंपन्नाश्चीरिवायतलोचना ॥ कर-
समितमध्यांगीपंचस्निग्धाशुभानना ॥ स्त्रीभिःपरिवृतादिव्याश्रीमतीसंस्थितासती ॥
३५ ॥ सभातुसाभूमिपतेःसमृद्धामणिप्रवेकोत्तमरत्नचित्रा ॥ न्यस्तासनामाल्यवृतीसु
गंधातामन्ययुस्तसुरराजवर्याः ॥ ३६ ॥ अथाययौब्रह्मवरात्मजोमहांस्त्रैविद्यवृद्धोभग
वान्महात्मा ॥ सपर्वतोब्रह्मविदांवरिष्ठोमहामुनिर्नरिदआजगाम ॥ ३७ ॥ इत्यार्षश्ची
म० वाल्मी० आदिकाव्येअद्भुतोत्तरकाण्डेनारदपर्वतसभाप्रवेशोनामतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥
तावागतौसमीक्ष्याथराजासंभ्रांतमानसः ॥ दिव्यमासनमादिश्यपूजयामासतावुभौ
॥ १ ॥ उभौदेवक्रुषीदिव्यौनित्यज्ञानवतांवरो ॥ समासीनौमहात्मानौकन्यार्थमुनेस
त्तमौ ॥ २ ॥ तावुभौप्रणिपत्याग्रैकन्यांतांश्रीमतींशुभां ॥ स्थितांकमलपत्राक्षीप्राहरा
जायशस्विनीं ॥ ३ ॥ अनयोर्यंवरंभद्रेमनसात्वमिहेच्छसि ॥ तस्मैमालामिमांदेहिप्र-

रा.स.
४

५

णिपत्ययथाविधि ॥ ४ ॥ एवमुक्ता तु सा कन्या स्त्रीभिः परिहृता तदा ॥ मालां हिरण्मयीं दिव्या-
 मादाय शतभलोचना ॥ ५ ॥ तस्थौ तामाहराजा सो वत्से किं त्वं करिष्यसि ॥ ६ ॥ अनयो रेक-
 मुदिश्य देहि मालामिमांशम् ॥ सा प्राह पितरं त्रस्ता इमौ तुवानराननौ ॥ ७ ॥ मुनिश्चेष्टौ न प-
 श्यामि नारदं पर्वतं तथा ॥ अनयोर्मध्यतस्त्वेकं वरं षोडशवार्षिकं ॥ ८ ॥ सर्वाभरणासंयुक्त-
 मतसी पुष्पसन्निभं ॥ दीर्घबाहुं विशालाक्षं तुंगोरः स्थलमुत्तमं ॥ ९ ॥ चामीकरांधं कुरणप-
 दयुग्मकशोभितं ॥ विभक्तत्रिवलीयुक्तनाभिव्यक्तकृशोदरं ॥ १० ॥ हिरण्याभरणापेतं सु-
 रंगकनरवंशम् ॥ पद्माकारकरं त्वेन पद्मास्यं पद्मलोचनं ॥ ११ ॥ पद्मांघ्रिं पद्महृदयं पद्मना-
 भिं श्रियाचतुं ॥ दंतपुक्तिभिरत्यर्थं कुंदकुड्मलसन्निभं ॥ १२ ॥ हसंतं मांसमालोक्य दक्षि-
 णं च प्रसार्य वै ॥ पाणिस्थितमिमं छन्नं पश्यामि शतममूर्धजं ॥ १३ ॥ एवमुक्ते मुनिः प्राह-
 नारदः संशयगतः ॥ कियंतो बाहवस्तस्य कन्येव दयथानथ ॥ १४ ॥ बाहुद्वयं च पश्यामी-
 त्याह कन्या सुविस्मिता ॥ प्राह तां पर्वतस्तत्र तस्य वक्षस्थलं शतम् ॥ १५ ॥ किंच पश्यसि मे-
 ब्रूहि करं किं धारयत्यपि ॥ कन्या तमाह मालां वै चंचद्रूपामनुत्तमां ॥ १६ ॥ वक्षस्थले स्य प-
 श्यामि करं कार्मुकसायकौ ॥ एवमुक्ता मुनिश्चेष्टौ परस्परमनुत्तमौ ॥ १७ ॥ मनसा चिंत-

अद्भुत-
६

यंतौ तो मायेयंकस्यचिद्रवेत् ॥ मायावीतस्करोनूनं स्वयमेव जनार्दनः ॥ १८ ॥ आगतो नान्य
था कुर्यात्कथं मेऽन्यो मुखं त्विदं ॥ गोलांगूलीयमित्येवं चिंतयामास नारदः ॥ १९ ॥ पर्वतोपि-
तथैव तद्दानरत्वं कथं मया ॥ प्राप्तमित्येव सहसा चिंता मापेदि वांस्तथा ॥ २० ॥ ततो राजा प्र-
णम्या सौ नारदं पर्वतं तथा ॥ भवन्त्यां किमिदं भद्रौ कृतं बुद्धि विमोहनं ॥ २१ ॥ स्वस्थौ भवन्तौ
तिष्ठेतां यदि कन्यार्थमुद्यतौ ॥ एवमुक्तौ मुनिश्चैष्टौ नृपमूचतुरुल्बणौ ॥ २२ ॥ त्वमेव मोहं
कुरुष्व नावा मिह कथंचन ॥ आवयोरकमेषाते वरय त्वेव भामिनी ॥ २३ ॥ ततः सा कन्यका
भूयः प्रणिपत्य च देवतां ॥ पित्रा नियुक्ता सह सा मुनिशः प्रभया द्विजा ॥ २४ ॥ मात्स्यमादाय
तिष्ठन्ती तयोर्मध्ये समाहिता ॥ पूर्ववत्पुरुषं दृष्ट्वा मात्स्यं तस्मै ददौ हि सा ॥ २५ ॥ अनंतरं च
सा कन्या दृष्ट्वा नमनुजैः पुरः ॥ ततो नादः समभवत्किमेतदिति विस्मयात् ॥ २६ ॥ तामादा-
य गतो विष्णुः स्वस्थानं पुरुषोत्तमः ॥ पुरा तदर्थमनिशं तपस्तप्त्वा वरांगना ॥ २७ ॥ श्रीमती
यं समुत्पन्ना सा गता च तथा हरिं ॥ तावुभौ मुनिशौ लो धि कृत्वामित्येव दुःखितौ ॥ २८ ॥ वा
सुदेव प्रतितदा जग्मतुर्भवन् हरैः ॥ तां वागतौ समीक्ष्या ह श्रीमतीं भगवान् हरिः ॥ २९ ॥ मु-
निश्चैष्टौ समायातौ गूह स्वात्मानमत्र वै ॥ तथेत्युक्ता च सा देवी प्रहसन्ती चकार ह ॥ ३० ॥

रा.स.
४

६

नारदः प्रणिपत्याग्रे प्राह दामोदरं हरिं ॥ किमिदं कृतवानद्यममलं पर्वतस्य च ॥ ३१ ॥ त्वमेव
 नूनं गोविंदकन्यां तां हतवानसि ॥ तच्छ्रुत्वा पुरुषो विष्णुः पिधाय श्रोत्रमच्युतः ॥ ३२ ॥ पाणि
 भ्यां प्राह भगवान्भवता किमुदीरितम् ॥ कामवादो न भावो यं मुनिदृष्टे रहो किल ॥ ३३ ॥ एवमु-
 क्तो मुनिः प्राह वासुदेवं स नारदः ॥ कर्णमूलममकथं गोलंगूलमुखं त्विति ॥ ३४ ॥ तदा कण्ठ-
 महाबुद्धिर्देवो नारायणो हरिः ॥ कर्णमूलं तमाहं देवानरास्यं कृतं मया ॥ ३५ ॥ पर्वतस्य तथा-
 विप्रगोलंगूलमुखं तव ॥ यथा भवांस्तथा सोऽपि प्रार्थयामास निर्जने ॥ ३६ ॥ मामेवं शक्तिवश-
 गस्तथा स्म्य करवं मुने ॥ न स्वेच्छया कृतं तद्वां प्रियार्थं नान्यथा त्विति ॥ ३७ ॥ आचते यच्च य-
 श्चैव तच्च तस्य ददाम्यहं ॥ न दोषोऽत्र गुणो वापि युवयोर्मम वा द्विज ॥ ३८ ॥ पर्वतोऽपि तथा प्रा-
 ह तस्याप्येवं जगाद सः ॥ शृण्वतो रुभयोस्तत्र प्राह दामोदरो वचः ॥ ३९ ॥ प्रियं भवतोः कृत-
 वानसत्येनायुधमालभे ॥ नारदः प्राह धर्मात्मा अवयोर्मध्यतः स्थितः ॥ ४० ॥ धनुष्मान् हि
 भुजः कोऽनुतां हृत्वा गतवान् किल ॥ तच्छ्रुत्वा वासुदेवो सोऽप्राह तौ मुनिसत्तमौ ॥ ४१ ॥ माया-
 विनो महात्मानो बहवः संतिसत्तमौ ॥ तत्र सा श्रीमती देवी हतार्कनापि सुप्रती ॥ ४२ ॥ च

१ अत्र द्विवचनांता नित्रीणि संबोधनानि.

अद्भुत-
७

कृपाणिरहंनित्यंचतुर्बाहुरितिस्थितिः ॥ तस्मान्नाहमतश्चैवभवन्धाविदितंहितत् ॥ ४३ ॥ इत्यु-
क्तोप्रणिपत्यैनमूचतुः प्रीतमानसौ ॥ कोत्रदोषस्तवविभो नारायणजगत्पते ॥ ४४ ॥ दौरात्स्यतुनृ-
पस्यैवमायांहिकृतवानसौ ॥ इत्युक्त्वाजग्मतुस्तस्मात्मुनीनारदपर्वतौ ॥ ४५ ॥ अंबरीषसमासा-
द्यशापेनैनमयोजयत् ॥ नारदः पर्वतश्चैवयस्मादावामिहागतौ ॥ ४६ ॥ आहूयपश्चादन्यस्मै
कन्यात्वंदत्तवानसि ॥ मायायोगेनतस्मात्त्वांतमोऽज्ञाभिषविष्यति ॥ ४७ ॥ तेननात्मानमत्य-
र्थंयथावत्त्वंहिवेत्स्यसि ॥ एवंशापेप्रवृत्तेतुतमोराशिरथोल्लितः ॥ ४८ ॥ नृपंप्रतिततश्चक्रंवि-
ष्णोः प्रादुरभूत्क्षणात् ॥ चक्रवित्रासितंधोरं तावुभावभ्यगात्तमः ॥ ४९ ॥ ततः संचस्तस-
र्वांगोधावमानौमहामुनी ॥ पृष्ठतश्चक्रमालोक्यतमोराशिंचदुर्मदं ॥ ५० ॥ कन्यासिद्धिरहो
प्राप्तास्त्यावयोरिति वेगितौ ॥ लोकालोकंतमनिशंधावमानौतमोऽर्दितौ ॥ ५१ ॥ त्राहित्रा-
हीतिगोविंदभाषमाणौभयार्दितौ ॥ विष्णुलोकंततोगत्वानारायणजगत्पते ॥ ५२ ॥ वासुदे-
वत्प्रीकेशपद्मनाभजनार्दन ॥ त्राद्यावांपुंडरीकाक्षनाथोसिपुरुषोत्तम ॥ ५३ ॥ इत्यूचतु-
र्वासुदेवमुनीनारदपर्वतौ ॥ ततोनारायणोऽचिंत्यः श्रीमान् श्रीवत्सलांछनः ॥ ५४ ॥ निवार्य-
चक्रं ध्यातंचभक्तानुग्रहकाम्यया ॥ अंबरीषश्चमद्भुक्तस्तथेमौमुनिसत्तमौ ॥ ५५ ॥ अनयो-

१ तमः अज्ञेतिच्छेदः

रा.स.
४

७

नृपस्य च तथा हितं कार्यं मया पुनः ॥ आहूय तौ ततः श्रीमान् गिरा प्रल्हादय न्हरिः ॥ ५६ ॥ उवाच भ-
 गवान् विष्णुः श्रूयतामिति मेव च ॥ क्षमेतां मुनिशार्दूलो भक्त संरक्षणाय मे ॥ ५७ ॥ अपराह च-
 चक्रेण हस्तमाशीला हि साधवः ॥ ततस्तौ मुनिशार्दूलौ मायां तस्यावबुध्य च ॥ ५८ ॥ ददतुश्च त-
 तः शापं विष्णु मुद्दिश्य कोपनौ ॥ श्रीमती हरणं विष्णो यत्कृतं छद्मना त्वया ॥ ५९ ॥ ययामूर्त्या
 तथैव त्वं जायथा मधुसूदन ॥ अंबरीषस्यान्ववाये राज्ञो दशरथस्य हि ॥ ६० ॥ पुत्रस्त्वं भविता पु-
 त्रौ श्रीमती धरणी प्रजा ॥ भविष्यति विदेहश्च प्राप्यतां पालयिष्यति ॥ ६१ ॥ राक्षसापसदः
 कश्चित्तांते भार्यं हरिष्यति ॥ यतो राक्षसधर्मेण तद्वाचं श्रीमती शक्रा ॥ ६२ ॥ अतस्ते रक्षसा भ्रा-
 त्रा हर्तव्या छद्मना च्युत ॥ यथा प्राप्तं महद्दुःखमावाप्यां श्रीमती कृते ॥ ६३ ॥ हा हेति रुदता लु-
 भ्यं तथा दुःखं च तत्कृते ॥ इत्युक्तं तौ तौ विप्रौ प्रोवाच मधुसूदनः ॥ ६४ ॥ अंबरीषस्यान्व-
 वाये भविष्यति महायशाः ॥ श्रीमान् दशरथो नाम भूमिपालोऽति धार्मिकः ॥ ६५ ॥ तस्याह
 मग्रजः पुत्रो रामो नाम भवाम्यहं ॥ तत्र मे दक्षिणो बाहुर्भरतो भविता किल ॥ ६६ ॥ शत्रुघ्नो
 वामबाहुश्च शोषो सौलह्मणः स्वयं ॥ ऋषिशापो न चैव स्यादन्यथा च क्रगम्यतां ॥ ६७ ॥ ऋषि-
 शापतमो राशेयदारामा भवाम्यहं ॥ तत्र मांसमुपागच्छ गच्छेदानीं नृपं विना ॥ ६८ ॥ त्यक्त्वा

अद्भुत.
८

पिचमुनिश्रेष्ठावितिस्मप्राहमाधवः ॥ एवमुक्तेतमोनाशंतत्क्षणाच्चजगामवै ॥ ६९ ॥ आत्मार्यं
 संचितंतेनप्रभुणाभक्तरक्षिणा ॥ निवारितंहरेश्चक्रंयथापूर्वमतिष्ठत ॥ ७० ॥ मुनिश्रेष्ठोभ-
 यान्मुक्तोप्रणिपत्यजनार्दनं ॥ निर्गतौशोकसंतसावूचतुस्तौपरस्परं ॥ ७१ ॥ अद्यप्रभृतिदे-
 हांतमावांकन्यापरिग्रहं ॥ नकरिष्यावइत्युक्त्वाप्रतिज्ञायचतावृषी ॥ ७२ ॥ मौनध्यानपरोशु-
 द्धोयथापूर्वंव्यवस्थितौ ॥ अंबुरीषोपिराजासौपरिपाल्यचमेदिनीं ॥ ७३ ॥ सभृत्यज्ञाति-
 संबंधोविष्णुलोकंजगामवै ॥ मानार्थमंबुरीषस्यतथैवमुनिसिंहयोः ॥ ७४ ॥ रामोदाशरथि-
 भूत्वातमसालुप्तबुद्धिकः ॥ कदाचित्कार्यवशतःस्मृतिःस्यादात्मनःप्रभोः ॥ ७५ ॥ पूर्णार्थो-
 पिमहाबाहुरपूर्णार्थइवप्रभुः ॥ अनुग्रहायभक्तानांप्रभुणामिदृशीगतिः ॥ ७६ ॥ मायांकु-
 त्वामहशस्यप्राप्तितामानुषीतनुः ॥ तस्मान्मायानकर्तव्याविद्वद्भिर्दोषदुर्शिभिः ॥ ७७ ॥ ए-
 तत्तत्कथितंसर्वरामजन्मकथाश्रयं ॥ अंबुरीषस्यमाहात्म्यमायावित्वंचवैहरेः ॥ ७८ ॥ यःप-
 ठेच्छृणुयाद्वापिमायावित्वंहरेर्विभोः ॥ मायांविसृज्यपुण्यात्माविष्णुलोकंसगच्छति ॥ ७९
 ॥ दशरथसुतजन्मकारणायःपठतिशृणोत्यनुमोदतद्विजेंद्रः ॥ व्रजतिसभगवद्गुहातिथित्वं
 नहिशमनस्यभयंकुतश्चिदस्य ॥ ८० ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाण्डे-

रा.स.
४

८

अद्भुतोत्तरकाण्डेश्वीरामजन्मोपक्रमश्चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ भरद्वाजशृणुष्वथ
 सीताजन्मनिकारणं ॥ पुरात्रेतायुगेकश्चित्कौशिकोनामवेद्विजः ॥ १ ॥ वासुदेवपरोनित्यना
 मगानरतः सदा ॥ भोजनाशनशय्यासुसदातद्गतमानसः ॥ उदारचरितं विष्णोर्गायमानः पुनः
 पुनः ॥ २ ॥ विष्णुस्थलं समासाद्य हरेः क्षेत्रमनुत्तमं ॥ अगायतहरितं तत्र तालवत्सुलया न्वितं
 ॥ मूर्च्छनामूर्च्छयागेन श्रुतिमंडलवेदितं ॥ भक्तियोगसमापन्नो भिक्षामश्नाति तत्र वै ॥ ४ ॥
 तत्रैव गायमानं च दृष्ट्वा कश्चिद्विजस्तदा ॥ पद्माक्ष इति विख्यातस्तस्मै चानन्ददौ सदा ॥ ५ ॥
 सकुटुंबो महातेजा अश्वन्नन्नं च तस्य वै ॥ कौशिको हितदा तद्दृष्ट्वा गायन्नास्ते हरिं प्रभुं ॥ ६ ॥
 शृण्वन्नास्ते स पद्माक्षः कालकालं च भक्तितः ॥ कालयोगेन संप्राप्ताः शिष्या वै कौशिकस्य च ॥
 ७ ॥ सुतराजन्त्य वै श्यानां विप्राणां कुलसंभवाः ॥ ज्ञानविद्याधिकाः श्रद्धावासा देवपरायणाः
 ॥ ८ ॥ तेषामपि तथान्नाद्यं पद्माक्षः प्रददौ स्वयं ॥ शिष्यैश्च सहितो नित्यं कौशिको तद्दृष्टमान
 सः ॥ ९ ॥ विष्णुस्थले हरितं तत्र आस्ते गायन्त्यथाविधि ॥ तत्रैव मालवो नाम वैद्यो विष्णुपराय
 णः ॥ १० ॥ दीपमालां हरेर्नित्यं करोति प्रीतमानसः ॥ मालतीनामभार्यासीत्तस्य नित्यं पतिव्र
 ता ॥ ११ ॥ गामयेन समालिप्य हरेः क्षेत्रं समंततः ॥ भर्त्रा सहास्ते संप्रीता शृण्वती गानमुत्त-

अद्भुत-
९

मं॥१२॥ कुशस्थलीसमुत्पन्ना ब्राह्मणाः संशितव्रताः ॥ पंचाशद्वैसमापन्ना हरेर्गानार्थमुत्त-
माः ॥१३॥ साधयंतो हि कार्याणि कौशिकस्य महात्मनः ॥ गानविद्यार्थतत्त्वज्ञाः शृण्वंतो-
त्यवसंस्तुते ॥१४॥ ख्यातमासीत्तदा तस्य गानं वै कौशिकस्य च ॥ श्रुत्वा राजा समभ्येत्य का-
लिंगो वाक्यमब्रवीत् ॥१५॥ कौशिका घृणोः सार्द्धं गायस्वेह च मां पुनः ॥ शृणु ध्वंचतथा यूयं कु-
शस्थलजना अपि ॥१६॥ तच्छ्रुत्वा कौशिकः प्राहराजानं सांत्वयन् गिरा ॥ न जिह्वाये महाराज वा-
णी च मम सर्वदा ॥१७॥ हरेरन्यमपीदं वास्तोतिनापि न वक्ति च ॥ एवमुक्ते च तच्छिष्या वसि-
ष्ठो गौतमोऽरुणिः ॥१८॥ सारस्वतस्तथा वैश्यश्चित्रमालस्तथा शिशुः ॥ ऊचुस्तं पार्थिवं त-
त्वं यथा प्राह स कौशिकः ॥१९॥ श्रीकराश्च तथा प्रोचुः पार्थिवं विष्णु तत्पराः ॥ श्रोत्राणीमा-
नि शृण्वन्ति हरेरन्यं न पार्थिव ॥२०॥ माते कीर्तिर्वयं तस्मात् शृणु मो नैव वास्तुतिं ॥ तच्छ्रुत्वा
पार्थिवो रुष्टो गीयतामिति चाब्रवीत् ॥२१॥ स्वभृत्यान् ब्राह्मणात्येते कीर्तिं शृण्वन्ति वै यथा ॥
न शृण्वन्ति कथं तस्माद्दीयमानां समंततः ॥२२॥ एवमुक्तास्ततो भृत्या जगुः पार्थिवसत्तमं ॥
निरुद्धकणा विप्रास्ते गाने वृत्ते सुदुःखिताः ॥२३॥ काष्ठशंकुभिरन्योन्यं श्रोत्राणि बिभ्रिदुः-
किल ॥ कौशिकाद्यास्तुतां ज्ञात्वा मनोवृत्तिं नृपस्य वै ॥२३॥ निर्वधं कुरुते कस्मात्स्वगाने-

रा.स.
५

९

सौम्यः स्थिरं ॥ इत्युक्ता ते सुनियता जिह्वा यंचिच्छिदुः स्वकं ॥ २५ ॥ ततो राजा सुसंकुहः स्व
 देशात्तान् व्यवासयत् ॥ आदाय वित्तं सर्वेषां ततस्ते जग्मु रुत्तरां ॥ २६ ॥ दिशमासाश्च काले
 न कालधर्मेण याजिताः ॥ तानागतान्य मोहस्वा किं कर्तव्यमिति स्मह ॥ २७ ॥ विस्मितस्त-
 क्षणो विप्रब्रह्मा प्राह सुराधिपान् ॥ कौशिकादीन् हि जानध्व वासुदेव परायणान् ॥ २८ ॥ गान
 योगेन ये नित्यं पूजयन्ति जनार्दन ॥ तानानयत भद्रं वो यदि देवत्वमिच्छथ ॥ २९ ॥ इत्युक्ता
 लोकपालास्ते कौशिकेति पुनः पुनः ॥ मालतीति त्वा केचित्पद्माक्षेति तथापरे ॥ ३० ॥ क्रो-
 शमानाः समभ्येत्य तानादाय विहाय सा ॥ ब्रह्मलोकं गताः शीघ्रं मुहूर्तार्द्धे न वसुराः ॥ ३१ ॥
 त ॥ ३२ ॥ ततः कोलाहलं श्वाभूदतिगौरवमुल्बणं ॥ ब्रह्मणा च कृतं दृष्ट्वा देवानां हि जस-
 त्तम ॥ ३३ ॥ हिरण्यगर्भो भगवांस्तान्निवार्य सुरोत्तमान् ॥ कौशिकादींस्तदादाय मुनिदेवैः
 समावृतः ॥ ३४ ॥ विष्णुलोकं ययौ शीघ्रं वासुदेव परायणः ॥ तत्र नारायणो देवः श्वेतदीप
 निवासिभिः ॥ ३५ ॥ ज्ञानयोगेश्वरैः सिद्धैर्विष्णुभक्तिपरायणैः ॥ नारायणसमैर्दिव्यैश्च
 तुर्बाहुधरैः शुभैः ॥ ३६ ॥ विष्णुचिन्हसमापन्नैर्दीप्यमानैरकल्मषैः ॥ अष्टाशीतिसह

अद्भुत-
१०

सैस्तु सेव्यमानो मनोजर्वैः ॥ ३७ ॥ अस्माभिर्नारदाद्यैश्च सनकाद्यैरकल्मषैः ॥ भूतैर्नानाविधैश्चै-
वा दिव्यस्त्रीभिः समंततः ॥ ३८ ॥ सेव्यमानोऽथ मध्ये वै सहस्रद्वारसंघटे ॥ सहस्रयोजनायामे-
दिव्यमणिमये शुभे ॥ ३९ ॥ विमाने विमले चित्रे भद्रपीठासु ने हरिः ॥ लोककार्यप्रसक्तानां देवा
दृष्टिं समास्थितः ॥ ४० ॥ तस्मिन्कालेऽथ भगवान्कौशिकाद्यैश्च संवृतः ॥ आगम्य प्रणिपत्याग्रे
तुष्टावगरुडध्वजं ॥ ४१ ॥ ततो वलोक्य भगवान्हरिं नारायणः प्रभुः ॥ कौशिकेत्याह संप्रीत्याता
न्सर्वाश्च यथाक्रमं ॥ ४२ ॥ जयघोषो महानासीन्महाश्वर्यैः समागतैः ॥ ब्रह्माणमाहविश्यात्मा
शृणु ब्रह्मन्यथोदितं ॥ ४३ ॥ कौशिकस्य च ये विप्राः साध्यसाधनतृप्तयः ॥ हिताय संप्रवृ-
त्ता वैकुण्ठस्थलनिवासिनः ॥ ४४ ॥ मत्कीर्तिश्रवणयुक्ता गानतत्त्वार्थकोविदाः ॥ अनन्यदेव-
ताभक्ताः साध्या देवा भवंत्वमे ॥ ४५ ॥ मत्समीपे तथा त्वस्य प्रवेशं देहि सर्वदा ॥ एवमुक्त्वा पु-
नर्देवः कौशिकं प्राह माधवः ॥ ४६ ॥ स्वशिष्यैस्त्वं महाप्राज्ञदिग्बलौ नाम वै सदा ॥ गणाधि-
पत्वमाप्नोयन्नाह तत्समास्व वै ॥ ४७ ॥ मालती मालवंचेति प्राह दामोदरो वचः ॥ ममलोकेय-
थाकामं प्रार्थया सह मालव ॥ ४८ ॥ दिव्यरूपधरः श्रीमान्शृण्वन्गानमिहानुगेः ॥ आस्वनि

१ कार्ये इति शेषः २ कौशिकस्य ३ मालती सहितं मालवं-

रा.स
५

१०

त्यंयथाकामंयावल्लोकाभवंतिवै ॥ ४९ ॥ पद्माक्षमाहभगवान् धनदोभवमानद ॥ धनानामी
 श्वरोभूत्वाविहरस्वयथासुखं ॥ ५० ॥ ब्रह्माणंचततः प्राह कौशिको भूद्रणाधिपः ॥ गणास्तो
 ष्यांति तंचाशुप्राप्तो मेऽस्ति सलोकतां ॥ ५१ ॥ एतेच विप्रानियतं मम भक्त्या यशस्विनः ॥ श्रो
 त्रच्छिद्रं यथाहृत्य शंकुभिर्वै परस्परं ॥ ५२ ॥ श्रोष्यामो नैव चान्यद्देहरेः कीर्तिविनेतिये ॥ महा
 व्रतधरा विप्राममभक्तिपरायणाः ॥ ५३ ॥ एते प्राप्ताश्च देवत्वं मम सान्निध्यमेव च ॥ मालवा-
 भार्यया सार्द्धं मत्क्षेत्रं परिगृह्य वै ॥ ५४ ॥ गान्मानादिभिर्नित्यमभ्यर्च्य सततं हि मां ॥ गानं-
 शृणोति नियतो मत्कीर्तिचरितान्वितं ॥ ५५ ॥ तेनासौ प्राप्तवान् लोकं मम ब्रह्मन् सनातनं ॥ पद्मा
 क्षोसौ महाभागः कौशिकस्य महात्मनः ॥ ५६ ॥ धनेशत्वमुवाप्तोसौ मम सान्निध्यमेव च ॥ एवमुक्त्वा
 हरिस्तत्र समास्ते लोकपूजितः ॥ ५७ ॥ ततो हरिर्भक्तजनैः समावृतः सुरवेन तस्थौ कनकासने शुभ
 ॥ भक्तैकगम्यो निजभक्तलोकान्सलालयन् पाणिसरोरुहेण ॥ ५८ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे
 वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे कौशिकादिवैकुण्ठगमनं नाम पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥
 तस्मिन् क्षणे समारब्धो मधुराक्षरपेशलैः ॥ महामहोत्सवस्तत्र कौशिकप्रीतयेऽद्भुतः ॥ १ ॥
 विपंचीगुणतत्त्वज्ञैर्वाद्यविद्याविशारदैः ॥ ततस्तद्भूषणाया लंचेटीकोटि समावृता ॥ २ ॥ गा

अनुत.

११

यमानासमायातालक्ष्मीर्विष्णुपरिग्रहः ॥ वृतासहस्रकोटीभिर्वेत्रपाणिभिराशुगैः ॥ ३ ॥ ब्र-
 ह्मादिसुरसंघानां घनं दृष्ट्वा समागमं ॥ चेटीगणाधिपारुष्टाभुशुंटीपरिघाबिताः ॥ ४ ॥ ब्रह्मा
 रींस्तर्जयंत्यस्तान्मुनींश्चापिसमंततः ॥ उत्सार्यदूरं संहृष्टाविष्टिताः पर्वतोपमाः ॥ ५ ॥ सर्वे ब-
 हिरिभिर्याताः साधवै ब्रह्मणा सुराः ॥ युक्तमित्येव भोषतः प्रभोरग्रे वयंतुके ॥ ६ ॥ तस्युः प्रांजल
 यः सर्वे त्रिदशागतमन्यवः ॥ तस्मिन्सणे समाहृतस्तुं बरुर्मानि पूर्वकं ॥ ७ ॥ प्रविवेश समीपं वै देव्या
 देवस्य चैवाहि ॥ तत्रासीनो यथायोगं नानामूर्च्छाक्षरान्वितं ॥ ८ ॥ जगौ कलपदं तद्दृष्टो विपंचो-
 चाप्यवादयत् ॥ विष्णुना कौशिक प्रीत्यै प्रयुक्ता गायकात्तमः ॥ ९ ॥ नानारत्नसमायुक्तैर्दिव्यै
 राभरणोत्तमैः ॥ दिव्यमाल्यैश्च वसनैः पूजिता विष्णुमंदिरात् ॥ १० ॥ निर्गतास्तुं बुरुर्दृष्टो
 जगाम स यथागतं ॥ ब्रह्मा धारि त्रिदशाः सर्वे मुनयश्च यथागतं ॥ ११ ॥ जग्मुर्विष्णुं प्रणम्यो
 चैर्जयेति भाषिणस्ततः ॥ नारदो यमुनिर्दृष्ट्वा तुं बुरोः सृत्क्रियां हरेः ॥ १२ ॥ शोकाविष्टेन मन-
 सा संतप्तदयेक्षणः ॥ चिंतामापेदिवास्तत्र शोकमूर्च्छाकुलांतरः ॥ १३ ॥ ततः क्रोधेन महता
 जज्वालमुनिपुंगवः ॥ लक्ष्मीं शशाप स हृसा तद्दासीभिस्तिरस्कृतः ॥ १४ ॥ यदहं राक्षसं भावं
 गृहीत्वा विष्णुकांतया ॥ चेटीभिर्वारितो दूरं वेत्राघातेन ताडितः ॥ १५ ॥ तस्मात्संजायतां-

रा.स.

६

११

लक्ष्मीरससांगर्भसंभवा ॥ यतोहंबहिराक्षिसंश्वेदीभिः सावहेलनं ॥ १६ ॥ हेलयाराक्षसीचत्वा-
 बहिः संप्रस्यतिभूतले ॥ इत्युक्तेनारदेनाथचकंपेभुवनत्रयं ॥ १७ ॥ हाहाकारंततश्चकुर्देवगंधर्व
 दानवाः ॥ नारदोविललापाथधिङ्मामितिब्रुवन् ॥ १८ ॥ नारायणसमायोगोमहालक्ष्मीसमी-
 पतः ॥ अहोतुंबरुणाप्राप्तोधिङ्मांमूढमचेतनं ॥ १९ ॥ योयंहरेः सन्निकाशाहूतैर्निवासितः
 कथं ॥ जीवन्त्यास्यामिकुत्राहंकिंमेतुंबरुणाकृतं ॥ २० ॥ रोदमानोमुदुर्विद्वानधिङ्मामि-
 तिचंचितयन् ॥ ततो नारायणोलक्ष्म्याः शापंश्रुत्वासुदारुणं ॥ २१ ॥ लक्ष्म्यासहृदषीकेश
 आजगामयतोमुनिः ॥ रमाप्रसाद्यतंविप्रंप्रत्युवाचकृतांजलिः ॥ २२ ॥ यदुक्तंभवतामृत्यं
 तत्तथानूतदन्यथा ॥ तत्रकिंचित्प्रार्थयामिमुनेतत्कृपयाकुरु ॥ २३ ॥ आरण्यानांमुनीनांच
 स्तोकंस्तोकंचशोणितं ॥ कलशापूरितंभस्मेद्राक्षसीयाचकामतः ॥ २४ ॥ तस्यागर्भेअविष्टा
 मितच्छोणितसमुद्भवा ॥ इत्युक्तरमयाचित्यासंभवान्नोभवेदिति ॥ २५ ॥ नारदस्तुतथेत्या-
 हअस्याः सर्वहिदारुणं ॥ ततो नारायणो देवः प्रोक्तवान्नारदमुनिं ॥ २६ ॥ नाहं दानेन तपसा-
 नेज्ययानापितौर्यतः ॥ संतुष्यामिद्विजश्चैष यथानाम्नां प्रकीर्तनात् ॥ २७ ॥ गानेन नामगुण
 योर्ममसायुज्यमाप्नुयात् ॥ निदर्शनं कौशिको ब्रगानान्महोक्तमासवान् ॥ २८ ॥ मूर्च्छनादियु

धिदु

अद्भुत-
१२

तुंगानं नाम्ना मतिममप्रियं ॥ तुंबुरुस्तत्प्रभावेण प्रियस्त्वत्तोपि मे द्विज ॥ २९ ॥ मूर्च्छनातालयो-
गेन गानेन त्वं तथा भव ॥ उलूकं पश्य गत्वा त्वं यदि गाने मतिस्त्व ॥ ३० ॥ मानसोत्तरशैले तुगा-
नबंधुरिति स्मृतः ॥ तद्रच्छशीघ्रं शैले द्रुगानवां स्वं भविष्यसि ॥ ३१ ॥ इत्युक्तो विस्मया विष्टो
नारदो वाग्विदां वरः ॥ मानसोत्तरशैले तुगानबंधुं जगाम वै ॥ ३२ ॥ गंधर्वाः किन्नरा यक्षास्त-
थाचाप्सरसां गणाः ॥ समासीनास्तु परितो गानबंधुश्च मध्यतः ॥ ३३ ॥ गानशिक्षा समापना-
शिक्षितास्तेन पक्षिणा ॥ स्निग्धकंठस्वरास्तत्र समासीनामुदाब्विताः ॥ ३४ ॥ ततो नारदमालो-
क्य गानबंधुरुवाच ह ॥ प्रणिपत्य यथान्याय्यं स्वागतेनाभ्यपूजयत् ॥ ३५ ॥ किमर्थं भगव-
न्त्रचागतोऽसि महायुते ॥ किं कार्यं हि महाब्रह्मन् ब्रूहि किं करवाणिते ॥ ३६ ॥ तच्छ्रुत्वा नारदो
धीमान् प्रत्युवाच स पक्षिणं ॥ उलूके द्रुमहा प्राज्ञशृणु सर्वं यथा तथं ॥ ३७ ॥ मम वृत्तं प्रवक्ष्यामि
तच्च भूतमहद्भुतं ॥ चकुठनगरे ब्रह्मन् नारायणसमीपगां ॥ ३८ ॥ मां विनिर्दूय संदष्टं समाहूय च
तुंबुरुं ॥ लक्ष्मीसमन्वितो विष्णुरशृणो दानमुत्तमं ॥ ३९ ॥ ब्रह्मादयो वयं सर्वे निरस्ताः स्थानत-
श्च्युताः ॥ कौशिकाद्याः समासीना गानयोगेन वै हरिं ॥ ४० ॥ समाराध्ये वसं प्राप्ता गाणपत्यं
यथासुखं ॥ तेनाह मतिदुःखातो यत्तत्संतु मया तपः ॥ ४१ ॥ यद्वत्तयद्भुतं चैव यच्चापि श्रुतम-

रस-
६

१२

वहि ॥ यदधीतं च गानस्य कलां नार्हति षोडशीं ॥ ४२ ॥ विष्णोर्माहात्म्ययुक्तस्य गानयोगस्य
 वैततः ॥ पश्चात्तापं च मे हस्वामां च नारायणो ब्रवीत् ॥ ४३ ॥ उलूकं गच्छ देवर्षे गानबंधुं मति
 र्यदि ॥ गाने च वर्तते ब्रह्मस्तत्र त्वं गानमाप्स्यसि ॥ ४४ ॥ इत्यहं प्रेषितस्तेन त्वत्समीपमि
 हागतः ॥ किं करिष्यामि शिष्यो हंतव्यमां पालयाम्यय ॥ ४५ ॥ नारदं प्राह धर्मात्मा गानबंधु
 र्महायशाः ॥ शृणु नारद यदुक्तं पुरा मम महामते ॥ ४६ ॥ अत्याश्चर्यसमायुक्तं सर्वपापहर
 शक्तं ॥ भुवने शङ्कितं व्यातां राजा भूद्वारिकः पुरा ॥ ४७ ॥ अश्वमेधसहस्रैश्च वाजपेयायु
 तेन च ॥ अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैरिष्टवान्भूरि दक्षिणैः ॥ ४८ ॥ गवां कोट्यर्बुदं चैव सुवर्णस्य
 तथैव च ॥ वाससां रथनागानां कन्याश्चानां तथैव च ॥ ४९ ॥ दत्त्वा स राजा विप्रैर्यो मे दिनीं
 पर्यपालयत् ॥ न्यवारयत्स्वके राज्ये गानयोगेन केशवं ॥ ५० ॥ अन्यं वा गानयोगेन गायेद्य
 दिस मे भवेत् ॥ बध्यः सर्वास्मिन्ना तस्माद्देरीड्यः परः पुमान् ॥ ५१ ॥ न ब्राह्मणैश्च गातव्यं बह
 द्विर्वेदमुत्तमं ॥ गानयोगेन सर्वत्र स्थिरी गायंतु मां सदा ॥ ५२ ॥ सूतमा गधसंघाश्च गीतमे-
 कारयंतु वै ॥ इत्याज्ञाप्य महते जा राज्यं वै पर्यपालयत् ॥ ५३ ॥ तस्य राज्ञः पुराण्यासे हरि मि
 त्र इति स्मृतः ॥ ब्राह्मणो विष्णो भक्तश्च सर्वद्वंद्वविवर्जितः ॥ ५४ ॥ नदी पुलिनमासाद्य प्रति

अनुत-
१३

मांचहरेः शम्भां ॥ अस्यर्च्यचयथाशास्त्रं घृतदध्युत्तरं बहु ॥ ५५ ॥ मिष्टान्नं पायसं दत्त्वा हरेरा-
वेद्यधूपकं ॥ प्रणिपत्य यथान्यायं तत्र विन्यस्तमानसः ॥ ५६ ॥ अगायत हरिं तत्र तालवीणा ल-
यान्वितं ॥ अतीव स्नेहसंयुक्तं स्तुदातेनांतरात्मना ॥ ५७ ॥ ततो राज्ञः समादृशाद्भूतास्तस्य स-
मागताः ॥ तदर्चनादिसकलनिर्धूय च समंततः ॥ ५८ ॥ ब्राह्मणं च गृहीत्वा ते राज्ञसम्यङ्मुन्य-
वेदयन् ॥ ततो राजा द्विजश्रेष्ठं परिभर्त्स्य सुदुर्मनाः ॥ ५९ ॥ राज्यान्निवासयामास हृत्वा सर्वे ध-
नादिकं ॥ प्रतिमांचहरे श्रैवना पश्यत्सयदृच्छया ॥ ६० ॥ ततः कालेन महता कालधर्ममुपेयि-
वान् ॥ लोकांतरं मनुप्राप्य उलूकं देहमाश्रितः ॥ ६१ ॥ सर्वत्र गच्छमानोऽपि प्रहयं किंचिन्न चा-
प्तवान् ॥ क्षुधार्तश्च स दारिद्र्येनोद्यममाहू सुदुःखितः ॥ ६२ ॥ क्षुत्पीडावर्तते देवदुर्गतस्य सदा-
मम ॥ मया पापं कृतं किं वा किं करिष्यामि वैयम ॥ ६३ ॥ ततस्तद्धर्मराट् प्राह धर्माधर्मप्रदर्श-
कः ॥ त्वया हि सुमहत्यां पंकृतमज्ञानतो नृप ॥ ६४ ॥ हरिं मित्रं प्रति न दावा सुदेव परायण ॥
हरिं मित्रं कृतं पापं दावा सुदेवार्चनादिषु ॥ ६५ ॥ तेन पापेन संप्राप्तः सुद्धोधस्त्वांसदानुप ॥
दानयज्ञादिकं सर्वं प्रनष्टं तेन राधिप ॥ ६६ ॥ गीतनाट्यलयापंतं गायमानं सदा हरिं ॥ ह-

१ आत्मने पद मार्गे-

रा.स.

६

१३

रिमित्रं समाहूय तद्वानसितं ॥ ६७ ॥ उपहारादिकं सर्वं वासुदेवस्य सन्निधौ ॥ तव
 भृत्याः समाहूय पापं चक्रुस्तवाज्ञया ॥ ६८ ॥ हरेः कीर्तिं विना चान्यद्वाह्मणेन नृपोत्तम
 ॥ नृगेययोगे मन्तव्यं तस्मात्पापं तया कृतं ॥ ६९ ॥ नष्टं ते स्वर्गलोकाद्यंगच्छुपर्वतकोटरं ॥
 पूर्वोत्सृष्टं स्वदेहं तदेवादनित्यं निवृत्त्य वै ॥ ७० ॥ तस्मिन्क्षीणे तिमिरे देहं तदेवादनित्यं क्षुधान्वि
 तः ॥ महानिरयं संस्थित्व यावन्मन्वन्तरं भवेत् ॥ ७१ ॥ मन्वन्तरे ततोऽतीते भूम्यां त्वं भ्रातृ
 ष्यसि ॥ ततः कालेन कियतामानुष्यमनु लप्स्यसे ॥ ७२ ॥ एवमुक्त्वा यमो विद्वान्स्त्रैवांतरधी
 यत ॥ सोऽहं नारद भूपालः पुरेदानीमुत्सृक्तः ॥ ७३ ॥ लब्धवान्कर्मदोषेण हरिमित्रकृतेन
 वै ॥ ततो मानसं शैलं हं कोटरं तद्वसं मुने ॥ ७४ ॥ पूर्वो मृतकदेहो मे भक्षणाय त्वुपस्थितः
 ॥ क्षुधान्वितो हं तदेहं तदेवादनित्यं त्वुपचक्रमे ॥ ७५ ॥ तत्क्षणे देवयोगेन हरिमित्रो महायशाः
 विमानेनार्कवर्णेन स्तूयमानोऽप्सरोगणैः ॥ ७६ ॥ विष्णुदूतैः परितः पथातेनागतानृप ॥
 विष्णुभक्तो महातेजाः पथिमां दृष्ट्वान्प्रभुः ॥ ७७ ॥ भुवने शरीरं तद्देहं शालूकसन्निधौ ॥
 पृष्ट्वा हं तेन दयाशिवसन्निधिसंस्थितः ॥ ७८ ॥ भुवने शस्य नृपते देहो यदृश्यते स्वर्ग ॥ उलू
 कत्वं च किमिदं तदेवादनित्यं चाद्यतां भवान् ॥ ७९ ॥ तच्छ्रुत्वा हरिमित्राय प्रणम्य विनयान्वितः

अद्भुत-
१४

कृतांजलिपुटोभूत्वा बहुमानपुरःसरं ॥ ८० ॥ तत्सर्वं पूर्ववृत्तांतं नारदास्मै न्यवेदयम् ॥ पुरा प
राहं त्ययि यत्तस्य पाको यमागतः ॥ ८१ ॥ यावन्मन्वंतरं विप्ररवादिष्यामि शवं त्विमं ॥ ततः-
श्वाहं भविष्यामि भविष्यामि मिततो नरः ॥ ८२ ॥ एतदाकर्ण्य करुणो हरि मित्रो महायशाः ॥ क्लृपयामांस-
माचष्टृणूतूकमहीपते ॥ ८३ ॥ मयित्वया पराहं यत्तत्सर्वं क्षांतवानहं ॥ शवोत्यदर्शनं या-
नुन च श्वात्वं भविष्यसि ॥ ८४ ॥ त्वामद्य गानयोगश्च प्राप्नोतु मत्प्रसादतः ॥ स्तुतिविष्णुं च
गानेन जिह्वास्मृष्टा च जायतां ॥ ८५ ॥ सुरविद्याधराणां च गंधर्वाप्सरसां तथा ॥ गानाचार्यो
भवेथास्त्वं भक्ष्यसोज्यसमन्वितः ॥ ८६ ॥ ततः कतिपया होभिः सर्वं भद्रं भविष्यति ॥ हरि मि-
त्रवचस्तच्च विष्णुदत्तोपबृंहित ॥ ८७ ॥ सर्वं निरयसंज्ञं मे क्षणादेव व्यनाशयतु ॥ प्रकृत्या वि-
ष्णुभक्तानामीदृशीं करुणां हि ज ॥ ८८ ॥ कृतापराधलोकानामपि दुःखं व्यपोहति ॥ अमृ-
तस्य दिवचनमुत्कासप्रययौ हरिं ॥ ८९ ॥ सर्वं ते कथितं येन गानाचार्यः हमुत्तमः ॥ प्राप्स्या-
हरिमेतेन हरि मित्र प्रसादतः ॥ ९० ॥ नारदैतदनुवर्णितं मया पूर्वं जन्मचरितं महा-
द्भुतं ॥ यः शृणोति हरिमेत्यचेतसा स प्रयाति भवनं गदाभृतः ॥ ९१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामा-
यणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकांडे हरि मित्रो पारव्यानं नाम षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥

रा.स.
६

१४

नागबंधुः पुनः प्राह नारदं मुनिसत्तमं ॥ एते किन्नरसंघावै विद्याध्याप्सरसांगणाः ॥ १ ॥ गानाचार्य
 मुलूकं मांगानशिक्षार्थमागताः ॥ तपसानैव शक्त्या वा गानविद्यातपोधन ॥ २ ॥ तस्माच्छ्रु-
 मेण युक्तश्च मत्तस्त्वं गानमाप्नुहि ॥ एवमुक्तो मुनिस्तस्मै प्रणिपत्य जगौ यथा ॥ ३ ॥ तच्छृणु-
 ष्वमुनिश्चेष्टया सुदेवं नमस्य च ॥ उलूकं नैव मुक्तस्तु नारदो मुनिसत्तमः ॥ ४ ॥ शिक्षाक्रमेण-
 संयुक्तस्तत्र गानमशिक्षत ॥ गानबंधुस्तमाह दंत्यक्तलज्जो भवाधुना ॥ ५ ॥ स्त्रीसंगमे तथा
 गीते क्षुतेन्यारब्धान संगमे ॥ व्यवहारे च धान्यानामर्थानां च तथैव च ॥ ६ ॥ आये व्यये तथा नि-
 त्यंत्यक्तलज्जास्तु वै भवेत् ॥ न कुंठितेन गूढेन नित्यं प्रावरणादिभिः ॥ ७ ॥ हस्तविशेषभावेन
 व्यादितास्ये न चैव हि ॥ निर्यातजिह्वायोगेन न गेयं च कथंचन ॥ ८ ॥ स्वांगं निरीक्षमाणेन
 परमप्रेक्षता तथा ॥ न गायेद्दुर्ध्वबाहुश्च नोर्ध्वदृष्टिः कथंचन ॥ ९ ॥ हासो भयं कृधा कंपः
 शोको न्यस्य स्मृतिस्तृषा ॥ नैतानि सप्तरूपाणि गानयोगे महामते ॥ १० ॥ नैकहस्तेन शस्येत
 तालसंघटनं मुने ॥ स्फुटार्तेन भयार्तेन तृषार्तेन तथैव च ॥ ११ ॥ गानयोगो न कर्तव्यो नांध-
 कारे कथंचन ॥ एवमादीनियोग्यानि कर्तव्यानि महामुने ॥ १२ ॥ एवमुक्तः स भगवान्नारदो

१ अनुरूपाणि योग्यानीति यावत्.

अद्भुत-
१५

विधिरक्षणो ॥ अशिक्षततथागीतं दिव्यवर्षसहस्रकं ॥ १३ ॥ ततः समस्तसंपन्नो गीतप्रस्ता-
वकादिषु ॥ विपंचादिषु संपन्नः सर्वस्वरविभागवित् ॥ १४ ॥ अयुतानि च षट्त्रिंशत्सहस्रा-
णि शतानि च ॥ स्वराणां भेदयोगेन ज्ञातवान्मुनिसत्तमः ॥ १५ ॥ ततो गंधर्वसंघाश्च किन्नरा-
णां तथा गणाः ॥ मुनिना सह संयुक्ताः प्रीतियुक्तास्तु ते उभवन ॥ १६ ॥ गानबंधुं मुनिः प्राह प्रा-
ज्यगानमनुत्तमं ॥ त्वां समासाद्य संपन्नं त्वं हि गीतविशारदः ॥ १७ ॥ ध्वांस्तु शत्रो महाप्राज्ञ कि-
मवाप्स्यं करोमि ते ॥ गानबंधुस्ततः प्राह नारदं मुनिपुंगवं ॥ १८ ॥ ब्रह्मणो दिवसे ब्रह्मन्मनवः स्यु-
श्चतुर्दश ॥ ततस्त्रैलोक्यसंज्ञावो भविष्यति महामुने ॥ १९ ॥ तावन्मे स्याद्यशो भागस्तौ व-
न्मे परमं शतमं ॥ मनसा ध्यापितं मे स्याद्वाक्षिण्यान्मुनिसत्तम ॥ २० ॥ उलूकं प्राह देवर्षिः सर्वं
ते स्तु मनोगतं ॥ अतीते कल्यसंयोगे गरुडस्त्वं भविष्यसि ॥ २१ ॥ गुणगानादच्युतस्य सायु-
ज्यं तस्य लक्ष्यमे ॥ स्वस्ति ते स्तु महाप्राज्ञ गमिष्यामि प्रसीद मे ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वा ययौ विप्रो
जेतुं तुं वरमुत्तमं ॥ तुंबरोश्च गृहाभ्यां शोददर्शविकृताकृतीन् ॥ २३ ॥ कृत्तबाहुरुपादांश्च कृत्त-
नासाक्षिवस्तसः ॥ कृत्तोत्तमांगुलींश्च छिन्नभिन्नकलेवरान् ॥ २४ ॥ पुंसः स्त्रियश्च विकृ-
तान्ददर्शयुतं शोबहून् ॥ नारदेन च ते प्रोक्ताः केयूयं कृत्तविग्रहाः ॥ २५ ॥ नारदं प्रोचुरपि ते

रा.स.
७

१५

त्वयाकृत्तांगकावयं ॥ वयं रागाश्च रागिण्योगानेन भिन्नसंधिना ॥ २६ ॥ भवतागीयते चर्हितुर्त्यव
 त्येदृशीहिनः ॥ पुनस्तुंबुरुगानेन च्छिन्नभिन्नप्ररोहणं ॥ २७ ॥ तुंबुरुजीवयत्येषत्वं मारयसि नार
 द ॥ तदाश्चर्यं महद् स्वाश्रुत्वा च विस्मयान्विताः ॥ २८ ॥ धिक् धिगुक्ता जगामाथ नारदोऽपि जना
 देनं ॥ श्वेतद्वीपसप्तगवान्नारदं प्राह माधवः ॥ २९ ॥ गानबंधौ च यद्गानं न चैतेनासि पारगः ॥
 तुंबुरोः सदृशो नासि गानेनानेन नारद ॥ ३० ॥ मनोर्वैव स्वतस्याहमष्टाविंशतिमेयुगे ॥ द्वापरां
 तं भविष्यामि यदुवंशकुलोद्भवः ॥ ३१ ॥ देवक्यां वसुदेवस्य कृष्णनाम्ना महासुने ॥ तदानीं
 मां समागम्य स्मारयेत्तद्यथा तथं ॥ ३२ ॥ तत्र त्वांगान संपन्नं करिष्यामि महाव्रत ॥ तुंबुरोश्च
 समंचैव तथातिशयसंयुतं ॥ ३३ ॥ तावत्कालं यथायोगं देवगंधर्वयोनिषु ॥ शिस्तत्वं हि
 यथान्यायमीत्युक्त्वांतरधीयत ॥ ३४ ॥ ततो मुनिः प्रणम्यैनं वीणावादनतत्परः ॥ देव
 र्षिर्देवसंकाशः सर्वाभरणभूषितः ॥ ३५ ॥ तपसां निधिरत्यर्थं वासुदेवपरायणः ॥ स्कंधे
 विपंचीमाधाय सर्वलोकांश्च चालसः ॥ ३६ ॥ वारुणं यास्य माग्नेयं मूढं कौबेरमेव च ॥ वा
 यव्यं च तथैशानं संशयं प्राप्य धर्मवित् ॥ ३७ ॥ गायमानो हरिं सम्यग् वीणावादविचक्ष-
 णः ॥ गंधर्वाप्सरसां संधैः पूज्यमानस्ततस्ततः ॥ ३८ ॥ ब्रह्मलोकं समासाद्य कस्मिंश्चि

अद्भुत
१६

त्कालपर्यन्ते ॥ हाहाहूहूश्च गंधर्वो गीतवाद्यविशारदौ ॥ ३९ ॥ ब्रह्मणो गायको दिव्यो नित्यं गंधर्वस-
त्तमौ ॥ तत्र ताभ्यां समासाद्य गायमानो हरिं विभक्तं ॥ ४० ॥ ब्रह्मणा च महातेजाः पूजितो मुनिस्त-
मः ॥ तं प्रणम्य महात्मानं सर्वलोकपितामहं ॥ ४१ ॥ च चारचयथा कामं सर्वलोकेषु नारदः ॥ पु-
नः कालेन महता गृहं प्राप्य चतुर्बुरोः ॥ ४२ ॥ वीणामादाय तत्र स्थस्तत्र स्थैरप्यलक्षितः ॥ स्फुर-
कन्याश्च तत्र स्थाः षड्जाद्याः सह धैवताः ॥ ४३ ॥ ब्रीडितो भगवान् दृष्ट्वा निर्गतश्च स सत्वरं
॥ शिक्षयामास बहुशस्तत्र तत्र महामुनिः ॥ ४४ ॥ कालेतीते ततो विष्णु रवती णा जगन्मयः ॥
देवक्यां वसुदेवस्य यादवो सोमहाद्युतिः ॥ ४५ ॥ सप्तस्वरांगना द्रुपदगानविद्याविशारदः ॥ ययौ
रैवतके कृष्णं प्रणिपत्य महामुनिः ॥ ४६ ॥ व्यज्ञापय दशोषं तच्छ्रुत्वा तद्दीपे त्वया पुनः ॥ नारायणो
न कथितं गानयोगार्थमुत्तमं ॥ ४७ ॥ तच्छ्रुत्वा प्रहसन् कृष्णः प्राह जांबवती मुदा ॥ एनं मुनि-
वरं भद्रे शिक्षय स्वयथाविधि ॥ ४८ ॥ वीणागानसमायोगे तथेत्याह च सापत्तिं ॥ प्रहसन्तीय-
थायोगं शिक्षयामास तं मुनिं ॥ ४९ ॥ ततः संवत्सरे पूर्णं नारदं प्राह केशवः ॥ सत्याः समीपना-
गच्छुः शिक्षस्व च तथा पुनः ॥ ५० ॥ तथेत्युक्त्वा सत्यभामां प्रणिपत्य ययौ मुनिः ॥ तया स शि-
क्षितो विद्वान् पूर्णं संवत्सरे ततः ॥ ५१ ॥ चासु देवनि युक्तोऽसौ रुक्मिण्याः सदनं गतः ॥ अं

१ नारदः

रा.स.
७

१६

गनाभिस्तत्रत्याभिर्दासीभिर्मुनिसत्तमः ॥ ५२ ॥ उक्तोसौ गायमानोपि नस्वरं वेत्सि वै मुने
 ॥ ततः श्रमेण महता यावत्सं वत्सरद्वयं ॥ ५३ ॥ शिक्षितोसौ तदा देव्या रुक्मिण्याधि जगौ मु
 निः ॥ ननु स्वरंगनाः प्रापतं त्रीयोगे महामुनिः ॥ ५४ ॥ आहूय कृष्णो भगवान् स्वयमेव महा
 मुनिः ॥ अशिक्षय दमे यात्मा गानयोगमनुत्तमं ॥ ५५ ॥ कृष्णो दत्तेन गानेन तस्यायाताः स्वरं
 गनाः ॥ ब्रह्मानंदः समभवन्नारदस्य चचेतसि ॥ ५६ ॥ ततो देवा दयो दोषाः सर्वे अस्तंगता
 द्विज ॥ ईर्ष्या च तुंबुरोयासीन्नारदस्य च सागता ॥ ५७ ॥ ततो न नर्त देवर्षिः प्रणिपत्य जनार्द
 ने ॥ उवाच च तदृषो केशः सर्वज्ञस्त्वं महामुने ॥ ५८ ॥ प्राचीन गानयोगेन गायस्व मम सन्नि
 धौ ॥ एतत्ते प्रार्थितं प्राप्तं मम लोके तथैव च ॥ ५९ ॥ नित्यं तुंबुरुणा साह गायस्व च यथा तथ
 एव मुक्तो मुनिस्तत्र यथा योगं च चारसः ॥ ६० ॥ तथा संपूजयत्कृष्णं रुद्रं भुवननायकं ॥ तदा
 जगौ हरेस्तत्र नियोगाच्छंकरालये ॥ ६१ ॥ रुक्मिण्या सत्ययासार्धं जांबवत्या महामुनिः ॥ कृ
 ष्णो न च द्विजश्चेष्टश्रुतिजातिविशारदः ॥ ६२ ॥ एवं ते मुनिशार्दूल प्रोक्तं गीतं क्रमं मया ॥ ब्रा
 ह्मणो वासुदेवार्थं गायमानो निशं द्विज ॥ ६३ ॥ हरेः सायुज्यमाप्नोति सर्वयज्ञफलं लभे
 त् ॥ अन्यथा नरकं गच्छेद्वायमानो न्यदेव हि ॥ ६४ ॥ कर्मणा मनसा वाचा वासुदेव पराय

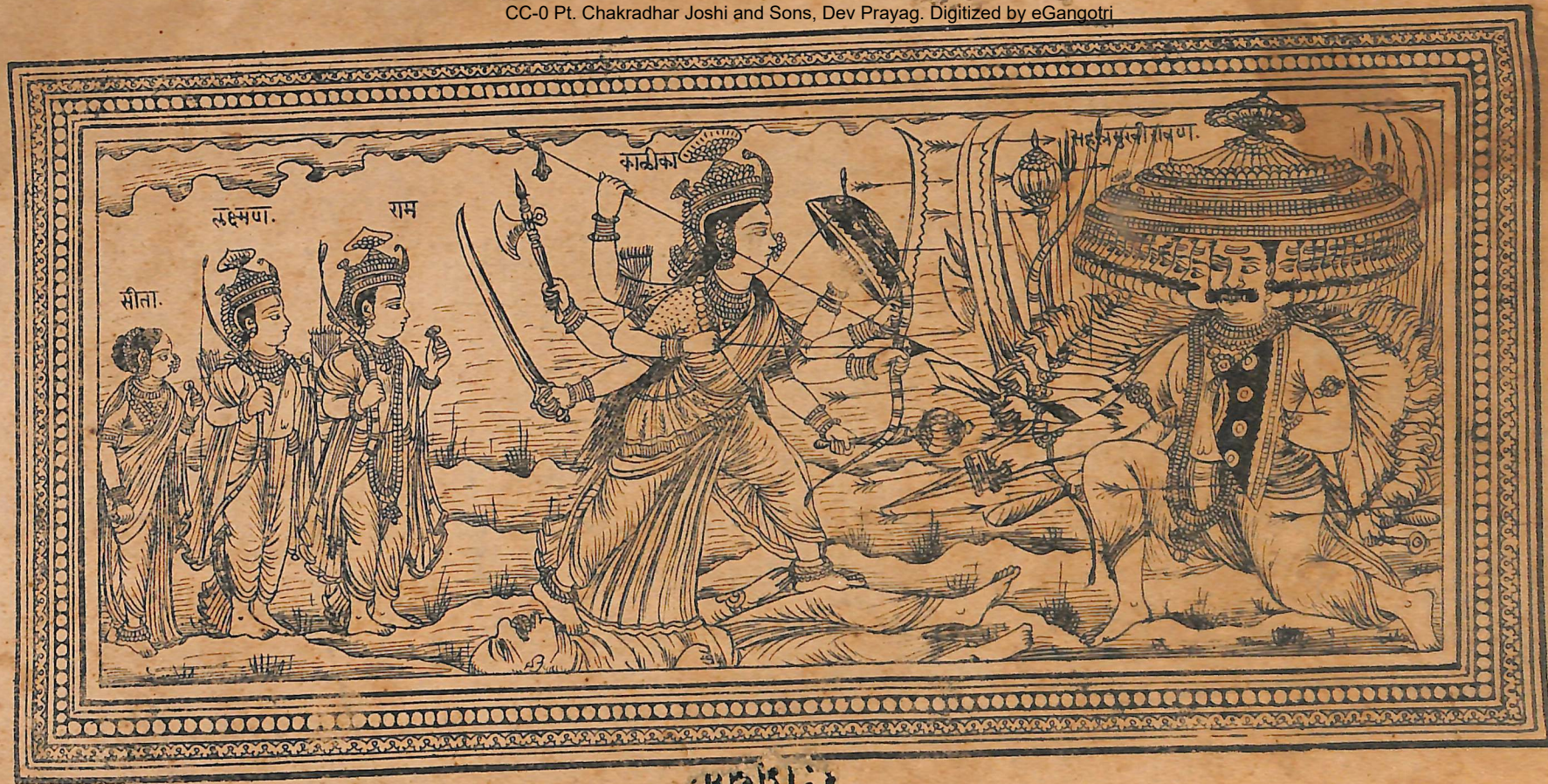
अद्भुत
१७

णः ॥ गायनभृष्टं स्तमाप्रोतितस्माच्छ्रेष्ठः प्रियंवदः ॥ ६५ ॥ कथितमिदमपूर्वं जानकीज-
न्मपूर्वं श्रुतिसुखमतिगुह्यं स्नेहतस्तेऽतिबाह्यं ॥ कलुषकुलविपक्षं प्रव्यदानैकदक्षं नृभिरवि-
रतबंधं सर्वदेवाभिनंदनं ॥ ६६ ॥ इत्यार्षे श्रीरामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्त-
रकांडे नारदगान् प्राप्तिर्नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥
यथासाशोणितो हूताराक्षसीगर्भसंभवा ॥ यथाभूमितलोत्पन्ना जानकी च यथा हि सा
॥ १ ॥ सीता तच्छृणु विप्रेन्द्रवर्णयामितवानघ ॥ दशास्थोरावणो नाम तपस्तप्तुं मनोदधे ॥
॥ २ ॥ त्रैलोक्यस्याधिपत्याय अजरामरणाय च ॥ बहुवर्षतपस्तप्त्वा ज्वलनाकिसमो ज्व-
लत् ॥ ३ ॥ तत्तेजसा जगत्सर्वं दत्तमानं यदाभवत् ॥ तमुवाच तदा ब्रह्मा समागत्य सुरैर्वृतः
॥ ४ ॥ पौलस्त्यविरमाद्यत्वं तपसो मम वाक्यतः ॥ तपसा ग्रैणामहता लोका भस्मीकृता इव ॥
॥ ५ ॥ वरंददामि ते वत्स यत्ते मनसि वर्त्तते ॥ तपो धनं लभस्वाद्य वरदान्मत्त ईप्सितं ॥ ६ ॥
न्यवारय तच्चक्षुषि सूर्यबिंबावलोकनात् ॥ प्रणिपत्य जगन्नाथं वरं वद्रे सरावणः ॥ ७ ॥
देहि सर्वा मरत्वं मे वरदोसि यदि प्रभुः ॥ तदाकर्ण्य वचो ब्रह्मा पुनः प्राह सरावणं ॥ ८ ॥ न-
हि सर्वा मरत्वं ते वरमन्यं दृणीष्व मे ॥ ततः सरावणः प्राह कूटवादी हि राक्षसः ॥ ९ ॥ न सु-

स.स.
८

१७

पुस्तक

राणासुरायक्षाः पिशाचोरगराक्षसाः ॥ विद्याधराः किन्नरावातथैवाप्सरसांगणाः ॥ १० ॥ नहन्सु-
 मां कथंचिन्नेदहिमेवरसुत्तमं ॥ अन्यच्च ते वृणो ब्रह्मस्तच्छृणुष्व पितामह ॥ ११ ॥ आत्मनो दु-
 हिता मोहादत्यर्थं प्रार्थिता भवेत् ॥ तदा मृत्युर्मम भवेद्यदिकन्यानकांक्षति ॥ १२ ॥ तथेत्युक्त्वा
 जगामाशु ब्रह्मालोकपितामहः ॥ नरान्नाजीगणद्रक्षो मत्वा तांस्तृणवद्विज ॥ १३ ॥ ब्रह्मदत्त
 वरो राजारावणो वरदर्पितः ॥ त्रैलोक्यजयसर्वस्वंप्राप्तवान्बाहुवीर्यतः ॥ १४ ॥ एकदारावणा
 राजा दंडकारण्यमागतः ॥ तत्र वर्षानिमिकल्यांश्च दृष्ट्वा मनस्यर्चितयत् ॥ १५ ॥ एतानजित्वा-
 हिकथं त्रिलोकीजयभागहं ॥ एषां वधेन च श्रेयो न पश्यामिमहात्मनां ॥ १६ ॥ दुरात्मा स वि-
 चित्ये तत्प्राहतामुनिपुंगवान् ॥ अहं सर्वस्य जगतः शास्ता च जयभागहं ॥ १७ ॥ भवतां जय
 माकांक्षे जूयं दत्तुं द्विजर्षभाः ॥ इत्युक्त्वा स शराग्रैः क्षताच्छोणितमंगतः ॥ १८ ॥ बलादा
 कृष्यतेषां कलशेऽस्थापयत् प्रभुः ॥ तत्र गूल्ममदीनामशतपुत्रपिता द्विजः ॥ १९ ॥ दुहित्रर्थं
 भार्यया स प्रार्थितो भगवान्मुनिः ॥ लक्ष्मीर्मे दुहिता भूयादित्यसौ कलशे विभुः ॥ २० ॥ दुग्धं
 चाहरहस्तत्र कुशाग्रेण स मंत्रतः ॥ स्थापयन् हविस्तत्तदहर्निर्ययौ वनं ॥ २१ ॥ तद्दिने देव
 योगेन कलशे तत्र रावणः ॥ सुनीनां शोणितं स हविस्तत्तदहर्निर्ययौ ॥ २२ ॥ भार्यो मे-

अद्भुत-
१८

दोदरीं प्राह कलशं रक्ष सुंदरि ॥ विषादप्यधि वं नयेत् ॥ गतं कलशं स्थितं ॥ २३ ॥ न देयं नापि
 वा भक्ष्यं मुनीनां शोणितं त्विदं ॥ त्रैलोक्यज कलशं नरावणो लोकरावणः ॥ २४ ॥ देवदानवय
 क्षाणां गंधर्वाणां च कन्यकाः ॥ आत्हत्य रमया मास मंदरे सत्यपर्वते ॥ २५ ॥ हिमवन्मेरुविंध्या
 द्यौरमणीयवने तथा ॥ मंदोदरी तथा हृत्स्वापतिं सा हिमनस्विनी ॥ २६ ॥ आत्मानं गर्हया मास भ
 र्तुः स्नेहं पश्यती ॥ धिक् जीवितं हि नारीणां यौवनं कुलमेव च ॥ २७ ॥ वंचिताः पतिना याः स्यु
 स्तस्मान्मे मरणं वरं ॥ पुरारावणसंदिष्टं शोणितं ह्येदं तौ गधिकं ॥ २८ ॥ पपी मरणमाकाक्ष्य प
 तिना वंचिता सती ॥ लक्ष्मीशरणं दुग्धेन मिश्रिताच्छोणितं दध्नुः ॥ २९ ॥ सद्यो रावणकांताया
 गर्भो ज्वलनसन्निभः ॥ ततो विस्मयमापन्ना सा हिमं दोदरीं शुभा ॥ ३० ॥ पीतं विषाधिकं र
 क्तं गर्भस्तेना भूवन्मम ॥ इति संचिंतयामास भर्ता विप्रोषितो मम ॥ ३१ ॥ कामिनीभिः क्री
 डते सकामी भर्ता हिरावणः ॥ संवत्सरमिमं भर्ता सह मेव सतिर्न हि ॥ ३२ ॥ किंचित्कव्यं मया सा
 ध्व्या गर्भिण्या भर्तुः संसदि ॥ चिंतयामास दग्धगात्री वतीर्य सेवनं हृदयना ॥ ३३ ॥ विमानवरमारु
 ह्य कुरुक्षेत्रं जगाम सा ॥ तत्र गर्भं विनिष्कृत्य निचरवान् भुवस्तले ॥ ३४ ॥ स्नात्वा सरस्वती
 तीरं पुनरायात्स्वमालयं ॥ न चोदितं तत्कस्मै चिद्रहः कार्यं सुगोपितं ॥ ३५ ॥ कालेन कि

१३२० आश्रयः

रा.स.
८

१८

यताब्रह्मन्जनकर्षिर्महामनाः ॥ कुरुक्षेत्रं समासाद्य जंगले यज्ञमौवहन् ॥ ३६ ॥ स्वर्णलांगलमा-
 दाय यज्ञभूमिं चकार सः ॥ स्वर्णलांगलसीतांतः कन्यकाप्रोत्थिता भवन् ॥ ३७ ॥ पुष्पवृष्टिश्च-
 महती पपात कन्यकोपरि ॥ तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं राजा विस्मयमागतः ॥ ३८ ॥ कर्तव्यमूढता-
 मापततः खभूत्सरस्वती ॥ राजन् गृह्णाकन्यां त्वं पालयेनां महाप्रभां ॥ ३९ ॥ ज्वलनार्क-
 समां दिव्यां महत्कार्यं तवा लये ॥ भविष्यति महाभाग क्षेमं च जगतोऽनया ॥ ४० ॥ यज्ञः सं-
 पाद्य ताराजन्नायं विघ्नस्तवानघ ॥ नामास्याः किल सीतेति सीताया उत्थिता यतः ॥ ४१ ॥ क-
 ल्मयेनां दुहितरमित्युक्त्वा वाक्तिरोहिता ॥ तच्छ्रुत्वा प्रीतिमान् राजाय ज्ञं कृत्वा महाधनं ॥
 ४२ ॥ जगाम सीतामादाय महर्षिभ्यश्च तां ददौ ॥ एतत्ते कथितं विप्रसीताजन्मैककारणं
 ॥ श्रुत्वा तत्सर्वपापेभ्यो मुक्तो भवति मानवः ॥ ४३ ॥ जनक दुहितृजन्मश्रावयित्वा तु श्रुत्वा न-
 पुनरिह हि जन्म प्राप्नुयात् पुण्यवांश्च ॥ दशरथ सुतकांता तस्य गृहं कदाचिद्विस्मृतं जति न हि
 सर्वैः पातकैर्मुच्यते च ॥ ४४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्त-
 रकांडे श्रीसीतोत्पत्तिर्नामाष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥
 रामः सीतापरिणयं कृत्वा दशरथादिभिः सह नित्यं भिक्ष्यापि सहितो भार्यया सह सीतया ॥

अद्भुत-
१९

॥१॥ अयोध्यागंतुमारे भेनानावाद्यपुरःस्थवेष्टयेत् कनंदनोरामोभार्गवोरेणुकासुतः ॥ २ ॥
तस्यदाशरथेः श्रुत्वारामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ त्वयाहकौतुकंवीरः पथातेनसमागमत् ॥ ३ ॥ ध-
नुरादायतद्विव्यक्षत्रियाणांनिबर्हणं ॥ जिज्ञास्यमानोरामस्यवीर्यंदाशरथेस्तथा ॥ ४ ॥ सत-
मभ्यागतं दृष्ट्वा उद्यतास्त्रमवस्थितं ॥ प्रहसन्निवविष्टेन्द्ररामोवचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ स्वागतंते-
मुनिश्चेष्टकिंकार्यंकरवाणिते ॥ प्रोवाचभार्गवोवाक्यंस्वागतेनकिमस्तिमे ॥ ६ ॥ क्षत्रकालं
हिराजेंद्रधनुरेतन्ममास्तिहि ॥ समारोपययत्नेनयदिशक्तोसिराधव ॥ ७ ॥ इत्युक्तस्त्वाहभ-
गवंस्त्वन्नाधिक्षेप्तुमर्हसि ॥ नहिनह्यधमोधर्मः क्षत्रियाणां द्विजातिषु ॥ ८ ॥ इक्ष्वाकूणां
विशेषेणबाहुवीर्येणकत्थनं ॥ तमेवंवादिनंतन्नरामोवचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥ अलंवागुपद-
शेनधनुरायच्छुराधव ॥ ततो जग्राहरोषेणक्षत्रियर्षभसूदनं ॥ १० ॥ रामोदाशरथिर्दिव्यं
हस्ताद्रामस्यकार्मुकं ॥ धनुरारोपयामाससलीलमिवराधवः ॥ ११ ॥ ज्याशब्दमकरोत्तत्र-
स्मयमानः सवीर्यवान् ॥ तस्यशब्देनभूतानिविन्नेसुरशनेरिव ॥ १२ ॥ अथाब्रवीद्वचो-

१ द्विजातिषु ब्राह्मणेषु विषये बाहुवीर्येण कत्थनरूपोऽधमो धर्मः क्षत्रियाणां नहि नहि इक्ष्वाकूणां
तु विशेषेण नहि नहीत्यन्वयः

रा-स-
९

१९

रामं रामोदाशरथिस्तदा ॥ इदमारोपितं ब्रह्म नू किमन्यत्करवाणिते ॥ १३ ॥ तस्य रामोददौ
 दिव्यं जामदग्न्यो महाबलः ॥ शरमाक णदिशोतमयमाकृष्यतामिति ॥ १४ ॥ एतच्छ्रुत्वा ब्रवी
 द्रामः प्रदीप्त इव मन्युना ॥ श्रूयते क्षम्यते चैव दर्पपूर्णो सि भार्गव ॥ १५ ॥ त्वया तद्यधिगतं तेजः-
 क्षत्रियेभ्यो विशेषतः ॥ पितामहप्रसादेन तेन मौक्षिपसि ध्रुवं ॥ १६ ॥ पश्य मां स्वेन रूपेण च
 क्षुप्तेष्वितराम्यहं ॥ इत्युक्त्वा प्रददौ तस्मै रामो दिव्यां दृशं तदा ॥ १७ ॥ ततो रामशरीरैव रामो पश्य
 त्स भार्गवः ॥ आदित्यान्सवसून् रुद्रान्साध्याश्च समरुद्राणान् ॥ १८ ॥ पितृन् रुद्राणां शनान्श्चैव
 नक्षत्राणि ग्रहास्तथा ॥ गन्धर्वान् राक्षसान् यक्षान् नदीस्तीर्थानि यानि वै ॥ १९ ॥ ऋषीन् वै निखि
 लान्यांश्च ब्रह्मभूतान्सनातनान् ॥ देवर्षींश्चैव कात्स्न्येन समुद्रान्पर्वतांस्तथा ॥ २० ॥ वेदांश्च-
 सोपनिषदान्वषट्कारान्सहाध्वरैः ॥ ऋचो यजूंषि सामानि धनुर्वेदांश्च सर्वशः ॥ २१ ॥ विद्युतो
 मेघवृन्दानि वर्षाणि च महाव्रत ॥ ततः स भगवान् विष्णुस्तं वै बाणं मुमोच ह ॥ २२ ॥ शङ्काशानि
 समाकीर्णमहोत्काभिश्च सुव्रत ॥ पांसुवर्षेण महता मेघसंघैश्च केवलं ॥ २३ ॥ भूमिकंपैः स-
 निघातिनां दैश्च विपुलैरपि ॥ भार्गवं विवृलं कृत्वा जश्चाक्षिप्य केवलं ॥ २४ ॥ अगच्छ ज्ज्वलि
 तो रामशरो बाहुप्रचोदितः ॥ स तु विवृलतः प्रणिताः क्लृप्त्य च चेतनां ॥ २५ ॥ रामः प्रत्यागत

अद्भुत-
२०

प्राणः प्राणमद्विष्णुनेजसं ॥ विष्णुना सोऽप्यन्यवेद्यं तन्मगमत्युनः ॥ २६ ॥ भीतश्च तत्र न्यवस
 द्विनीतश्च महातपाः ॥ ततः संवत्सरेऽतीते ह तत्र तत्र च स्थितं ॥ २७ ॥ निर्मदं दुःखितं ह स्वापितरो
 राममब्रुवन् ॥ न वै सम्यगिदं पुत्रविष्णुमासाद्य वै कृतं ॥ २८ ॥ सहिष्यश्च मान्यश्च त्रिषु लोकेषु स
 र्वदा ॥ गच्छ पुत्र न दीपुण्यां वधूसरकृतालयां ॥ २९ ॥ तत्रोपस्पृश्य तीर्थेषु पुनर्वपुरवाप्स्यसि ॥
 दीप्तोदं नाम तत्तीर्थं यत्र ते प्रपितामहः ॥ ३० ॥ भृगुर्देवयुगे रामतप्तवानुत्तमं तपः ॥ तत्तथा कृत
 वान् रामो भार्गवो वचनात्पितुः ॥ ३१ ॥ प्राप्तवांश्च पुनस्तेजो भारद्वाजमहामुने ॥ एतद्यः शृणु
 याद्वत्स राम चारित्र्यमुत्तमं ॥ ३२ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं गच्छति ॥ ततो रामो जा
 नकीस्पृष्टपाणिः सूते भक्त्या मागधैः स्तूयमानः ॥ पुष्पासौरास्तु तो देवसंघैः स उत्तरान्कोस
 लानां जगाम ॥ ३३ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे जा
 मदस्य विश्वरूपदर्शनं नाम नवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥
 अथ सीतालक्ष्मणाभ्यां सह केनापि हेतुना ॥ जगाम विपिनं रामो दंडकारण्यमाश्रितः ॥ १
 ॥ तत्र गोदावरीतीरे पण्डितशालां विधाय सः ॥ उवास कंचित्कालं वै मृगयामभिकारयन् ॥ २
 ॥ कदाचिद्रावणो मोहो लुंकायां तान्यवासयत् ॥ तामदृष्ट्वा ततो रामो लक्ष्मणश्च महाबलः

१ मोहमुत्साद्य-

रा.स.
९

२०

॥ ३ ॥ आटतुश्चाटवीं सर्वां सीतादर्शनलालसौ ॥ रामस्य रुदतस्तस्य बाष्पवारिसमुद्भवा ॥ ४ ॥
 नदीवैतरणीचाभूच्चक्षुषोराशुमुद्भवं ॥ वितरत्यश्रुवैयस्मादतोवैतरणी स्मृता ॥ ५ ॥ पितृणां
 तरणायस्मान्मृणां स्नानेन तर्पणात् ॥ तेनापिकारणेनासौ नदीवैतरणी स्मृता ॥ ६ ॥ नेत्रयोर्दृ-
 षिकायाश्च ताभिः शैलास्ततो भवन् ॥ सुग्रीवेण वानरेण सरव्यं कर्तुं महामनाः ॥ ७ ॥ ऋष्यमूक-
 मगाद्रामोलक्ष्मणेनानुजेन च ॥ पंचभिर्मित्रिभिः सार्द्धं सुग्रीवो नामवानरः ॥ ८ ॥ यत्रास्ते वालि-
 भयतः सोऽपश्यद्रामलक्ष्मणौ ॥ चापबाणधरो वीरोग्रसंता विवचांबरं ॥ ९ ॥ तौ दृष्ट्वा सुमह-
 त्स्तौ वालिपक्ष्यावमन्यत ॥ प्रास्थापयद्दूतं तं भिक्षुरूपेण वानरं ॥ १० ॥ आत्मानं दर्श-
 यामासूहूमान् रामलक्ष्मणौ ॥ को भवानिति चोक्ते चतुर्बाहुं किरीटिनं ॥ ११ ॥ शंखचक्र-
 गदापाणिं वनमालाविभूषितं ॥ श्रीवत्सवक्ष्यसंदेवपीतवाससमुच्युतं ॥ १२ ॥ लक्ष्मीसर-
 स्वतीभ्यांच संश्रितो भयपाश्वकं ॥ ब्रह्मपुत्रैः सनंदाद्यैः स्तूयमानं समंततः ॥ १३ ॥ देवर्षिपि-
 तृगंधर्वैः सिद्धविद्याधरैरोगैः ॥ सेव्यमानं महात्मानं पुंडरीकविलोचनं ॥ १४ ॥ सहस्रसूर्यसं-
 काशशतचंद्रशुभाननं ॥ फणासहस्रमसिद्धिदं यं वंचलक्ष्मणं ॥ १५ ॥ अनंतरं रामशिरसि
 आतपत्रं फणागणैः ॥ दधानं सर्वलोकेश ॥ अनिता च संस्तुतं ॥ १६ ॥ आत्मानं दर्शयामा-

अद्भुत-
२१

सरामचंद्रो ह नू मते ॥ तद्रूपं हनुमान् लक्ष्य किं केवलं ॥ १७ ॥ क्षणं निमील्य नयने पु
नः सोऽपश्यदद्भुतं ॥ स्तुत्या नत्वा च बहु धृतं ॥ १८ ॥ अधिवचः ॥ १८ ॥ अहं सुग्रीवमचिबोह
नुमान्नामवानरः ॥ सुर्यावेण प्रेषितो हं युव ॥ १९ ॥ ज्ञातुमागतः ॥ १९ ॥ दृष्ट्वा युवांच द्विभुजौ चाप
बाणधरोपरं ॥ आगत्य चान्यथा दृष्टुं वदमेको भवानिति ॥ २० ॥ इति पवनसुतं तं व्याकुलं व्या
हरं तं किमिति कथमिति दं कं पमानं पूवंगं ॥ कृतकरपुटमौलिं संविधेयं भवंतं मधुरतरामुदारराम-
चंद्रो ब्रवीत्तं ॥ २१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकांडे श्रीराम
चतुर्भुज रूपदर्शनं नाम दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥
रामः प्राह ह नू मते मात्मानं पुरुषोत्तमः ॥ वत्स वत्स ह नू मस्त्वं भक्तो यत्पृष्टवानसि ॥ १ ॥ तत्तेऽ
हं संप्रवक्ष्यामि शृणुष्व आवहितो मम ॥ अवाच्यमेतद्दिज्ञानमात्मगुह्यं सनातनं ॥ २ ॥ यन्न दे
वा विजानंति यततोऽपि द्विजातयः ॥ इदं ज्ञानं समाश्रित्य ब्रह्मभूता द्विजोत्तमाः ॥ ३ ॥ न संसारे
प्रपश्यंति पूर्वेऽपि ब्रह्मवादिनः ॥ गुह्याद्गुह्यं तमसाक्षाद्रोपनीयं प्रयत्नतः ॥ ४ ॥ वंशे भक्तिम
तोऽद्यस्य भवंति ब्रह्मवादिनः ॥ आत्मायः केवलः स्वच्छः शान्तः सूक्ष्मः सनातनः ॥ ५ ॥ अ-
स्ति सर्वोत्तरः साक्षाच्चिन्मात्रस्तमसः परः ॥ सौतयामी स पुरुषः स प्राणः स महेश्वरः ॥ ६ ॥

रा.स.
१०

२१

सकालाग्निस्तदव्यक्तं सद्यो वेदयति श्रुतिः ॥ अस्माद्भिजायते विश्वमत्रैव प्रविलीयते ॥ ७ ॥ माया
 वीमायया बद्धः करोति विविधास्तनूः ॥ न चाप्ययं संसरति न च संसारयेत् प्रभुः ॥ ८ ॥ नायं पृथ्वी
 नमलिलं न तेजः पवनो न भूः ॥ न प्राणी न मनो व्यक्तं न शब्दः स्पर्श एव च ॥ ९ ॥ न रूपं न रसं न गन्धा-
 श्वनाहं कर्तानवागपि ॥ न पाणि पादौ नोपायुर्न चोपस्थं न वङ्गम ॥ १० ॥ न कर्तान च भोक्ता च न च-
 प्रकृतिपूरुषौ ॥ न मायानैव च प्राणश्चैतन्यं परमार्थतः ॥ ११ ॥ यथा प्रकाशतमसोः संबंधो-
 नोपपद्यते ॥ तद्वदेव न संबंधः प्रपंचपरमात्मनोः ॥ १२ ॥ छाया तस्मै यथा लोके परस्पर
 विलक्षणौ ॥ तद्वत्प्रपंचपूरुषौ विभिन्नौ परमार्थतः ॥ १३ ॥ यद्यात्मा मलिनोऽस्वस्थो विकारि-
 रीत्यात्मभावतः ॥ न हितस्य भवेन्मुक्तिर्जन्मान्तरशतैरपि ॥ १४ ॥ पश्यन्ति मुनयो मुक्ताः स्वा-
 त्मानं परमार्थतः ॥ विकारहीनं निर्दुःखमानंदं आत्मानमव्ययं ॥ १५ ॥ अहं कर्ता सुरवीदुःखी
 कृशः स्थूल इति या मतिः ॥ साप्यहंकृतिसंबन्धादात्मन्यारोप्यते जनैः ॥ १६ ॥ वदन्ति वेदविद्वांसः
 साक्षिणं प्रकृतेः परं ॥ भोक्तारमक्षयं बुद्ध्वा सर्वत्र समवस्थितं ॥ १७ ॥ तस्मादज्ञानमूलो यं सं-
 सारः सर्वदेहिनां ॥ अज्ञानादन्यथा ज्ञातं तद्वत्तद्विभक्तं ॥ १८ ॥ नित्योदितः स्वयं ज्योतिः
 सर्वगः पुरुषः परः ॥ अहंकाराविवेकेन कर्ता ॥ १९ ॥ पश्यन्ति ऋषयो व्यक्तं नित्यं

अद्भुत-

२२

सदसदात्मके ॥ प्रधानं प्रकृतिं बुद्ध्वा कारणं ॥ २० ॥ तेनात्र संगतो त्यात्मा कूटस्थो-
 पि निरंजनः ॥ आत्मानमक्षरं ब्रह्म नावबुद्ध ॥ २१ ॥ अनात्मन्यात्मविज्ञानं तस्माद्दुः-
 खं तथैतदनु ॥ रागद्वेषादयो दोषाः सर्वे भ्रान्तिर्नैव धनाः ॥ २२ ॥ कार्ये तद्यस्य भवेदेषा पुण्यापु-
 ण्यमिति श्रुतिः ॥ तद्वशादेव सर्वेषां सर्वदेहसमुद्भवः ॥ २३ ॥ नित्यः सर्वत्र गोत्यात्मा कूटस्थो दोष-
 वर्जितः ॥ एकः स भिद्यते शक्त्या मायया न स्वभावतः ॥ २४ ॥ तस्मादद्वैतमेवाहुर्मुनयः परमा-
 र्थतः ॥ भेदोऽव्यक्तस्वभावेन सा च माया त्मसंभ्रया ॥ २५ ॥ यथा हि धूमसंपर्कान्नाकाशो मलि-
 नो भवेत् ॥ अंतःकरणजैर्भाविता त्मा तद्वन्न लिप्यते ॥ २६ ॥ यथा स्वप्नप्रसया भ्रातिकेवलः स्फ-
 टिकोपलः ॥ उपाधिहीनो विमलस्तथैवात्मा प्रकाशते ॥ २७ ॥ ज्ञानस्वरूपमेवाहुर्जगदेतद्वि-
 चक्षणाः ॥ अर्थस्वरूपमेवाज्ञाः पश्यन्त्यन्ये कुबुद्धयः ॥ २८ ॥ कूटस्थो निर्गुणो व्यापी चैतन्यात्मा
 स्वभावतः ॥ दृश्यते तद्यथैव रूपेण पुरुषे भ्रातिदृष्टिभिः ॥ २९ ॥ यथा संलक्ष्यते व्यक्तः केवलः स्फ-
 टिको जनैः ॥ रक्तिकाऽव्यवधानेन तद्वत् परमपूरुषः ॥ ३० ॥ तस्मादात्माक्षरः शब्दो नित्यः सर्व-
 गतो व्ययः ॥ उपासितव्यो भूतव्यः श्रोतव्यश्च मुमुक्षुभिः ॥ ३१ ॥ यदा मनसि चैतन्यं भ्रातिसर्वत्र
 गंसदा ॥ योगिनोऽव्यवधानेन तदा संपद्यते स्वयं ॥ ३२ ॥ यदा सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येवाभिप-

रा.स.

११

२२

श्यति ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं ब्रह्म संपद्यते स्वयं ॥ ३३ ॥ यदा सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येव न पश्य-
 ति ॥ एकी भूतः परेणासौ तदा भवति केवलः ॥ ३४ ॥ यदा सर्वं प्रमुच्यंते कामायेऽस्य तद्दि-
 स्थिताः ॥ तदा सावमृती भूतः क्षेमं गच्छति पंडितः ॥ ३५ ॥ यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुप-
 श्यति ॥ तत एव च विस्तारं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ३६ ॥ यदा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः
 ॥ मायाभावं जगत्कृत्स्नं तदा भवति निर्वृतः ॥ ३७ ॥ यदा जन्म जरा दुःख व्याधीनामेकं प्रपजं
 ॥ केवलं ब्रह्म विज्ञानं जायते ॥ सो तदा शिवः ॥ ३८ ॥ यथा नदी न दालोके सागरेणैकतां ययुः
 ॥ तद्वदात्मा क्षरेणासौ निष्कलेनैकतां प्रजेतु ॥ ३९ ॥ तस्मादिज्ञानमेवास्ति न प्रपञ्चो न संस्थि-
 तिः ॥ अज्ञानेनानृतं लोके विज्ञानं तेन मुच्यते ॥ ४० ॥ तज्ज्ञानं निर्मलं सूक्ष्मं निर्विकल्पं यदा
 व्ययं ॥ अज्ञानमिति तत्सर्वं विज्ञानमिति मे मतं ॥ ४१ ॥ एतत्ते परमं सारं व्यं भावितं ज्ञानमुत्त-
 मं ॥ सर्ववेदां तसारं हियोगस्तत्रैकचित्तता ॥ ४२ ॥ योगात्संजायते ज्ञानं ज्ञानाद्योगः प्रजा-
 यते ॥ योगज्ञानाभियुक्तस्य नावाप्यं विद्यते क्वचित् ॥ ४३ ॥ यदेव योगिनो यांति सारं व्यं तद-
 भिगम्यते ॥ एकं सारं व्यं च योगं च यः पश्यति ॥ तद्वद्वैतं ॥ ४४ ॥ अन्ये च योगिनो ब्रह्म एव-
 र्यासक्तचेतसः ॥ मज्जंति तत्र तत्रैव सत्त्वादिना क्रितिः ॥ ४५ ॥ यत्तत्सर्वगतं दिव्यं मेव

अद्भुत-
२३

र्यमचलं महत् ॥ ज्ञानयोगाभियुक्तस्तु देहांतेऽपि गच्छति ॥ ४६ ॥ एष आत्मा ह्यव्यक्तो माया
वीपरमेश्वरः ॥ कीर्तितः सर्ववेदेषु सर्वात्मासु ॥ ४७ ॥ सर्वकामः सर्वरसः सर्वगंधोऽज
रोमरः ॥ सर्वतः पाणिपादोऽहं सर्वतर्कमीश ॥ ४८ ॥ अपाणिपादो ज्वनोऽगृहीतो हृदि
संस्थितः ॥ अचक्षुरपि पश्यामि तथाऽकर्णः शृणोम्यहं ॥ ४९ ॥ वेदाहं सर्वमेवेदं न मा जानाति
कश्चन ॥ प्राहुर्महान्तं पुरुषं मामेकं तत्त्वदर्शिनिः ॥ ५० ॥ निर्गुणामलरूपस्य यत्तदेतद्व्यर्थमुत्तमं ॥
यन्न देवाभिजानन्ति मोहिता मायया मम ॥ ५१ ॥ यन्मे गुह्यतमं देहं सर्वगतं तत्त्वदर्शिनिः ॥ प्रवि
ष्टाममसायुज्यं लभन्ते योगिनोऽव्ययं ॥ ५२ ॥ येषां हि न समापन्ना माया वै विश्वरूपिणी ॥ ल
भन्ते परमं शब्दं निर्वाणान्ते मया सह ॥ ५३ ॥ न तेषां पुनरावृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि ॥ प्रसादा
न्मम ते वत्स एतद्देवानुशासनं ॥ ५४ ॥ नापुत्रशिष्ययोगिभ्यो दातव्यं हनुमन्कचित् ॥ यदुक्तं
मेतद्भिज्ञानसंख्ययोगसमाश्रयं ॥ ५५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकिये आदिकाव्ये
अद्भुतोत्तरकाण्डे सांख्ययोगो नामैकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥
पुरारामः प्रवचनमुवाच द्विजपुंगवः ॥ अव्यक्तादभवत्कालः प्रधानं पुरुषः परः ॥ १ ॥ तेभ्यः स
र्वमिदं जातं तस्मात्सर्वमहं जगत् ॥ सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखं ॥ २ ॥ सर्वतः श्रुति

रा.स.
११

२३

महोके सर्वमावृत्यतिष्ठति ॥ सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितं ॥ ३ ॥ सर्वाधारं स्थिरानं
 दमव्यक्तं द्वैतवर्जितम् ॥ सर्वोपमानरहितं प्रमाणातीतगोचरं ॥ ४ ॥ निर्विकल्पं निराभासं सर्वा
 भासं परामृतं ॥ अभिन्नं भिन्नसंस्थानं शाश्वतं ध्रुवमव्ययम् ॥ ५ ॥ निर्गुणं परमव्योमतज्ज्ञा
 नं सुरयो विदुः ॥ स आत्मा सर्वभूतानां स बाह्याभ्यन्तरात्परः ॥ ६ ॥ सोऽहं सर्वत्र गः शांतो ज्ञाना
 त्मा परमेश्वरः ॥ मया ततमिदं विश्वं जगदव्यक्त रूपिणा ॥ ७ ॥ मत्स्थानि सर्वभूतानि यस्तं वे
 द स वेदवित् ॥ प्रधानं पुरुषं चैव तत्त्वद्वयमुदाहृतं ॥ ८ ॥ तयोरनादि निर्दिष्टः कालः संयोजकः
 परः ॥ त्रयमेतदनाद्यं तमव्यक्तं समवस्थितं ॥ ९ ॥ तदात्मकं तदन्यत्स्यात्तद्रूपं मामकं विदुः ॥
 महदाद्यं विशेषांतं संप्रसूते खिलं जगत् ॥ १० ॥ यासां प्रकृतिरुद्दिष्टा मोहिनी सर्वदेहिनां
 पुरुषः प्रकृतिस्थोऽपि भुंक्ते यः प्राकृतान् गुणान् ॥ ११ ॥ अहंकाराविविक्तत्वात् प्रोच्यते पञ्चविंश
 कः ॥ आद्यो विकारः प्रकृतिर्महानात्मैतिकथ्यते ॥ १२ ॥ विज्ञानशक्तिर्विज्ञानादहंकारस्तदुत्पि
 तः ॥ एक एव महानात्मा सोऽहंकारोऽभिधीयते ॥ १३ ॥ स जीवः सौतरात्मेति गीयते तत्त्वचितः
 कैः ॥ तेन वेदयते सर्वं सुरवंदुः खंच जन्ममृत्युं च ॥ १४ ॥ ज्ञानात्मकस्तस्य मनः स्यादुपकारक
 तेनाविवेकतस्तस्मात्संसारः पुरुषस्य तु ॥ १५ ॥ विवेकः प्रकृतौ संगत्कालेन सोऽभवत्

अद्भुत
२४

॥ कालः सृजति भूतानि कालः सहरते प्रजान् ॥ कालस्य वशात् कालः कस्यचि-
द्वशे ॥ सोऽन्तरा सर्वमेवेदं नियच्छति स न ॥ प्राच्यते भगवान् प्राणः सर्वज्ञः पुरुषः
परः ॥ सर्वेन्द्रियेभ्यः परमं मनः प्राहुर्मन- ॥ १८ ॥ मनसश्चाप्यहंकारमहंकारान्महान्य-
रः ॥ महतः परमव्यक्तमव्यक्तं पुरुषः परः ॥ १९ ॥ पुरुषाद्भगवान् प्राणस्तस्य सर्वमिदं जगत् ॥
प्राणात्परतरं व्योम व्योमातीताग्निरीश्वरः ॥ २० ॥ सोऽहं सर्वत्र गः शांतो ज्ञानात्मा परमेश्वरः
॥ नास्ति मत्परमं भूतं मां विज्ञाय विमुच्यते ॥ २१ ॥ नित्यं हि नास्ति जगति भूतं स्थावरजंगमं
॥ ऋते मामेकमव्यक्तं व्योम रूपं महेश्वरं ॥ २२ ॥ सोऽहं सृजामि सकलं संहरामि सदा जगत् ॥
मायी मायामयो देवः कालेन सह संगतः ॥ २३ ॥ मत्संनिधा वेषकालः करोति सकलं जगत् ॥
नियोजयत्यनंतात्मा त्वेते देदानुशासनं ॥ २४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ-
दिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे उपनिषत्कथनं नाम द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥
वक्ष्ये समाहितमनाः शृणुष्व पवनात्मज ॥ येनेदं लभ्यते रूपं येनेदं संप्रवर्तते ॥ १ ॥ नाहं त-
पोभिर्विविधैर्न दानेन न चैज्यया ॥ शक्यो हि पुरुषैर्ज्ञातुं मृते भक्तिमनुत्तमां ॥ २ ॥ अहं हि सर्व-
भावानामन्तर्निष्ठमि सर्वगः ॥ मां सर्वसाक्षिणं लोकानजानंति पवंगम ॥ ३ ॥ यस्यान्तरा सर्व-

रा.स.
१२

मिदं यो हि सर्वोत्तरः परः ॥ सो हं धाता विधाता च लोके स्मिन्निश्वतो मुखः ॥ ४ ॥ न मां पश्यन्ति मुनयः
 सर्वे पित्रि दिवौकसः ॥ ब्राह्मणा मनवः शक्रो ये चान्ये प्रथितौ जसः ॥ ५ ॥ गृणन्ति सततं वेदामामेकं
 परमेश्वरं ॥ यजन्ति विविधैरग्निं ब्राह्मणा वैदिकैर्मरैः ॥ ६ ॥ सर्वे लोकानमस्यन्ति ब्रह्मलोके पिता म
 हं ॥ ध्यायन्ति योगिनो देवं भूताधिपतिमीश्वरं ॥ ७ ॥ अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता चैव फलप्रदः ॥ स-
 र्वे देवतनुभूत्वा सर्वात्मा सर्वसंस्तुतः ॥ ८ ॥ मां पश्यन्तीह विद्वांसो धार्मिका वेदवादिनः ॥ तेषां संनि-
 हितो नित्यं यैर्भक्त्या मुपासते ॥ ९ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या धार्मिकामा मुपासते ॥ तेषां ददामि
 तत्स्थानमानंदं परमं पदं ॥ १० ॥ अन्येऽपि ये विकर्मस्थाः शूद्रा द्यानी च जातयः ॥ भक्तिमंतः प्रमु-
 च्यन्ते कालेन मयि संगताः ॥ ११ ॥ नमस्कृत्वा विनश्यन्ति मद्रूक्ता र्वीतकल्मषाः ॥ आदावेतत्प्रति-
 ज्ञातं न मे भक्तः प्रणश्यति ॥ १२ ॥ यो वा निंदति तं मूढो देवदेवं संनिंदति ॥ यो हितं पूजयेद्भक्त्या
 स पूजयति मां सदा ॥ १३ ॥ पत्रं पुष्पं फलं तोयं मदाराधनकारणात् ॥ यो मे ददाति नियतः समं स-
 क्तः प्रियो मतः ॥ १४ ॥ अहं हि जगत्प्रभुः प्रमुखाणामपरमेश्विनं ॥ निधाय दत्तवान्येदान शेषा-
 नास्य निःसृतान् ॥ १५ ॥ अहमेव हि सर्वमिदं नश्यद्गङ्गां त्ययः ॥ धार्मिकाणां च गोप्ता हं नि-
 हंता वेदविद्वेषां ॥ १६ ॥ अहमेव सर्वसंसारोऽपि जगन्निता विना नाभिह ॥ संसारहेतुरेवाहं सर्वसं-

अद्भुत-
२५

सारवर्जितः ॥ १७ ॥ अहमेव हि संहर्तास्त्रिषु
विमोहिनी ॥ १८ ॥ ममैव च पराशक्तिर्य
दिसंस्थितः ॥ १९ ॥ अहं हि सर्वशक्ती-
मृतस्य च ॥ २० ॥ एका सर्वांतराशक्तिः कर्ता विधिधिं जगत् ॥ भूत्वा नरो यणो नंतो जगन्नाथो
जगन्मयः ॥ २१ ॥ तृतीयामहतीशक्तिर्निहंतिसकलं जगत् ॥ तामसीमे समारब्धा ता कालात्मा-
रुद्ररूपिणी ॥ २२ ॥ ध्यानेन मां प्रपश्यंतिकेचिज्ज्ञानेन चापरे ॥ अपरे भक्तियोगेन कर्मयोगे
न चापरे ॥ सर्वेषामेव भक्तानामेष प्रियतरो मम ॥ २३ ॥ यो हि ज्ञानेन मां नित्यमाराधयति-
नान्यथा ॥ अन्ये च ये त्रयो भक्त्या मदाराधनकांक्षिणः ॥ २४ ॥ तैपि मां प्राप्नुवंत्येव नावर्तते च-
वैपुनः ॥ मया तत्तुमिदं कृत्स्नमेतद्यो वेदसोऽमृतः ॥ २५ ॥ पश्याम्यशेषमेव दं वर्तमानं स्वभा-
वतः ॥ करोति काले भगवान्महायोगेश्वरः स्वयं ॥ २६ ॥ योगं संप्रोच्यते योगी माया शास्त्रे-
षु सूरिभिः ॥ योगेश्वरोऽसौ भगवान्महादेवो महान् प्रभुः ॥ २७ ॥ महत्त्वात् सर्वसत्त्वानां पर-
त्वात् परमेश्वरः ॥ प्रोच्यते भगवान्ब्रह्मा महान्ब्रह्ममयो यतः ॥ २८ ॥ यो मामेव विजानाति महा-
योगेश्वरेश्वरं ॥ सोऽविकंपेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ॥ २९ ॥ सो हं प्रेरयिता देवः परमा

रा.स.
१३

२५

नंदमाश्रितः ॥ तिष्ठामियोगी सततं यस्तद्देहसवेदवित् ॥ ३० ॥ इतिगुत्थतमं ज्ञानं सर्ववेदेषु नि-
 श्चितं ॥ प्रसन्नचेतसे देयं धार्मिकायाहितामये ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकी-
 ये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे भक्तियोगो नाम त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥
 सर्वलोकैकनिर्माता सर्वलोकैकरक्षिता ॥ सर्वलोकैकसंहर्ता सर्वात्मा हंसनातनः ॥ १ ॥ सर्वेषा-
 मेव वस्तूनामंतर्यामी पिता त्वहं ॥ मय्येवांतःस्थितं सर्वं नान्तरात्मा संस्थितः ॥ २ ॥ भवता चाद्भु-
 तं दृष्टं यत्स्वरूपं तु मामकं ॥ ममैषा त्वुपमा वत्समा यया दर्शिता मया ॥ ३ ॥ सर्वेषामेव भावा-
 नामंतरा समवस्थितः ॥ प्रेरयामि जगत्सर्वं क्रियाशक्तिरियं मम ॥ ४ ॥ मये दं चेष्टते विश्वं त-
 त्वभावा नुवर्ति च ॥ सोऽहं काले जगत्कृत्स्नं करोमि ह नुमन् किल ॥ ५ ॥ संहाराम्येकरूपेण द्विधा व-
 स्था ममेव तु ॥ आदिमध्यांतनिर्मुक्तो माया तत्त्वप्रवर्तकः ॥ ६ ॥ क्षोभयामि च सर्गादौ प्रधानपु-
 रुषावुभौ ॥ ताभ्यां संजायते सर्वं संयुक्ताभ्यां परस्परं ॥ ७ ॥ महदादिक्रमेणैव मम तेजो विजृ-
 भितं ॥ यो हि सर्वजगत्साक्षी कालचक्रमाय प्रभुर्लोक-
 ॥ तस्मै दिव्यं स्वमैश्वर्यं ज्ञानयोगं सनातनं ॥ तस्मै नमः सर्वदा व्रज्यात्मा नमो नमः ॥ सोऽपि मद्देहसंभवः ॥
 समन्वियोगतो ब्रह्मा स दामद्रावभावितः ॥ ॥ इति श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये अद्भुतोत्तरकाण्डे भक्तियोगो नाम त्रयोदशः सर्गः ॥

अद्भुत-
२६

सर्वलोकनिर्मातामन्नियोगेन सर्ववित् ॥ ११ ॥ योऽसृजत्येवात्मसंभवः ॥ यो
पिनारायणो न तो लोकानां प्रभवाप्ययः ॥ १२ ॥ योऽपूर्तिः करोति परिपालनं ॥ योऽंतकः स
र्वभूतानां रुद्रः कालात्मकः प्रभुः ॥ १३ ॥ योऽस्तसिततं संहारत्येवमेतनुः ॥ हव्यं वहति दे
वानां कव्यं कव्याशिनामपि ॥ १४ ॥ पाकं च कुरुते वह्निः सोऽपि मच्छक्तिचोदितः ॥ भुक्तमाहा
रजांतं यत्स चत्येतदहर्निशं ॥ १५ ॥ वैश्वानरोऽग्निर्भगवानीश्वरस्य नियोगतः ॥ योऽहिसर्वाभिसां
योऽनिर्वरुणो देवपुंगवः ॥ १६ ॥ स संजीवयते सर्वमीशस्यैव नियोगतः ॥ योऽंतस्तिष्ठति भूतानां ब-
हिर्देवो निरंजनः ॥ १७ ॥ मदाज्ञया सौ भूतानां शरीराणि विभर्ति हि ॥ योऽपि संजीवनो नृणां देवा
नाममृताकरः ॥ १८ ॥ सोमः समन्नियोगेन चोदितः किल वर्तते ॥ यः स्वभासा जगत्कृत्स्नं प्रकाश
यति सर्वदा ॥ १९ ॥ सूर्योऽष्टिं वितनुते शास्त्रेणैव स्वयं भुवः ॥ योऽप्यशेषजगच्छास्ता शक्रः सर्वाभ-
रेश्वरः ॥ २० ॥ यज्ञानां फलदो देवो वर्तते सौ मदाज्ञया ॥ यः प्रशास्ता त्वसा धूनां वर्तते नियमादिह
॥ २१ ॥ यमो वैवस्वतो देवो देवदेव नियोगतः ॥ योऽपि सर्वधनाध्यक्षो धनानां संप्रदायकः ॥ २२ ॥
सोऽपीश्वर नियोगेन कुबेरो वर्तते सदा ॥ यः सर्वरक्षसां नाथस्तापसानां फलप्रदः ॥ २३ ॥ मन्नियो
गादसौ देवो वर्तते निर्ऋतिः सदा ॥ वेताल गण भूतानां स्वामी भोगफलप्रदः ॥ २४ ॥ ईशानः स

रा.स.
१४

२६

वसक्तानां सोपिति षेन्ममाज्ञया ॥ यो वामदेवों गिरसः शिष्यो रुद्रगणाग्रणीः ॥ २५ ॥ रक्षको यो
 गिनां नित्यं वर्तते सोमदाज्ञया ॥ यश्च सर्वजगत्सृज्यो वर्तते विघ्नकारकः ॥ २६ ॥ विनायको धर्मने
 ता सोपि मद्बचनात्किल ॥ योपिवेदविदां श्रेष्ठो देवसेनापतिः प्रभुः ॥ २७ ॥ स्कंदो सो वर्तते नित्यं
 स्वयं भू प्रतिचोदितः ॥ ये च प्रजानां पतयो मरीच्याद्या महर्षयः ॥ २८ ॥ सृजंति विविधं लोकं पर
 स्यैव नियोगतः ॥ याचन् श्रीः सर्वभूतानां ददाति विपुलां श्रियं ॥ २९ ॥ पत्नी नारायणस्यासौ वर्त
 ते मदनुग्रहात् ॥ वाचं ददाति विपुलां याचन् देवी सरस्वती ॥ ३० ॥ सा पीथ्वरनियोगेन चोदिता स
 प्रवर्तते ॥ या शेषपुरुषान्धोरान्नरकात्तारयत्यपि ॥ ३१ ॥ सा वित्री संस्मृता देवी देवाज्ञानुविधा
 यिनी ॥ पार्वती परमा देवी ब्रह्मविद्याप्रदायिनी ॥ ३२ ॥ या पिध्याता विशेषेण सापि मद्बचनानु
 गा ॥ योनंतो महिमानंतः शेषोऽशेषामरप्रभुः ॥ ३३ ॥ दधाति शिरसालोकं सोपि देवनियोगतः
 ॥ योभिः संवर्तको नित्यं वडवारूप संस्थितः ॥ ३४ ॥ पिबत्यखिलं भोधिमीश्वरस्य नियोग
 तः ॥ आदित्यावसवोरुद्रामरुतश्च तश्चैव प्रभुः सम ॥ अन्याश्च देवताः सर्वामच्छासनमधि
 ष्ठिताः ॥ गंधर्वा उरगा यक्षाः सिन्धाः साध्वर्माश्चैव गणाः ॥ भूत रक्षः पिशाचाश्च स्थिताः शा
 स्त्रे स्वयं भुवः ॥ कलाकाष्ठानि मेघाश्च मुहूर्ताः एतानि त्रिंशत् ॥ ३७ ॥ ऋत्वब्दमासपक्षाश्च

अद्भुत-
२७

स्थिताः शास्त्रे प्रजापतेः ॥ युगमन्वन्तराण्येव सन्ति ॥ ३८ ॥ पराश्वैव पराश्विका
लभेदास्तथापरे ॥ चतुर्विधानि भूतानि ॥ ३९ ॥ नियोगादेव वर्तते सर्वाण्ये
व स्वयं भुवः ॥ पत्तनानि च सर्वाणि भुवनानि ॥ ४० ॥ ब्रह्मांडानि च वर्तते देवस्य परमा
त्मनः ॥ अतीतान्यप्यसंख्यानि ब्रह्मांडानि मदाज्ञया ॥ ४१ ॥ प्रवृत्तानि पदार्थाधिः सहितानि स
मंततः ॥ ब्रह्मांडानि भविष्यन्ति सह वस्तुभिरात्मगैः ॥ ४२ ॥ हरिष्यन्ति सद्देवा ज्ञापरस्य परमात्म
नः ॥ भूमिरापो नलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ॥ ४३ ॥ भूतादिरादिप्रकृतिर्नियोगान्मम वर्तते ॥
याशेषसर्वजगतां मोहिनी सर्वदेहिनां ॥ ४४ ॥ मायापि वर्तते नित्यं सापीश्वरनियोगतः ॥ वि
धूय मोहकाले लंघया पश्यति तत्पदं ॥ ४५ ॥ सापि विद्यामहेशस्य नियोगाद्दशवर्तिनी ॥ बहु
नात्र किमुक्तेन मम शक्त्यात्मकं जगत् ॥ ४६ ॥ मयैव पूर्यते विश्वं मय्येव प्रलयं ब्रजेत् ॥ अहं-
हि भगवानीशः स्वयं ज्योतिः सनातनः ॥ ४७ ॥ परमात्मा परं ब्रह्म मत्तात्थन्यन्नविद्यते ॥ इत्ये
तत्परमं ज्ञानं भवते कथितं मया ॥ ४८ ॥ ज्ञात्वा विमुच्यते जंतुर्जन्मसंसारबंधनात् ॥ माया-
माश्रित्य जातो हं गृहे दशरथस्य हि ॥ ४९ ॥ रामो हं लक्ष्मणौ ह्यशत्रुघ्नो भरतोपि च ॥ चतुर्धा
संप्रभूतो हं कथितं तं निलात्मजे ॥ ५० ॥ मया स्वरूपं च तव कथितं यत्सुखं गम ॥ कृपया तद्बुद्धा

रा.स.
१४

२७

धार्येन विस्मर्तव्यमेव हि ॥ ५१ ॥ येनायं पठ्यते नित्यं संवादो भवतो मम ॥ जीवन्मुक्तो भवेत्सोऽपि सर्वपापैः
 प्रमुच्यते ॥ ५२ ॥ श्रावयेद्वा द्विजान् शूद्रान् ब्रह्मचर्यपरायणान् ॥ यो वा विचारयेदर्थं स याति परमां ग-
 तिं ॥ ५३ ॥ यश्चेतच्छृणुयान् नित्यं भक्तियुक्तो हृदयतः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्मलोके महीयते ॥ ५४ ॥
 ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन परितव्यो मनीषिभिः ॥ श्रोतव्यं श्रापिमंतव्यो विशेषाद्ब्राह्मणैः सदा ॥ ५५ ॥ ॥
 इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे भगवद्भक्त्यनुमत्संवादो नाम चतुर्दशः
 सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥
 ध्यात्वा तद्दृष्ट्यं प्रणिपत्य मूर्ध्नि बद्ध्वा जलिर्वायुसुतो महात्मा ॥ ओंकारमुच्चार्य विलोक्य देवमंतः
 शरीरे निहितं गुहायां ॥ १ ॥ रामं महात्मानमकुर्वशक्तिं स नंदमुरव्यैः स्तुतमप्रमेयं ॥ तुष्टावच्च ब्रह्म
 मयैर्वचोभिरानंदपूर्णाय तमानसः सन् ॥ २ ॥ त्वामेकमीशं पुरुषं पुराणं प्राणेश्वरं राममनंतयोगं
 ॥ नमामि सर्वांतरसन्निविष्टं प्रचेतसं ब्रह्ममयं पवित्रं ॥ ३ ॥ पश्यंति त्वां मुनयो ब्रह्मयोनिं दांताः शां-
 ता विमलरुक्मवर्णं ॥ ध्यात्वा त्मस्थमचलादप्यमुं रत्नसिंहेभ्यः परमं परंच ॥ ४ ॥ त्वत्तः प्रसूता ज-
 गतः प्रसूतिः सर्वा त्मसृष्टेः परमाणुभूतः ॥ सिद्धिं नैव ददगस्तो महीयांस्त्वामेव सर्वं प्रवदंति संतः
 ॥ ५ ॥ हिरण्यगर्भो जगदंतरात्मा त्वत्तोषिजातः सुविता ॥ त्रिगुणोऽज्ञायमानो भवता विस्मृतो य-

अद्भुत-
२८

थाविधानं सकलं ससर्ज ॥ ६ ॥ त्वत्तो वेदाः सकला ज्ञानं प्रकृतसंस्थितिं तेलुपते ॥ पश्या-
मिवां जगतो हेतुभूतं नृत्यं तं स्वेददये संनि-
कनायः ॥ नमामित्वां शरणं संप्रपद्ये योग-
नृत्यं तं ते महिमानं स्मरामि ॥ सर्वात्मानं बहुधा सौ न विष्टं ब्रह्मानन्दमनुभूयानुभूय ॥ ९ ॥ ओंकार-
स्तेवाचको मुक्तिबीजं त्वामक्षरं प्रकृतौ गूढरूपं ॥ तं त्वां सत्यं प्रवदंतीह संतः स्वयं प्रभां भवतो यत्प्र-
काशं ॥ १० ॥ स्तुवंति त्वां सततं सर्वदेवानमंतित्वा मृषयः क्षीणदोषाः ॥ शांतात्मानः सत्यसंघं वरि-
ष्ठं विशंतित्वां यतयो ब्रह्मनिष्ठाः ॥ ११ ॥ एको वेदो बहुशारवो त्वनंतस्त्वामेवैकं बोधयत्येकरूपं ॥
संवेद्यं त्वां शरणं ये प्रपन्नास्तेषां शांतिः शाश्वती न तरेषां ॥ १२ ॥ भवानी शोऽणिमादिमांस्तेजो-
राशिब्रह्मा विश्वं परमेषी वरिष्ठः ॥ आत्मानं दं चानुभूयानुशेते स्वयं ज्योतिर्वचनो नित्यमुक्तः ॥
१३ ॥ एको देवस्त्वं करोषीह विश्वं त्वं पालयस्य खिलं विश्वरूपः ॥ त्वय्येवांते विलयं विंदतीदं नमा-
मित्वां शरणं त्वां प्रपन्नः ॥ १४ ॥ त्वामेकमाहुः परमं च रामं प्राणं वहंतं हरि मित्रमीशं ॥ इंदुं मृत्यु-
मनलं चेकितानं धातारमादित्यमूनेकरूपं ॥ १५ ॥ त्वमक्षरं परमं वेदितव्यं त्वमस्य विश्व-
स्य परं निधानं ॥ त्वमव्ययः शाश्वतो धर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषोत्तमोसि ॥ १६ ॥ त्वमेव वि-

रा-स-
१५

२८

षुश्चतुराननस्त्वं त्वमेवरुद्रो भगवानपीशः ॥ त्वं विश्वनाभिः प्रकृतिः प्रतिष्ठा सर्वेश्वरस्त्वं परमेश्वरो
 सि ॥ १७ ॥ त्वामेकमाहुः पुरुषं पुराणमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ चिन्मात्रमव्यक्तमचिंत्यरूपं परं
 ब्रह्म शून्यं प्रकृतिं निर्गुणं च ॥ १८ ॥ यदंतरा सर्वमिदं विभातियदव्ययं निर्मलमेकरूपं ॥ किमप्यचिंत्यं
 तवरूपमेतत्तदंतराय त्प्रतिभाति तत्त्वं ॥ १९ ॥ योगेश्वरं रूपमनंतशक्तिं परायणं ब्रह्म तनुं पवित्रं
 ॥ नमाम सर्वेशरणार्थिनस्त्वां प्रसीद भूताधिपते प्रसीद ॥ २० ॥ त्वत्पादपद्मस्मरणादशेषं संसा
 रबीजं विलयं प्रयाति ॥ मनो नियम्य प्रणिधाय कायं प्रसादयास्ये करसंभवंतं ॥ २१ ॥ नमोस्तु
 रामाय भवोद्भवाय कालाय सर्वैकहाराय नुभ्यं ॥ नमोस्तु रामाय कपर्दिने ते नमोऽग्नये दर्शय रू
 पमग्र्यं ॥ २२ ॥ ततः स भगवान् रामो लक्ष्मणेन सह प्रभुः ॥ संहृत्य परमं रूपं प्रकृतिस्थो भव
 त्स्ययं ॥ २३ ॥ स तस्य स्तवमाकर्ण्य वायुपुत्रस्य धीमतः ॥ प्राह गंगीरयावाचा हनुमंतं रघूत्तमः
 ॥ २४ ॥ स्तोष्यं तियेन यास्तु त्याते यास्यंति परांगतिं ॥ स्थिरो भव हनूमंस्त्वं कार्यमौपयिकं कुरु
 ॥ २५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकिप्रभुर्लोकव्ये अद्भुतोत्तरकांडे हनुमत्कृतस्तवराजे
 पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ६४ ॥ नमोऽयं गङ्गा ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥
 रामः प्रत्याह च पुनर्हनूमंतं महाद्युतिः ॥ रक्षसगतिना विनाशेन स्वर्णेन दुरात्मना ॥ १ ॥ सुधीवे-

अद्भुत-
२९

पासमंसख्यंकारयाद्यपुवंगम ॥ हसित्वामधुरं वीरो
पोनहतेतियत् ॥ विश्वं यथेदमाभाति तथेतं ॥ तथापि प्रभुणा दिष्टं कार्यमेव हि किं
करैः ॥ इत्युक्त्वा हनुमांस्तूर्णं प्रसन्नेनात् ॥ ४ ॥ आरोप्य स्कंधयोर्वीरो सुग्रीवांतिकमान-
यत् ॥ तौ दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रा सुग्रीवो वानरात्तमः ॥ ५ ॥ वालिनं तं जितं मेने प्राप्तां मेने रुमांस्त्रियं
॥ सख्यं च काररामेण दिष्ट्या दिष्ट्येति चाब्रवीत् ॥ ६ ॥ वालिनो विलयं कृत्वा राज्यं चास्मै निवेद्य
च ॥ नानादेश्यान् वानराश्च आनाय्य रघुनंदनौ ॥ ७ ॥ हनूमदंगदारूढौ फ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥
सिंधोस्तटं तोययतुः सुग्रीवेण सह प्रभुः ॥ ८ ॥ परिसमुद्रं लंकां च निरूप्या हरधूत्तमः ॥ वानरा हि
यथायांतिलं कालक्ष्मणतत्कुरु ॥ ९ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा समुद्रं प्राह लक्ष्मणः ॥ सिंधोत्वं स्त-
भयात्मानं यथायास्यंति वानराः ॥ १० ॥ सिंधुस्तु प्रभुणा दिष्टं न शक्नुव्यावयदातदा ॥ लक्ष्मणः
क्रोधसंदीप्तः पपाताब्धेर्जलांतरे ॥ ११ ॥ तद्देहवह्नि शिरवया शशोषजलधेर्जलं ॥ यादांसि स्थ-
लभाजीनि देवाभीतादिशोद्रवन् ॥ १२ ॥ तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं वानरा विस्मयंगताः ॥ हाहा-
कारं प्रचक्रुस्ते लोकाः सर्वे चराचराः ॥ १३ ॥ रूपयोः भूतसंघाश्च स्वस्ति स्वस्तीति चाब्रुवन् ॥ रा-
घवो लक्ष्मणं प्राह नैतद्युक्तं त्वया कृतं ॥ १४ ॥ पुनरेनं पूरयामि सीता विरहजेन वै ॥ अश्रुणोति

रा.स.
१६

२९

प्रतिज्ञायतंतथा पूरयत्प्रभुः ॥ १५ ॥ रामोपरितदाकाशात्पुष्पवृष्टिः पपातह ॥ लोकाश्च सुस्थिता
 आसंश्चितयित्वा पुनः पुनः ॥ १६ ॥ सिंधुना संस्तुतो रामः संतुं सिंधो बबंधह ॥ लंकायां राव-
 णं हत्वा सगणं मधुसूदनः ॥ १७ ॥ आरोप्य पुष्पकं सीतां विभीषणसहायवान् ॥ अयोध्या-
 मगमद्रामः सुग्रीवहनुमदादिभिः ॥ १८ ॥ आनंदे योजयामास भ्रातृ नृमातृश्च बांधवान् ॥
 राजा सर्वस्य लोकस्य प्रजानां मनुरंजनः ॥ १९ ॥ रामं राजानमासाद्य तिर्यज्ज्योपिय युर्मुदं ॥ दे-
 वदुंदुभयोनेदुः सर्वदा हिनभस्तले ॥ ववर्षुर्जलदाः काले पुष्पवृष्टिः पपातच ॥ २० ॥ इत्यार्षे
 श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे रामराज्योपलंभनं नाम षोडशः स-
 र्गः ॥ १६ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥

प्राप्तराज्यस्य रामस्य राक्षसानां क्षये कृते ॥ आजग्मुर्मुनयस्तत्र राघवं प्रतिनंदितुं ॥ १ ॥ विश्वा-
 मित्रो यवक्रीतो रैम्यश्च वन एव च ॥ कण्वश्च मनिषा दूलो ये पूर्वादिशमाश्रिताः ॥ २ ॥ स्व-
 स्त्यात्रे यश्च नमुचोरिमुचो जगस्त्य एव च ॥ दप्रमंस्मत्पुनयस्तत्र ये श्रिता दक्षिणां दिशं ॥ ३ ॥
 उपगुः कामठो धूम्रो रोद्राश्चो मुनिपुंगवः ॥ ३ ॥ नैयद्यग्नौ स्तत्र ये प्रतीचीं समाश्रिताः ॥ ४ ॥
 ॥ शिष्योपशिष्यसाहिता वसिष्ठप्रमुरवर्षयः ॥ ५ ॥ जितात्रिणां च तपान उत्तरां दिशमाश्रिताः

अद्भुतः
३०

॥ ५ ॥ प्राप्यते तु महात्मानो राघवस्य निवेशनं ॥ गङ्गायां निहताशसमविग्रहाः
॥ ६ ॥ राघवं प्रति नद्याश्च विविशुः परमात्मने ॥ प्राणैः प्रणम्य तज्जाः सीतया सह सुव्रत ॥ ७
॥ भ्रातृभिर्मित्रिभिः सार्वभौमैः श्रेणि ॥ ८ ॥ तत उपसंगम्य पूजयामास तान्मुनीन्
॥ ९ ॥ अगस्त्य प्रमुखा विप्रादि दृष्ट्वा दिव्या तच्चोब्रुवन् ॥ राघवं प्रशशंसुस्ते मुनयो वाग्विदां व-
राः ॥ १० ॥ त्वंहि देवा जगन्नाथो जगतामुपकारकः ॥ रावणास्य स पुत्रस्य सामात्यस्य वधात् प्र-
भो ॥ ११ ॥ जगदेतन्महाबाहो पुनर्जातमिवाभवत् ॥ न रावणादप्यधिको दुष्टो लोकभयंक-
रः ॥ १२ ॥ दशस्यैर्दशदिक्कार्यमाज्ञापयति राक्षसः ॥ सदशास्यो ह तोराम दिव्या च जगदु-
द्धृतं ॥ १३ ॥ भगवानसि भूपाल ब्रह्मणा प्रार्थितः पुरा ॥ पुंडरीकविशालाक्षः श्याम आजानु-
बाहुकः ॥ १४ ॥ अयोध्यायां प्रादुरभूदिह्वाकु कुलनंदनः ॥ त्वद्दर्शनान्महाबाहो निवृत्ताः
स्मौ वयं प्रभो ॥ १५ ॥ तपश्चरामः सहितस्त्वत्प्रसादाद्दूनेवने ॥ किंतु सीतामहादेवी प्राप-
दुःखं महत् प्रभो ॥ १६ ॥ तदेव स्मर्यमाणं सच्चित्तमुद्देजयन्निनः ॥ एवमुक्ते तु मुनिभिः सा-
नुक्रोशं पुनः पुनः ॥ १७ ॥ जहास मधुरं साध्वी सीता जनकनंदिनी ॥ उवाच सस्मितं देवी-
तान्मुनीन्मित्रभाषिणी ॥ १८ ॥ मुनयो यद्यदुक्तं हिरावणस्य वधं प्रति ॥ परिहास इवा-

रा. स.
१७

३०

भातिप्रशंसनमिदं द्विजाः ॥ १८ ॥ रावणो हि दुराचारः सत्यमेतन्न संशयः ॥ दशभिर्वदनैर्वीरो जग-
 दुद्वेजको हिसः ॥ १९ ॥ दशास्यस्य वधो विप्रान् प्रशंसामि हार्हति ॥ एतच्छ्रुत्वा तु मुनयो विस्मयं
 परमंगताः ॥ २० ॥ किमेतदिति होचुस्ते परस्परमुखेक्षणाः ॥ अयोनि संभवा सीता का कुत्स्थ कु-
 लमाश्रिता ॥ २१ ॥ अस्मान्पि जहास यं किमेतन्नैव विद्महे ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तेषां मुनीनां भा-
 वितात्मनां ॥ २२ ॥ सीताभीता प्रणम्यो चेकृतां जलिपुटासती ॥ पृथग्जने व मुनयो नाहमनृत
 भाषिणी ॥ २३ ॥ यदि चाज्ञापयथ मां तदा वक्ष्यामि चादितः ॥ अगस्त्य प्रसुरवा विप्राः सीताया
 विनयान्वितं ॥ २४ ॥ आकर्ण्य वचनं प्रीताः प्रोचुस्ते कथ्यतामिति ॥ ततः सीता महाभागा प्रवक्तु-
 मुपचक्रमे ॥ २५ ॥ पतिं मुनीन् देवरांश्च मंत्रिणः श्रेणिमुख्यकान् ॥ विनयेनाभ्यनुज्ञाप्य पूर्वव-
 त्तातमादरात् ॥ २६ ॥ पूर्वविवाहान् मुनयो यदा संपितृमंदिरं ॥ तदैकोतिथि रूपेण ब्राह्मणाः स-
 मुपागतः ॥ २७ ॥ आगत्य पितरं मत्स्यं तमवाचो द्विजोत्तमः ॥ चतुरो वार्षिकान् मासान् स्या-
 स्यामितवमंदिरं ॥ २८ ॥ यदि सेवापत्न्या दप्रमृश्यस्मरसन्निभः ॥ जनको मसिता देवद्विज-
 भक्तिपरायणः ॥ २९ ॥ ब्राह्मणं वा स यमिं स न च दग्धां समादिशत् ॥ अहं च तस्य सेवायै
 नियुक्ता धर्मभीरुणा ॥ ३० ॥ यदा यथा ज्ञापयति तत्रिणां जगत्सर्ववित् ॥ तथा त्वं करवंतत्र

अद्भुतः
३९

रात्रिंदिवमतंद्रिता ॥ ३१ ॥ नानातीर्थाभिगमनं कृतं ॥ तत्रत्याश्वकथाश्चित्राः श्रा-
वयामासमां द्विजः ॥ ३२ ॥ सेवयाममधैरेण च ॥ कदाचिद्वाह्मणश्रेष्ठः प्रि-
यभाषीयदात्थमां ॥ ३३ ॥ तद्वाह्मणः ॥ तद्वाह्मणः ॥ तद्वाह्मणः ॥ तद्वाह्मणः ॥ तद्वाह्मणः ॥
कृतमैत्रः कृतान्हिकः ॥ ३४ ॥ सीते इति सैमीधाय्यप्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ शृणु सीते मया दृष्टमा-
श्रयंकमलानने ॥ ३५ ॥ दधिमंडोदकाब्धेश्च परः स्वादूदकोब्धिकः ॥ पुष्करद्वीपमावृत्य वर्तते
वलयाकृतिः ॥ ३६ ॥ पुष्करं पुष्करेदृष्टं महावन्दिशिरवोज्ज्वलं ॥ पत्रायुतायुतयुतं ब्रह्मणः प-
रमासनं ॥ ३७ ॥ तद्द्वीपवर्षयोर्मध्ये मानसोत्तरसंज्ञकः ॥ मर्यादापर्वतोर्दध्यै चायामेव युतयोज-
नः ॥ ३८ ॥ तच्छैलस्य चतुर्दिक्षु इंद्रादीनां पुराणि हि ॥ क्रीडार्थं निर्मितान्येषां महांति विश्वकर्म-
णा ॥ ३९ ॥ सुमालीराक्षसश्रेष्ठः कैकसीनामतत्कृता ॥ मुनेर्विश्रवसः पत्नी सासूत रावणद्वयं ॥ ४०
॥ एकः सहस्रवदनो द्वितीयो दशवक्त्रकः ॥ जन्मकाले सुरैरुक्तमाकाशे रावणद्वयं ॥ ४१ ॥ लोका-
नां रावणाज्जातं नाम योगिकमेतयोः ॥ कनिष्ठो दशकंठोयं शितिकंठप्रसादतः ॥ ४२ ॥ लंकाम-
धिवसत्येषधनदेन विनिर्मितां ॥ ब्रह्मणो वरदानेन त्रिलोकीमवमन्यते ॥ ४३ ॥ श्रेष्ठः सहस्र-
वदनो रावणो लोकरावणः ॥ स्वाभाविकबलेनासौ पुष्करद्वीपमाश्रितः ॥ ४४ ॥ सूर्याचंद्रमसौ

रा.स.
१७

३९

गृह्यक्रीडेत्कंदुकलीलया ॥ कुलाचलान्समुद्भूत्यकंदुकं क्रीडते हि सः ॥ ४५ ॥ मानसोत्तरशैलस्य
 चतुर्दिक्षु पुराणि हि ॥ आच्छिद्य संगृहीतानि दिगीशानां महात्मनां ॥ ४६ ॥ तत्रैवरमते राजामाता
 महकुलैः सह ॥ तत्रैंद्रीयापुरीरन्यासस्वयंतत्र तिष्ठति ॥ ४७ ॥ अन्यान्यन्येभ्य एवादान्मंत्रि-
 भ्यो राक्षसाधिपः ॥ विशेषतो लंकृता सा पुरी परमदुर्लभा ॥ ४८ ॥ जगतां सारमाकृष्य यथास्था-
 नं सुमंडिता ॥ चंपकाशोकमंदारकदलीप्रियकार्जुनैः ॥ ४९ ॥ पादलाशोकजंबूभिः कोविदा-
 रैश्च चंदनैः ॥ पनसैः सालतालैश्च तमालैर्देवदारुभिः ॥ ५० ॥ बकुलैः पारिजातैश्च कल्पवृक्षै-
 रलंकृता ॥ अन्यैश्च विविधैर्वृक्षैः सर्वतु कुसुमोज्ज्वलैः ॥ ५१ ॥ दिव्यगंधरसैर्दिव्यैः सर्वतु फल-
 संयुतैः ॥ भ्रमरैः कोकिलैर्नानावर्णपक्षिभिरुज्ज्वला ॥ ५२ ॥ शातकोभमयैः कैश्चित्कैश्चिद-
 मिशिरवोपमैः ॥ नीलांजननिभैश्चान्यैः शोभिता वरपादपैः ॥ ५३ ॥ दीर्घिकाः संति बहुभोजजल-
 पूर्णामहोदयाः ॥ महार्हमणिसोपानाः स्फाटिकांतरकुट्टिमाः ॥ ५४ ॥ फलपद्मोत्पलवनाश्च क्रवा-
 कोपशोभिताः ॥ दात्यूहगणसंघुष्टाहरः ॥ ५५ ॥ तत्र तत्रावनेर्देशा वैदूर्यमणि-
 सन्निभाः ॥ शार्दूलैः परमोपेताः सुखाय सुपेका लवणगज्जाः ॥ ५६ ॥ सर्वतु सुखदारम्याः पुंस्कोकिल-
 कलारवाः ॥ ये वृक्षानंदनेतिष्ठन्त्येव चैत्ररथे स्थिता ॥ त्रिभागाः सूर्येन्येषु शैलेषु ते वृक्षास्तत्र सं-

अद्भुत
३२

स्थिताः ॥ नानामणिमयीभूमिर्मुक्ताजालमयीतथा ॥ ५७ ॥ पुनर्वदन्सोपानप्रासादैरुपशोभिता ॥
 ॥ पुरद्वारसमाकीर्णापुरीपरमशोभना ॥ ५८ ॥ नदेनैव नदोत्पत्तस्वर्गिभिर्नानुभूयते ॥ तत्पुरीस्थि-
 तिमाकांक्ष्यतपःकुर्वंतिसत्तमाः ॥ ५९ ॥ हस्त्रवदनोरावणोराक्षसाधिपः ॥ आस्तेजग-
 द्दशीकृत्यहेलयाबाहुलीलया ॥ ६० ॥ इन्द्रादींश्चिदशान्सर्वान्गलेबद्ध्वासकिन्नरान् ॥ गंधर्वा-
 न्दानवान्भीमान्सर्वान्विद्याधरास्तथा ॥ ६१ ॥ बालक्रीडनयाक्रीडन्मेरुमन्येतसर्षपं ॥ गो-
 ष्पदमन्यतेचाब्धिसर्वलोकांस्तृणोपमान् ॥ ६२ ॥ द्वीपान्लोष्ठसमान्वीरोनकिंचिद्गुणयन्द्द-
 शा ॥ सयदासर्वलोकानां त्रासनं समुपारभन् ॥ ६३ ॥ तदापितामहो ज्येष्ठपुत्रस्त्योविश्ववा-
 स्तथा ॥ न्यवारयन् यत्नतस्तं तातवत्सेतिभाषकाः ॥ ६४ ॥ एवंसरावणो देविसहरन्नवदनोमहा-
 न् ॥ पुष्करद्वीपमासाद्यवर्ततेजनकात्मजे ॥ ६५ ॥ तस्यानुजोदशस्थायलंकायां जानकिस्थि-
 तः ॥ ६६ ॥ चित्राणीत्यादीनिमेशंसयित्वाविप्रामासांश्चतुरोयापयित्वा ॥ राजानं मां चाशिषा-
 योजयित्वा जगामैकः प्रोषितस्तीर्थयात्रां ॥ ६७ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदि-
 काव्ये अद्भुतोत्तरकांडे सीताभाषणं नाम सप्तदशः सर्गः ॥ ५७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥
 एवंसरावणो विप्राः सहस्रवदनो महान् ॥ प्रोक्तस्तेन द्विजेनाहं श्रुत्वाश्चर्यं च विस्मिता ॥ १ ॥

रा.स.
१७

32

अद्यापितन्मम तद्दिजागरूकं हि वर्तते ॥ पत्न्यामेवाहुर्वीर्येण दशास्योरावणो हतः ॥ २ ॥ सानुगः
 समुतामात्यः स भ्रातृकः स बांधवः ॥ मत्कृते च पुरीदग्धासे तुर्बद्धश्च वारिधौ ॥ ३ ॥ सुग्रीवेण सहा
 येन तथा हनुमदादिना ॥ इदं लोकोत्तरं कर्म कृतं लोकहितं महत् ॥ ४ ॥ तथापि तद्दिमे नैतदाश्चर्यं
 प्रतिभाति हि ॥ यदितस्य वधं कुर्याद्रावणस्य दुरात्मनः ॥ ५ ॥ तदा संभाव्यते कीर्तिर्जगत्स्वा-
 स्थ्यमवाप्नुयात् ॥ अतो मे हसितं विप्राः क्षमध्वं ज्वलनोपमाः ॥ ६ ॥ आकर्ण्य मुनयः सर्वे साधुसा-
 ध्वितिवादिनः ॥ जानकीं प्रशशंसुस्ते सर्वे लोकहितैषिणीं ॥ ७ ॥ राघवो वचनं श्रुत्वा सीताया-
 वीर्यवर्धनं ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः सर्वानाज्ञापयत् प्रभुः ॥ ८ ॥ मुनयो धैर्यगंतव्यं रावणस्य जया-
 यैव ॥ लक्ष्मणं भरतं चैव शत्रुघ्नं चादिशत् प्रभुः ॥ ९ ॥ मित्रसुग्रीवहोराजन् सर्वे जांबवदादयः ॥ ग-
 च्छामः सहितास्तत्र सैनिकैः सह मंत्रिभिः ॥ १० ॥ इत्याज्ञाप्य महाबाहुः स स्मारपुष्पकरं ॥ स्म-
 रणादागतस्तत्र पुष्पकोरथ सत्तमः ॥ ११ ॥ तत्रारुक्षन् महावीरारामचंद्रपुरोगमाः ॥ भरतोलक्ष्म-
 णश्चैव शत्रुघ्नश्चामितद्युतिः ॥ १२ ॥ सुभद्रप्रभुं तन्म सर्वे वानराजितकाशिनः ॥ विभीषणो म-
 हाबाहुः स हरक्षो गणैः प्रभुः ॥ १३ ॥ मात्रापित्राप्य वगैस्तदजानन् बोधितोऽनया ॥ सीतया
 रामकार्यार्थं निर्ययौ राघवाज्ञया ॥ १४ ॥ सुमंत्राद्या मंत्रिणां च स यस्ते च निर्ययुः ॥ नानाश-

अद्भुत-
३३

स्त्रप्रहरणाधृतायुधकलापिनः ॥ १५ ॥ मुमुचुस्ते सिंहनादं राघवः ॥ धनुः शब्देन रा-
मस्य सिंहनादेन चैव हि ॥ १६ ॥ च चालवसुधाशैलं पतुर्ग्रहाश्चरवात् ॥ नद्योऽशप्यन्स-
मुद्वेगाः सागराश्च चकंपिरे ॥ १७ ॥ सग्रीवो हनुमान्नालाजांबवान्नल एव च ॥ ग्रसन्त इव ते सर्वे नि-
र्ययूरा मशासनात् ॥ १८ ॥ सतयासीतयोसाधैरामचंद्रो महाबलः ॥ कामगोपुष्पकं दिव्यमारुरोह-
धनुर्धरः ॥ १९ ॥ पुष्पकं ते समारुत्य सर्व एव महाबलाः ॥ सीतया भ्रातृभिः सार्द्धं रामचंद्रं महाब-
लाः ॥ २० ॥ प्रोत्साहयन्तो वचनैर्निर्ययुर्जितकाशिनः ॥ रामाजया पुष्पकं तदा काशपथमाश्रितं ॥
२१ ॥ मनोमारुतवेगेन क्षणेन गरुडो यथा ॥ जगाम पुष्करद्वीपं यत्रास्ते मानसोत्तरः ॥ २२ ॥ -
मानसोत्तरमासाद्य विस्मितास्ते महाबलाः ॥ किंचित्रं किंचित्रमिति प्रोचुराश्चर्यलक्षणाः ॥ २३ ॥
राघवो भ्रातृभिः सार्द्धं सहवानरपुंगवैः ॥ सिंहनादं ननादोच्चैर्धनुश्चापिव्यकर्षयत् ॥ २४ ॥ सश-
ब्दस्तुमुलो भूत्वा पृथिवीं चांतरिक्षकं ॥ पातालविवरांश्चैव पूरयामास सर्वतः ॥ २५ ॥ रावणः सहस्र-
त्तस्थो किमेतदिति संवदन् ॥ तत्राय राक्षसाः क्रुद्धाः सर्व एव विनिर्ययुः ॥ २६ ॥ अहो कुतः स्विच्छ-
ब्दो यं साधु सर्वैर्निरूप्यतां ॥ इत्याभाष्य राक्षसेन्द्रो राक्षसेन्द्रैर्महबलैः ॥ २७ ॥ नगरान्निर्ययो शीघ्रं-
संदष्टौष्ठपुटो बली ॥ द्वादशादित्यसंकाशः सहस्रवदनो महान् ॥ २८ ॥ द्विसहस्रभुजो द्विक्तो द्विस-

रा.स.
१८

३३

हस्त्रविलोचनः ॥ महामेघसमध्वानो बडवाग्निसमः क्रुधा ॥ २९ ॥ शतयोजनविस्तीर्णैरथे सूर्यसमत्वि
 षि ॥ नानायुधानिसंगृह्य परिघप्राप्तो मरान् ॥ ३० ॥ भुशुंडीः परशून् घंटा लोहं मुद्गरचक्रकं ॥ पाशां
 श्वविविधान् गृह्य बाणान् कर्मारमार्जितान् ॥ ३१ ॥ विपाठान् क्षुरधारं श्वार्धचद्राकृतीन्पि ॥ ना
 नायुधसहस्राणि नानाविधधनुंषि च ॥ ३२ ॥ प्रगृह्य सहसा प्रायाद्यत्र रामो धनुर्धरः ॥ लोचनैः -
 क्रोधसंदीप्तै रुत्काभिरिव दीपितः ॥ ३३ ॥ कोयमित्यब्रवीत्क्रोधादनलं प्रोद्धमन्निव ॥ सिंहनादं
 ममपुरैरिपुत्वाद्विसमर्जह ॥ ३४ ॥ ममापिरिपुरस्तीति दुर्यशः समुपस्थितं ॥ इंद्राद्याः ककुभांना
 थाभृत्याः प्राणपरीप्सया ॥ ३५ ॥ पातालविचरे स्वर्गस्वर्गे पातालमेककं ॥ करोमि सहसैवाहं मा
 नवानांतथैकतां ॥ ३६ ॥ मेरुप्रभृतिशैलांश्च पूर्णायाम्यणुसंख्यया ॥ देवलोकं नृणां कुर्यान्लोकं त्रि
 दिव्योक्तं ॥ ३७ ॥ उद्धृत्य पृथिवीं छिंद्यामनंतं नखराग्रैः ॥ ब्रह्मा मां वारयामास सांत्वयन् प्रियभा-
 धितैः ॥ ३८ ॥ अन्यथाराक्षसमृतेनारक्षं जगतीतले ॥ सूर्याचंद्रमसौ भूत्वा तिथिप्रणयनं त्वहं ॥ ३९
 बलाहकत्वमिंद्रत्वं पृथ्वीसैकादिकाः क्रियाः ॥ कुर्याम्यमत्वं वह्निं त्वं वरुणं त्वं घने शतां ॥ ४० ॥ इत्येवं
 बहुधा गर्जन्ना जगामांतिकं हरेः ॥ सेनाध्यक्षाराक्षसैर्द्राक्षसाहं समागताः ॥ ४१ ॥ नानाप्रहर
 णोपतानानारथपदातिनः ॥ एकैकस्यापि पर्यामा जगतीनां जगन्महे ॥ ४२ ॥ केषां चिदपि नामा-

अद्भुत-
३४

निभारहाजनिबोधमे ॥ कोटीशोमनसः पूर्णः शलः पालो हली ॥ ४३ ॥ पिच्छुलः कौणपश्चक्रः
कालवेगः प्रकालकः ॥ हिरण्यबाहुः शरणः कक्षकः कालदंतकः ॥ ४४ ॥ पुच्छांडकोमंडलकः पिंडसे
कारभेणकः ॥ उच्छिखः करभो भद्रो विश्वजेता विरोहणः ॥ ४५ ॥ शिलीशलकरोमूकः सकुमा
रः प्रेरणः ॥ मुद्गरः शशरोमाचसुरोमाचमहाहनुः ॥ ४६ ॥ पारावतः पारियात्रः पांडुरो हरिणः कृ
शः ॥ विहंगः शरणोदक्षः प्रमोदः सहतापनः ॥ ४७ ॥ कृकरः कुंडरोवेणीवेणीस्कंधः कुमारकः ॥
बाहुकः शंखवेगश्च धूर्तकः पातपातकौ ॥ ४८ ॥ शंकुकर्णः पिठरकः कुटीरमुखसेचकौ ॥ पूर्णांग
दः पूर्णमुखः प्रभाषः शकुलिर्हरिः ॥ ४९ ॥ अमाहिठः कामठकः सुषणोमानसोव्ययः ॥ भैरवो
मुंडदेवांगः पिशंगश्चोडपालकः ॥ ५० ॥ ऋषभो वेगवान्नामपिंडारकमहाहनुः ॥ रक्तांगः सर्वसार
गः समृद्धः पाटवासकौ ॥ ५१ ॥ वराहकोरावणकः सुचित्रश्चित्रवेगिकः ॥ परोशरस्तरुणिको
मणिस्कंधस्तथारुणिः ॥ ५२ ॥ सेनाध्यक्षामहाब्रह्मकीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ प्राधान्येन बहुत्वा
त्तुनसर्वपरिकीर्तिताः ॥ ५३ ॥ नशक्याः परिसंख्यातुं ये युद्धाय समागताः ॥ नीलरक्तामिताघोराम
हाकायामहाबलाः ॥ ५४ ॥ सप्तशीर्षाद्विशीर्षाश्चपंचशीर्षास्तथापरे ॥ कालानलमहाघोराहुताश
समविग्रहाः ॥ ५५ ॥ महाकायामहावेगाः शैलशृंगसमुच्छ्रयाः ॥ योजनायामविस्तीर्णाद्विजयजन

रा.स.
१८

३४

समुच्छ्रयाः ॥ ५६ ॥ कामरूपाः कामबलादीतानलसमत्विषः ॥ अन्येचबहवः शतराः शूलपट्टिश
 धारिणः ॥ ५७ ॥ दिव्यप्रहरणोपेतानानावेषविभूषिताः ॥ शृणुनामानिचान्येषां येन्येरावणसै
 निकाः ॥ ५८ ॥ शंकुकर्णो निकुम्भश्च पद्मः कुमुदएवच ॥ अनंतोद्वादशभुजस्तथा कृष्णोपकृष्ण
 कौ ॥ ५९ ॥ घ्राणश्चवाः कपिस्कंधः कांचनाक्षोजलंधमः ॥ अक्षसंतर्दना ब्रह्मकुनदीकस्तमो-
 भ्रुकृत् ॥ ६० ॥ एकाक्षोद्वादशाक्षश्चतथैवैकजराभिधः ॥ सहस्रबाहुर्विकटो व्याघ्राख्यः क्षि
 तिकंपनः ॥ ६१ ॥ पुण्यनामानुनामाचक्रवक्रः प्रियदर्शनः ॥ परिश्रितः कोकनदः प्रियमाख्या
 नुलेपनः ॥ ६२ ॥ अजोदरोगजशिराः स्कंधाक्षः शतलोचनः ॥ ज्वालाजिह्वः करालश्चसितके
 शोजटीहरिः ॥ ६३ ॥ चतुर्दंष्ट्रोष्ट्रजिह्वश्चमेघनादः पृथुश्चवाः ॥ विह्वताक्षो धनुर्वक्रोजाग्रो-
 मारुताशनः ॥ ६४ ॥ उदराक्षोरथाक्षश्चवज्रनाभावसुप्रभः ॥ समुद्रवेगो विप्रेद्रुशैलकंपीतथै
 वच ॥ ६५ ॥ वृषमेषप्रवाहश्चतथानंदोपनंदकौ ॥ धूम्रश्चेतः कलिंगश्चसिन्धुार्थो वरदस्तथा ॥
 ६६ ॥ प्रियकश्चैकनंदश्चबहुवीर्यः प्रतापवान् ॥ आनंदश्चप्रमोदश्चस्वस्तिको ध्रुवकस्तथा ॥ ६७
 ॥ क्षेमबाहुः सुबाहुश्चसिद्धपात्रश्चसुव्रतः ॥ गोव्रजः कनकापीडो महापारिवर्देश्वरः ॥ ६८ ॥
 गायनोदमनश्चैवबाणः खड्गश्चवीर्यवान् ॥ वैतालीगतितालीचतथा कथकवातिकौ ॥ ६९ ॥

अद्भुत-
३५

हंसजः पंकदिग्धांगः समुद्रोन्मादनश्चह ॥ रणोत्कटः प्रहासश्च श्वेतसिद्धश्च नंदकः ॥ ७० ॥ एते पुरा
रावणो सैन्यपाला नाना युधप्राहरणारणेषु ॥ हंसेषु मेघेषु वृषेषु वीरारामं प्रतस्थुः कृतसिंहनादाः
७१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतौत्तरकांडे रावणो सैन्यनिर्याणं नामा
ष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
रावणस्यौरसाः पुत्राः सह राक्षसपुंगवैः ॥ नानाप्रहरणोपेता दुद्रुवूराघवरणो ॥ १ ॥ नामान्येषां प्र
वक्ष्यामि भारद्वाज शृणुष्व मे ॥ कालकंठः प्रभाषश्च तथा कुंभोडकापरः ॥ २ ॥ कालकक्षः शितश्च
वभूतलोन्मथनस्तथा ॥ यज्ञबाहुः प्रबाहुश्च देवयाजी च सोमपः ॥ ३ ॥ मज्जालश्च महातेजाः क्र
थः क्रैथो वसुप्रतः ॥ तुहरश्च तुहारश्च चित्रदेवश्च वीर्यवान् ॥ ४ ॥ मधुरः सुप्रसादश्च किरीटश्च
महाबलः ॥ वसनो मधुवर्णश्च कलशोदर एव च ॥ ५ ॥ धर्मदोमन्मथकरः सूचीवक्रश्च वीर्यवान्
॥ श्वेतवक्रः सुवक्रश्च चारुवक्रश्च पांडुरः ॥ ६ ॥ दंडबाहुः सुबाहुश्च रजः कौकिलकस्तथा ॥ अ
चलः कालकाक्षश्च बालेशो वालभक्षकः ॥ ७ ॥ संचानकः कोकनदोगृध्रपत्रश्च जंबुकः ॥ लो
हाजवक्रो जवनः कुंभवक्रश्च कुंभकः ॥ ८ ॥ मुंडग्रीवश्च कृष्णोजाहंसवक्रश्च कुंजरः ॥ एते राव
णपुत्राश्च महावीर्यपराक्रमाः ॥ ९ ॥ बाहुशर्दः सिंहनादैः पूरयंतो दिशो दशा ॥ एषां सैन्यस-

१ आरूढा इति शेषः

रा. स.
१९

३५

हस्त्राणांसहस्त्राण्यर्बुदानिच ॥ १० ॥ नानाकृतिवयो रूपाविविधायुधपाणयः ॥ कूर्मकुक्कुटवक्राश्च सर्प
 जंभकवक्रकाः ॥ ११ ॥ गोमायुमुखवक्राश्च शशोर्लूकमुखस्तथा ॥ खरोष्ठवदनाश्चैव वराहवदनास्तथा
 ॥ १२ ॥ मनुष्यमेषवक्राश्च शृगालवदनास्तथा ॥ मार्जारशशवक्राश्च दीर्घवक्राश्चैकेचन ॥ १३ ॥ नकु
 लोलूकवक्राश्च ककवक्रास्तथापरे ॥ आखुबभ्रुकवक्राश्च मयूरवदनास्तथा ॥ १४ ॥ मत्स्यमेषा-
 ननाश्चैव अजाविमहिषाननाः ॥ क्रक्षशादूलवक्राश्च दीपिसिंहाननास्तथा ॥ १५ ॥ भीमागजा
 ननाश्चैव तथानक्रमुखस्तथा ॥ गोरखरोष्ठमुखश्चान्येष्टपदशमुखस्तथा ॥ १६ ॥ महाजठरपादा
 गास्तबकाक्षाश्च दुर्मुखः ॥ पारावतमुखश्चान्येतथाष्टमुखस्तथापरे ॥ १७ ॥ कोकिलाननाश्चा
 न्येष्टेन तित्तिरि काननाः ॥ ककलासमुखश्चैव विरजोवरधारिणः ॥ १८ ॥ व्यालवक्राः शुक्रमुख
 श्चंडवक्राः शुभाननाः ॥ आशीविषाश्चैरधरागोनासावरणास्तथा ॥ १९ ॥ स्थूलोदराः कृशांगास्थूलां
 गाश्च कृशोदराः ॥ ह्रस्वग्रीवानहाकर्णानानाव्यालविभूषणाः ॥ २० ॥ गजेंद्रचर्मवसनास्तथा कृष्णाजि
 नांबरः ॥ स्कंधमुखवादिजश्चैष्टतथात्युदरतो मुखः ॥ २१ ॥ पृष्ठमुखवाहनुमुखस्तथा जंघामु-
 र्वास्तथा ॥ पाश्वाननाश्च बहवो ॥ नानादेशमुखस्तथा ॥ २२ ॥ तथा कीटपतंगानांसदृशास्याम-
 हाबलाः ॥ नानाव्यालमुखश्चान्ये बहुबाहुशिरोधराः ॥ २३ ॥ नानावक्षोभुजाः केचिद्भुजंगवद-

अहुत-
३६

नाः परे ॥ रघुद्रमुखवाचकमुखवाअपरे गरुडाननाः ॥ २४ ॥ चोरसंहतगात्राश्च नानाफलकवाससः
॥ नानावेषधराश्चान्येनानामाल्यानुलेपनाः ॥ २५ ॥ नानावस्त्रधराश्चान्ये चर्मवासस एव च ॥
उष्णीषिणो मुकुटिनः कंबुग्रीवाः सुवर्चसः ॥ २६ ॥ किरीटिनः पंचशिखास्तथा कठिनमूर्द्धजाः
॥ त्रिशिरवा द्विशिरवाश्चैव तथा सप्तशिरवा अपि ॥ २७ ॥ शिखंडिनोऽमुकुटिनो मुंडाश्च जटिला
स्तथा ॥ चित्रमालाधराः केचित् केचिद्रोमाननास्तथा ॥ २८ ॥ विग्रहैकवशानित्यमजेयाः स
रसत्तमैः ॥ कृष्णनिर्मोसवक्त्राश्च दीर्घपृष्ठानिरूदराः ॥ २९ ॥ दीर्घपृष्ठास्थूलपृष्ठाः प्रसंबोदर
मेहनाः ॥ महाभुजा ह्रस्वभुजा द्रुस्वगात्राश्च वामनाः ॥ ३० ॥ कुञ्जाश्च द्रुस्वजंघाश्च हस्तिकर्णा
शिरोधराः ॥ हस्तिनासाः कूर्मनासा वृकनासास्तथा परे ॥ ३१ ॥ वारणेंद्रनिभाश्चान्ये दीप्तिमं-
तः स्वलंकृताः ॥ पिंगाक्षाः शकु कर्णाश्च वक्त्रनासास्तथा परे ॥ ३२ ॥ पृथुदंष्ट्रा महादंष्ट्राः स्थूलो
ष्ठा हरि मूर्द्धजाः ॥ नानापदौष्ठदंष्ट्राश्च नानाहस्तशिरोधराः ॥ ३३ ॥ नानाचर्मभिराच्छन्नाना
नावासाश्च सुव्रत ॥ रूपाः परिपतंति स्म महापरिघबाहवः ॥ ३४ ॥ दीर्घग्रीवा दीर्घनखा दीर्घ-
पादशिरोभुजाः ॥ पिंगाक्षानीलकंठाश्च स्वर्णकर्णाश्च सुव्रत ॥ ३५ ॥ एकोदरनिभाः केचित् केचि

१ विग्रहो युद्धः २ दीर्घत्वमार्षः

रा.स-
१९

३६

दंजनसंनिभाः ॥ श्वेताक्षालोहितग्रीवाः पिंगाक्षाश्च तथापरे ॥ ३६ ॥ कल्माषाबहवो विप्र-
 चित्रवर्णाश्च केचन ॥ चामरापी डकनिभाः श्वेतलोहितकांतयः ॥ ३७ ॥ नानावर्णाः सुवर्णा
 श्वमयूरसदृशप्रभाः ॥ पाशोद्यतकराः केचिद्द्व्यादितास्याः खराननाः ॥ ३८ ॥ शतघ्नीचक्रह
 स्ताश्च तथा मुसलपाणयः ॥ असिमुद्गरहस्ताश्च दंडहस्ताश्च केचन ॥ ३९ ॥ गदाभुशुंडिह
 स्ताश्च तथा तोमरपाणयः ॥ आयुधैर्विविधैर्घोरैर्महात्मानो महौजसः ॥ ४० ॥ महाबलाम
 हावेगा असंख्याता विनिर्ययुः ॥ घंटाजालपिनद्धांगाननृतुस्तेरणाजिरे ॥ ४१ ॥ कोटिशो-
 विरुतरुसभाषिणो यातुधानगणसैन्यपालकाः ॥ दुःसुवूरधुकुलावतंसकंगृह्णधावहनपो
 थवादिनः ॥ ४२ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकि आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकांडे रावणपु
 त्रनिर्याणानामेकोनविंशः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥
 धनूंषिचविधुन्वानस्ततो वै श्रवणात्तुजः ॥ कोयं किमर्थमायात इति चिंतापरो भवत् ॥ १ ॥
 ततो गगनसंभूता वाणी समुपपद्यत ॥ भो रावण महावीर्य रामोयं समुपागतः ॥ २ ॥ राघवो-
 यमयो ध्यायारंजा धर्मस्वरूपधृक् ॥ लंकायां निहतो येन दारा कर्षीतवानुजः ॥ ३ ॥ त्वद्व-
 धार्यमिहायातो विभीषणवसुप्रदः ॥ त्वातृभिर्बानरैर्ऋक्षैराक्षसैर्मनुजैर्युतः ॥ ४ ॥ श्रुत्वा

अद्भुत-
३७

त्यमानुषं वाक्यं रावणो लोकरावणः ॥ क्रोधमाहारयामास द्विगुणं मुनिपुंगव ॥ ५ ॥ हन्यतां-
बध्यतां मेपमानुषोरिपुसंज्ञितः ॥ मम विश्वजितः साक्षाद्रणाय समुपस्थितः ॥ ६ ॥ इत्यु-
क्त्वा बाणजालानि चक्रपर्वततो मरान् ॥ चिक्षेप सहस्रारक्षः पुष्पकोपरिसुव्रत ॥ ७ ॥ राक्षसी
सा च मूर्धोरावानरानृक्षमानुषान् ॥ चरवादकांश्चिदपरान्योथयामास दर्पितान् ॥ ८ ॥ सा च-
शारवामृगीसेनाराघवस्य च मानुषी ॥ रावणस्यानुगान् वीरान् जघान बाणपर्वतैः ॥ ९ ॥ तेन्यो-
न्यवधमिच्छन्तो युयुधुः सैनिकोत्तमाः ॥ पेतुर्मल्लुश्च समुहं राक्षसावानरानराः ॥ १० ॥ ततो-
रामो महाबाहु भरतो लक्ष्मणस्तथा ॥ शत्रुघ्रो हनुमान् वीरः सुग्रीवो जांबवस्तथा ॥ ११ ॥ अ-
न्ये च नलनीलाद्या विभीषणपुरोगमाः ॥ युयुधुस्ते महाघोरं महाघोरं रणाजिरे ॥ १२ ॥ नि-
र्जग्मुश्च विनेदुश्च चिक्रीडुश्चैव राक्षसाः ॥ जहृषुश्च महात्मानः संग्रामेष्वनिवर्तिनः ॥ १३ ॥ उ-
त्कुप्यस्फोटितैर्नादैश्च चालेव च मेदिनी ॥ राक्षसां सिंहनादैश्च परिपूर्णं नभस्थलं ॥ १४ ॥ ते
प्रायुध्यन्त मुदिताराक्षसेन्द्रा महाबलाः ॥ प्रययुर्वानरानीकं समुद्यतशिलायुधं ॥ १५ ॥ युयो-
धराक्षससैन्यं नरराक्षसवानरैः ॥ हस्यश्चरथसंबाधं किंकिणीशतनादितैः ॥ १६ ॥ नील-
जीमूतसंकाशैः समुद्यतशिलायुधैः ॥ दीप्तानलरविप्रख्यैर्नैर्ऋतैः सर्वतोद्यतं ॥ १७ ॥

रा.स.
२०

३७

तदीक्ष्य राक्षसबलं संरब्धाश्च पुंवंगमाः ॥ कुदंतद्राक्षसं सैन्यं जघ्नुर्दुमशिलायुधैः ॥ १८ ॥
 तेषां दपशिला शैलैस्तांचक्रुदष्टिमुत्तमां ॥ दक्षौघैर्वज्रसंकाशैर्हरयो भीमविक्रमाः ॥ १९ ॥
 शिखरैः शिखराभ्रांस्तेया तु धानानमर्दयन् ॥ निर्जघ्नुः समरे कुद्धा हरयो राक्षससर्षपान् ॥
 २० ॥ केचिद्रथगतान्वीरान् गजवाजिस्थितानपि ॥ निर्जघ्नुः सहसा प्लुत्य या तु धानान् पुंवंग-
 माः ॥ २१ ॥ शैलशृंगनिभास्ते तु मुष्टिनिष्क्रान्तलोचनाः ॥ वैष्णुः पेतुश्च नेदुश्च ततो राक्षसपुं-
 गवाः ॥ २२ ॥ ततः शूलैश्च वज्रैश्च विमुष्टैर्हरिपुंगवैः ॥ मुहूर्तेनावृता भूमिरभवच्छोणितपुता
 ॥ २३ ॥ किंकिर्णैः पर्वताग्रैश्च रक्षोभिरुपमर्दितैः ॥ आक्षिप्तैः क्षिप्यमाणाश्च भग्नशेषाश्च वा-
 नराः ॥ २४ ॥ रथेन रथिनंचापिराक्षसं राक्षसेन च ॥ हयेन च हयं केचित्पि पिषुर्धरणीतले ॥
 २५ ॥ वानरान् वानरैरेव जघ्नुर्घोरारि राक्षसाः ॥ राक्षसान् राक्षसैरेव पिषुर्वानरायुधि ॥ २६ ॥
 ॥ आक्षिप्य च शिलाजघ्नु राक्षसा वानरास्तथा ॥ तेषामाच्छिद्य शस्त्राणि जघ्नुस्तानपि वान-
 राः ॥ २७ ॥ निर्जघ्नुः शैलशिखरैर्विभिन्नाश्च परस्परं ॥ सिंहनादां विनेदुश्चरणवानरराक्षसाः
 ॥ २८ ॥ छिन्नचर्मतनुत्राणाराक्षसा वानरैः कृताः ॥ सुस्त्रावरुधिरंतप्यः स्ववतः पर्वतादिव

१ मुष्टिप्रहारेण निष्क्रान्तलोचनाः २ आर्षः ३ उपमावाक्ये आर्षमेकवचनं-

अद्भुतः
३८

॥ २९ ॥ तस्मिंस्तदासंयतिसंप्रवृत्तेकोलाहलेराक्षसराजधान्यां ॥ सत्पथमाणेषु चवानरेषु नि
 पात्यमानेषु चराक्षसेषु ॥ ३० ॥ प्रभज्यमानेषु महाबलेषु महर्षयो भूतगणाश्च नेदुः ॥ तेनापि स
 र्वे हरयः प्रहृष्टा विनेदुराक्ष्वेडितसिंहनादैः ॥ ३१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदि-
 काव्ये अद्भुतोत्तरकांडे संकुल युद्धं नाम विंशतितमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
 ततोरयं मारुततुल्यवेगमारुत्य शक्तिं निशितां प्रगृह्य ॥ सरावणोरामबलं प्रहृष्टं विवेशामीनो
 ह्रियथार्णवौ च ॥ १ ॥ सवानरान्हीनबलान्निरीक्ष्य प्राणेन दीप्तेन राजराजा ॥ एकक्षणे नैन्द्रि-
 पुर्महात्मानि हंतुं मेच्छन् रवानरांश्च ॥ २ ॥ मनसा चिंतयामास सहस्रकंधरः स्वराट् ॥ एते
 स्फुट्राः समायाताः प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ॥ ३ ॥ द्वीपांतरं महत्प्राप्य मम युद्धाभिकांक्षिणः
 ॥ किं स्यान्मम हतैः क्षुद्रैर्नरराक्षसवानरैः ॥ ४ ॥ यस्माद्देशात्समायातास्तं देशं प्रापयाम्यहं ॥
 क्षुल्लकेषु शराघातनप्रशंसंति पंडिताः ॥ ५ ॥ इति संचित्य धनुषावायव्यास्त्रं युयोजह ॥ तेना-
 स्त्रेण नराक्रक्षावानराराक्षसाहिते ॥ ६ ॥ यस्माद्यस्मात्समायातास्तं देशं प्रयापिताः ॥ ग-
 लहस्तिकया विप्रचोरानुराजभटा इव ॥ ७ ॥ ते सर्वे स्वगृहं प्राप्ता अस्त्रवेगेन विस्मिताः ॥
 कस्थिताः कसमायातामन्यतस्वप्न एव तैः ॥ ८ ॥ प्रलयानिलवेगेन अस्त्रेण वंचिता भू-

१ समायाताः अमन्यतेति च्छेदः संधिरार्षः

रा. सं.
२०

३८

शं॥ भरतोलक्ष्मणश्चापिशत्रुघ्नो हनुमांस्तथा॥ ९॥ सुग्रीवनलनीलाद्या हरयो निलरहेसः॥
 विभीषणपुरोगाश्च राक्षसाः क्रूरविक्रमाः॥ १०॥ वानराश्च नराः कृक्षाराक्षसा अक्षता गृहं॥ प्रा
 ष्याति विस्मिताः सर्वे शोचन्तोराममेव हि॥ ११॥ पुष्करे पुष्पके तिष्ठन्ससी तोराघवः परं॥ आ
 स्ते स्मनास्त्रवेगो यं रामं चालयितुं क्षमः॥ १२॥ महर्षयो पितत्रासनं किमेतदिति विस्मिताः॥
 सापि सीता महाभागा तत्रास्ते स्म शुचिस्मिता॥ १३॥ गन्धर्वनगराकारं दृष्ट्वा रामबलं महत्॥
 स्वस्तीति वादिनः सौम्यशान्तिं जेपुर्महर्षयः॥ १४॥ अंतरिक्षचराः सर्वे हाहाकारं प्रचक्रिरे॥
 देवा अग्निमुखा विप्रकिं कृतं रावणेन हि॥ १५॥ गरुडस्थो यदा विष्णुं दूरावणं हनुमागतः॥
 लीलायां लवणां भो धौ क्षिप्तो विष्णुः सनातनः॥ १६॥ सा दृष्ट्वा संविनद्योच्चैरक्षसा वामपा
 णिना॥ ततः प्रच्युति देवाश्च गन्धर्वाः किन्नरा नराः॥ १७॥ गन्धमस्य नगलंति शार्दूलस्येव
 जंबुकाः॥ सोयं विष्णुर्दशरथाज्जातो देवः सनातनः॥ १८॥ अस्माकं भागधेये न रामो ज
 यतुरावणं॥ परस्परं सुराः सर्वे वदन्त तर्हि तास्थिताः॥ १९॥ न नर्दन्त सहस्रास्यः क्षुद्रं मत्वा
 सराघवं॥ विमिस्मिये च रामो पितृदृष्ट्वा कर्मदुष्करं॥ २०॥ क्रोधमाहारयामा सरावणस्य
 वधं प्रति॥ ततः किल किलाशब्दं चक्रुराक्षसपुंगवाः॥ २१॥ स

अद्भुत
३९

ज्वालकोपेन द्विषज्जयेषणः ॥ रामप्रधत्तुं न शशाकमदिनीचक ॥ २२ ॥
 इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे रामसैन्यविक्षेपणं नाम एकविं
 शतितमः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥
 विनर्द्धतरिपुं दृष्ट्वारामः शत्रुनिबर्हणः ॥ जज्वालचसकोपेन रक्षसांसहजोरिपुः ॥ १ ॥ विचक
 र्धधनुः श्रेष्ठप्रलयानलसन्निभं ॥ वेगेन बाणांश्चिक्षेपरक्षसां मर्मसु प्रभुः ॥ २ ॥ तिलशः खंडयुं
 तिस्मबाणाराक्षसपुंगवान् ॥ कदा धनुषि संधत्ते कदा विसृजति प्रभुः ॥ ३ ॥ नांतरं ददृशे कौश्चि
 च्छिन्नाः स्युररयः परं ॥ जघान राक्षसान् रामो रुद्रः पशुगणानिव ॥ ४ ॥ तद्दृष्ट्वा दुष्करं कमल
 तं रामेण रावणः ॥ अनीकाग्रं समासाद्य युयुधेराघवेणाहि ॥ ५ ॥ ररे राक्षससैनान्यः प्रेक्षका-
 इव तिष्ठत ॥ अहमेको हनिष्यामि नरमाकस्मिकं रिपुं ॥ ६ ॥ अद्य निर्मान्वां पृथ्वीं निर्देवं त्रिदि-
 वंतया ॥ करिष्याम्यहमेवैकः शोषयिष्यामि वारिधीन् ॥ ७ ॥ पर्वतांश्चूर्णयिष्यामि पातयिष्या-
 मियैग्रहान् ॥ इत्युत्काराक्षसश्रेष्ठो रामो योद्धुमथावह्यत् ॥ ८ ॥ त्वामघरखं देनाच्छिद्यतर्पयि-
 ष्यामि चानुगान् ॥ नेयं लंकापुरी रामनाहं च दशकंधरः ॥ ९ ॥ शिरस्ते पोथयिष्यामि गदयार-
 घुनंदन ॥ कपित्थमिव काकुत्स्थकरीमदकलः किल ॥ १० ॥ इत्युत्कारावणो युद्धं रामेण सह

रा.स.
२१

३९

चारभत् ॥ तदभूद्वैरथं युद्धं बलिवासवयोरिव ॥ ११ ॥ रावणं प्राप्य रामोऽपि परं हर्षमुपागमत् ॥
 तदभूद्वैरथं युद्धं द्वयोर्वैरो महर्षणं ॥ १२ ॥ रामस्य च महाबाहो बलिनो रावणस्य च ॥ गांधर्वेण
 च गांधर्वदेवदेवेन राघवः ॥ १३ ॥ अस्त्रं राक्षसराजस्य जघान परमास्त्रवित् ॥ अस्त्रयुद्धे च
 परमो रावणो राक्षसाधिपः ॥ १४ ॥ ससज्जं परमक्रुद्धः पन्नूगास्त्रं स राघवे ॥ ते रावणधनुर्मु-
 क्ताः शराः कांचनभूषिताः ॥ १५ ॥ अभ्यवर्तत काकुत्स्थसर्पाभूत्वा महाविषाः ॥ ते सर्पवदना-
 घोरावमंतो ज्वलनसुरवैः ॥ १६ ॥ राममेवाभ्यवर्तत व्यादिता स्याभयावहाः ॥ तैर्वास्तुकि सम-
 स्पर्शैर्दिग्भोगैर्महाविषैः ॥ १७ ॥ दिशश्च विदिशश्चैव समन्तादावृता भूशः ॥ रामः संपततो दृ-
 द्वापन्नगांस्तान्सहस्रशः ॥ १८ ॥ सौपर्णमस्त्रं तद्द्वोरं पुनः प्रावर्तय द्रुपः ॥ रामेण च शरामुक्ता
 रुक्मपुंखाः शिलाशिताः ॥ १९ ॥ सुपर्णाः कांचनाभूत्वा विचेरुः सर्पशत्रवः ॥ ते तान् शत्रु-
 शरान् जघ्नुः सर्परूपान् महाविषान् ॥ २० ॥ सुपर्णरूपो रामस्य विशिखाः कामरूपिणः ॥ अ-
 स्त्रे प्रतिहतं क्रुद्धो रावणो राक्षसाधिपः ॥ २१ ॥ अभ्यवर्षत् तदारामं घोराभिश्चाश्मवृष्टिभिः ॥
 ततः शरसहस्रेण पुनरक्लिष्टकारिणं ॥ २२ ॥ रामबाणानभ्यहनद्द्वोराभिः शरवृष्टिभिः ॥ विषे-
 दुर्देवगांधर्वाश्चारणाः पितरस्तथा ॥ १३ ॥ राममार्तं तदा दृष्ट्वा मित्राश्च परमर्षयः ॥ रामचंद्रमसं

अद्भुत-
४०

हृत्वायस्तरावणराहुणा ॥ २४ ॥ प्राजापत्यं च नृक्षत्रं रोहिणीं शनिं प्रियां ॥ समाक्रम्य बुधस्त-
स्थौ प्रजानामहितैरतः ॥ २५ ॥ सधूमः परिवृत्तोर्मिः प्रज्वलन्निवसागरः ॥ उत्पपातततः क्रुद्धः
स्पृशन्निवदिवाकरं ॥ २६ ॥ नष्टरूपश्च परुषो मंदराश्मिर्दिवाकरः ॥ अदृश्यत कबंधांकः समंता-
धूमकेतुना ॥ २७ ॥ क्रुद्धाश्चरन्निर्घोषा गगने पुरुषा धमाः ॥ औत्पातिका निनर्दतः समंता-
त्परिचक्रमुः ॥ २८ ॥ रामोऽपि बद्धाभ्रुकुटिं क्रोधसरक्तलोचनः ॥ क्रोधं चकार स भृशं निर्दह-
न्निवराक्षसं ॥ २९ ॥ तस्य क्रुद्धस्य वदनं हृत्वारामस्य धीमतः ॥ सर्वभूतानि वित्रेसुः प्राकंपत मुही-
तदा ॥ ३० ॥ सिंहशाहलवाञ्छलः प्रज्ज्वालाकुलद्रुमः ॥ बभूव चातिस्फुलितः समुद्र इव पर्व-
सु ॥ ३१ ॥ लंकायां रावेण वधेयं प्रायुक्तं शरं प्रभुः ॥ जग्राहतं शरं दीप्तनिःश्च संतमि वारगं ॥
३२ ॥ यमस्मै प्रथमं प्रादादगस्त्यो भगवानृषिः ॥ ब्रह्मदत्तं महाबाणाय माह युधितद्वधे ॥ ३३
॥ ब्रह्मणानिर्मितं पूर्णमिन्द्राद्यमिततेजसा ॥ दत्तं सुरपतेः पूर्वत्रैलोक्यजयकाक्षिणः ॥ ३४ ॥
यस्य वाजेषु पवनः फले पावकश्चास्करौ ॥ शरीरमाकाशमयं गौरवे मेरुमंदरौ ॥ ३५ ॥ पर्वस्यपि

१ पर्वस्येति संबंधः ॥ २ यंच महाबाणं ब्रह्मदत्तं प्राहेत्यन्ययः युधितद्वधे तद्वधनिमित्तं ब्रह्मणानिर्मि-

तमितिति चान्वयः ॥

रा.स.
२२

४०

चविन्चस्तालोकपालामहौजसः ॥ धनदोवरुणश्चैवपाशहस्तस्तथांतकः ॥ ३६ ॥ जाज्वल्य-
 मानं वषुषासपुंरं वहेमभूषितं ॥ तेजसा सर्वभूतानां कृतं भास्करवर्चसा ॥ ३७ ॥ सधूममिवका-
 लामिंदियमानं रविं यथा ॥ रथनागाश्च वृंदानां भेदनं क्षिप्रकारिणं ॥ ३८ ॥ परिघाणां सहस्रा-
 णां गिरीणां चैव भेदनं ॥ नानारुधिरसिक्तांगं मेदोदिग्धं सुदारुणं ॥ ३९ ॥ कालाभं सुमहानादं
 नानाशक्तिविनाशनं ॥ शत्रूणां त्रासजननं सपक्षमिव पन्नगं ॥ ४० ॥ काकगृध्रबकानां च गो-
 मायुवृकरक्षसां ॥ नित्यं भक्ष्य प्रदं युद्धे राक्षसानां भयावहं ॥ ४१ ॥ द्विषतां कीर्तिहरणं प्रकर्ष-
 करमात्मनः ॥ अभिमंथ्य ततो रामस्तं महेशुं महाभुजः ॥ ४२ ॥ वेदप्रोक्तेन विधिना कुंडलीकृ-
 त्य कार्मुकं ॥ सरावणाय तं वेगाच्चिक्षेप शरमुत्तमं ॥ ४३ ॥ ससाय कोधनुर्मुक्तो हंतुं रामेण राव-
 णं ॥ धूमपूर्वं प्रज्ज्वाल प्राप्य वायुपथं महान् ॥ ४४ ॥ तव ज्वरमिव दुर्धर्षं वज्रपाणि विसर्जितं ॥
 कृतांतकमिवावार्य रावणो वीक्ष्य तत्पुरः ॥ ४५ ॥ हुं कृत्य किल जग्राह बाणं वामेन पाणिना ॥
 ततस्तं जानुना कृष्य बभ्रज राक्षसाधिपः ॥ ४६ ॥ भग्ने तस्मिन् शरे रामो विमना इव तस्थिवान्
 ॥ सहस्रकंधरः क्रुद्धः स्फुरप्रगृह्य सायकं ॥ ४७ ॥ विव्याध राघववक्षः सर्वप्राणेन राक्षसः ॥ वक्षो
 निर्भिद्य स शरो रामस्य सुमहात्मनः ॥ ४८ ॥ भित्त्वामही च सदृग्गणनाल तलमा विशत् ॥ ततो

अद्भुत
४९

रामो महाबाहुः पपात पुष्पकोपरि ॥ ४९ ॥ निःसंज्ञो निश्चलश्चासां द्वाहाभूतानि चक्रिरे ॥ -
प्राकंपत मही सर्वासपर्वतवनाब्धिका ॥ ऋषयः कांदिशीकास्ते हाराम इति वादिनः ॥ ५० ॥
दशशतवदनो जितारिरुग्रो रणशिरसि प्रननर्तसानुमात्रः ॥ गगनतलगतानि पेतुरुल्काः
प्रलयमिवापि च मे निरेजनौघाः ॥ ५१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिका
व्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे रामस्य प्रप्रायितं नाम द्वाविंशतितमः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ५२ ॥
रामं तथा विधं दृष्ट्वा मुनयो भयविह्वलाः ॥ हाहाकारं प्रकुर्वन्तः शान्तिं जेषुश्च केचन ॥ १ ॥
तदा तु मुनिभिर्दृष्ट्वा सीतां प्रहसितानना ॥ वसिष्ठप्रमुखाः सर्वे सीतां प्रोचुर्महर्षयः ॥ २ ॥
सीते कथं श्रावितो युरावणो राघवस्त्वया ॥ समुत्पन्नो विपाको यं घोरो जनकनदिनि ॥ ३ ॥
॥ कृगता भ्रातरः सर्वे कृगता वानरर्षभाः ॥ मन्त्रिणः कृगता भद्ररामस्य किमुपस्थितं ॥ ४ ॥
॥ श्रुत्वेतद्वचनं तेषां मुनीनां भावितात्मनां ॥ रामं तथा विधं दृष्ट्वा शयानं पुष्पकोपरि ॥ ५ ॥
पुंडरीकनिभेनेत्रे निमील्य रणमूर्धनि ॥ आलिंग्य चोरसासु संप्रियामिव धनुः शरं ॥ ६ ॥
न हतं राक्षसं चापि महाबलपराक्रमं ॥ सा दृष्ट्वा संविनद्योच्चैः सीता जनकनदिनी ॥ ७ ॥
स्वरूपं प्रजहौ देवी महाविकटरूपिणी ॥ क्षत्क्षामा कोटराक्षी च चक्रभ्रमितलोचना ॥

रा.स.
२२

४९

८ ॥ दीर्घजंघामहारावासुंडमालाविभूषणा ॥ अस्थिकिंकणिकाभीमाभीमवेगपराक्र-
 मा ॥ ९ ॥ स्वरस्वरामहाघोराविकृताविकृतानना ॥ चतुर्भुजादीर्घतुंडाशिरोलंकरणो-
 ज्ज्वला ॥ १० ॥ ललज्जिह्वाजटाजूटर्मंडिताचंद्रोमिका ॥ प्रलयांभोदकालाभाघंटापा-
 शविधारिणी ॥ ११ ॥ अवस्कंधरथात्तूर्णस्वरूपस्वरूपरधारिणी ॥ श्येनीवरावणस्थेपपात-
 निमिषांतरे ॥ १२ ॥ शिरांसिरावणस्याशुनिमिषांतरमात्रतः ॥ खड्गेनतस्यचिच्छेदसहस्रा-
 णीहलीलया ॥ १३ ॥ अन्येषांयोद्धवीराणांशिरांसिनखरेणहि ॥ भिन्नानिपातयामास
 भूमौतेषांदुरात्मनां ॥ १४ ॥ केषांचित्पादयामासनखैःकोष्ठानिजानकी ॥ खड्गेनचाच्छि-
 नत्काञ्चिक्लूरान्मादांश्चिच्छिदे ॥ १५ ॥ खड्गंखड्गचकारान्यांस्तिलशःकांश्चिदेवहि ॥
 अत्राप्यन्यस्याचकर्षपादाघातेनकांश्चन ॥ १६ ॥ पार्श्वेननिजधानान्यान्यार्षिणान्या-
 नपोथयत् ॥ कांश्चिच्छरीरवातेनदृष्ट्वाप्यन्यानपातयत् ॥ १७ ॥ प्रलयंकुर्वतीसीताराक्ष-
 मानांभयकरी ॥ निजधानादृहासेनकांश्चित्पृष्ठेद्विधाकरोत् ॥ १८ ॥ कांश्चित्केशान्समा-
 कृष्यनिषिपेपमहीतले ॥ सरथान्सगजान्साश्वान्सगदान्सहतोमरान् ॥ १९ ॥ कांश्चिद्यो-

१ पुष्पादित्यर्थः सस्मारपुष्पकरथमित्यत्रपुष्पकरथशब्दप्रयोगात् ॥

अनुत-
४२

धात्समाकृत्य मज्जयामासवारिधौ ॥ गलेचो हृदयकेषु लक्ष्मसा राजा हर्जनकी ॥ २० ॥
 केषांचित्स्कंध आरुह्य शिरां स्युत्यादितानि हि ॥ हुंकारेणा दृहासेन कांश्चित्प्राणान हा-
 यपत् ॥ २१ ॥ कांश्चित्प्रचूर्ण्य वदनं पशुमारममारयत् ॥ तान्सर्वान्निमिषेणैव निहत्य
 जनकात्मजा ॥ २२ ॥ तेषामंत्रेण शिरसां मालाभिः कृतभूषणा ॥ रावणस्य शिरां स्युग्रा
 ण्यादायरणमूर्धनि ॥ २३ ॥ कंदुकक्रीडनं कर्तुं मनश्चक्रे मनस्विनी ॥ एतस्मिन्नंतरे तस्या
 रोमकूपेभ्य उद्गताः ॥ २४ ॥ मातरो विहृताकाराः सा दृहासाः समाययुः ॥ सह कंदुकली
 ला र्धंसी तथा ताः सहस्रशः ॥ २५ ॥ तासां कासां चिदाख्यास्येनामानि शृणु सुव्रत ॥
 याभिर्व्यासास्त्रयो लोकाः कल्याणीभिश्चराचराः ॥ २६ ॥ प्रभावती विशालाक्षी पा-
 लिता गो नसी तथा ॥ श्रीमती बहुला चैव तथैव बहुपुत्रिका ॥ २७ ॥ अप्सु जाता च गोपा-
 ली बृहदंबालिका तथा ॥ जयावती मालतिका ध्रुवरत्ना भयंकरी ॥ २८ ॥ वसुदामा उ-
 सुदामा च विशोकानंदिनी तथा ॥ एकचूडामहाचूडा च क्रुनेमिश्चटी तमा ॥ २९ ॥ उत्ते-
 जनी जयासेना कमलाक्ष्यशोभना ॥ शत्रुं जया तथा चैव क्रोधनाशलभीरवरी ॥ ३० ॥
 माधवी शक्रवस्त्राचतीर्थसेनी जटोज्ज्वला ॥ गीतप्रिया च कल्याणी कद्रु रोमामिताश

रा.स.
२३

४२

ना ॥ ३१ ॥ मेघस्वनाभोगवतीरुक्मिश्चकनकावती ॥ अलातासीवेगवतीविद्युज्जिह्वाचभारती ॥
 ॥ ३२ ॥ पद्मावतीसुनेत्राचगंधराबहुयोजना ॥ सन्नालिकामहाकालीकमलाचमहाबला ॥ ३३ ॥
 सुदामाबहुदामाचसुप्रभाचयशस्विनी ॥ नृत्यप्रियापरानंदाशतोत्तुखलमेखला ॥ ३४ ॥ श
 तघंटाशतानंदाआनंदाभवतारिणी ॥ वपुष्मतीचंद्रसीताभद्रकालीसैरामला ॥ ३५ ॥ झंकारि
 कानिष्कुरिकारामाचत्वरवासिनी ॥ ३५ ॥ सुमलासुस्तनवतीरुद्धिकामाजयप्रिया ॥ ३६ ॥ ध
 नंदासुप्रसादाचभवदाचजनेश्वरी ॥ एडीभेडीसमेडीचवेतालजननीतथा ॥ ३७ ॥ कंदूतिः
 कंदुकाचैषवेदामित्रासुदेविका ॥ लंबास्याकेतकीचैवचित्रसेनाचलाचला ॥ ३८ ॥ कुकुटि
 काश्रृंगवलिकातथाशकुलिकाहडा ॥ कंदालिकाकाकलिकाकुंभिकाथशतोदरी ॥ ३९ ॥ उत्क्रा
 यिनीजवेलाचमहावेगाचकंकिनी ॥ मनोजवाकटकिनीप्रघसापूतनातथा ॥ ४० ॥ रवेशयाचा
 तिद्रुदिमाक्रोशनाथतडित्प्रभा ॥ मंदोदरीचतुंडीचक्रोदरामेघवाहिनी ॥ ४१ ॥ सुभगालंबि
 नीलंबाबहुचूडाविकल्थिनी ॥ ऊर्ध्ववेणीधराचैवपिंगाक्षीलोहमेखला ॥ ४२ ॥ पृथुवक्रा-
 मधुलिहामधुकुंभातयैवच ॥ यक्षानीकामत्सरिकाजरायूजर्जरानना ॥ ४३ ॥ ख्यातादहदहा
 चैवतथाधमधमादिज ॥ खंडखंडापृथुश्रोणीपूषणासृष्टिका ॥ ४४ ॥ अम्लोचाचैव-

अद्भुत-
४३

निम्लोचातथालंबपयोधरा ॥ वेणुवीणाधराचैवपिंगाक्षीलिंगमखला ॥ ४५ ॥ शशोलूकमुखी
 तद्वारवरजंधामहाजरा ॥ शिशुमारमुखीश्वेतालोहिताक्षीविभीषणा ॥ ४६ ॥ जटालीकाकामच
 रीदीर्घजिह्वाबलोत्कटा ॥ कालाहिकायामालीकामुकुटामुकुटेश्वरी ॥ ४७ ॥ लोहिताक्षीमहा
 कायाहविपिंडाचपिंडिका ॥ एकत्वचासुकूर्माचकुल्लोकर्णीचकर्णिका ॥ ४८ ॥ सुरकर्णीचतुष्क
 र्णीकर्णप्रावरणातथा ॥ चतुष्पथनिकेताचगोकर्णीमहिषानना ॥ ४९ ॥ खरकर्णीमहाकर्णी-
 भेरीस्वनमहास्यना ॥ शंखकुंभश्चवाचैवभगदाचमहाबला ॥ ५० ॥ गणाचसुगणाचैवकामदा-
 प्यथकन्यका ॥ चतुष्पथरताचैवभूतितीर्थान्यगोचरा ॥ ५१ ॥ पशुदाविभुदाचैवसुरवदाचमहा
 यशा ॥ पयोदागोमहिषदासुविशालाचतुर्भुजा ॥ ५२ ॥ प्रतिष्ठासुप्रतिष्ठाचरोचमानासुलोच
 ना ॥ नौकर्णीमुखकर्णीचविशिरामंथिनीतथा ॥ ५३ ॥ एकवक्त्रामेधरवामेधवामाद्विरोचना
 ॥ एताश्चान्याश्चबहवोमातुरःकोटिकोटिशः ॥ ५४ ॥ असंख्याताःसमाजग्मुःक्रीडितुंसीत-
 यासह ॥ दीर्घवक्ष्योदीर्घदंत्योदीर्घतुंज्योद्विजोत्तम ॥ ५५ ॥ सरसामधुराश्चैवयौवनस्थाःस्व-
 लंकृताः ॥ माहात्म्येनचसंयुक्ताःकामरूपधरास्तथा ॥ ५६ ॥ निर्मासगात्र्यःश्वेताश्चतथाकां-
 चनसंनिभाः ॥ कृष्णामेधनिभाश्चान्याधूम्राश्चद्विजपुंगव ॥ ५७ ॥ अरुणाभामहाभागादी

रा.स.
२३

४३

धैकेश्यःसितांबरः ॥ ऊर्ध्ववेणीधराश्चैवपिंगाक्ष्योलंबमेखलाः ॥ ५८ ॥ लंबोदर्योलंबकर्ण्यस्त-
 थालंबपयोधराः ॥ ताम्राक्ष्यस्ताम्रवर्णाश्च हर्यक्ष्यश्च तथापराः ॥ ५९ ॥ शत्रूणांविग्रहेनित्यंभ
 यदास्ताभवंत्यपि ॥ कामरूपधराश्चैवजवेवायुसमास्तथा ॥ ६० ॥ शिरांसिरक्षसांगृत्थगंडशै
 लोपमान्यपि ॥ चिक्रीडुःसीतया सार्द्धं तस्मिन्त्रणधरातले ॥ ६१ ॥ मुंडमालाधराश्चैवकाम्बि
 मुंडविभूषणाः ॥ रणांगणमहाघोरेगृध्रकंकशिवान्विते ॥ ६२ ॥ मांसासृक्पंकिलेघोरेतत्रतत्रपु
 रोपमे ॥ ननर्तजानकीदेवीघोरकालीमहाबला ॥ ६३ ॥ तदाचकंपेपृथिवीनौरिवानिलचालिता
 ॥ चेलुश्चभूधराः सर्वसमुद्राश्चचकंपिरे ॥ ६४ ॥ स्वर्गिणांचविमानानिखात्पेतुर्भयतोद्विज ॥ सू
 र्यस्यदुःसुवर्भीतावाजिनामुक्तरश्मयः ॥ ६५ ॥ यदानसेहेजानक्याभारसांदुवसंधरा ॥ गंतुं
 मैच्छुतपातालंसीतापादाग्रपीडिता ॥ ६६ ॥ अट्टहासेनसीतायामातृणांहं कृतेनच ॥ प्रलयं
 मेनिरेलोकाः किमेतदिति विह्वलाः ॥ ६७ ॥ धरापातालगमनं वितर्क्य सुरसत्तमैः ॥ संप्रार्थितो-
 महादेवः स्वयमायाद्रूपाजिरं ॥ ६८ ॥ जानक्यापादविन्यासे शबरूपधरो हरः ॥ आत्मानं स्तंभ
 यामास धरणीधृतिहेतवे ॥ ६९ ॥ सर्वभारसहोदेवः सीतापादतले स्थितः ॥ शबरूपो विरूपा
 क्षः सुस्थिताभूद्धरातदा ॥ ७० ॥ तथाप्युपरिगालोकानस्थानं मेदिरेक्षणं ॥ सीतायाः पादशब्द

अद्भुत-
४४

नशिरसाहुं कृतेन च ॥ निःश्वासवानसंघातेर्दुःस्थिताभूर्भुवोर्द्वयः ॥ ७१ ॥ धरणितनययायद्ग्रीमनृ
त्यंधरण्यांकृतमिह मनसानच्चिंतयंतो द्विजेंद्राः ॥ जयतिजयति सीतेत्याहुरिंद्रादिदेवाः सपदिभुवनं
भंगं मन्यमाना विषेदुः ॥ ७२ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे आदिकाव्ये वाल्मीकीये अद्भुतोत्तरकांडे
सहस्रवदनरावणवधो नाम त्रयोविंशतितमः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥
संरभवेगं सीताया वीक्ष्य ब्रह्मपुरोगमाः ॥ सलोकपालास्त्रिदशाऋषिभिः पितृभिः सह ॥ १ ॥ प्र-
सादयितुमुद्युक्ताः सीतां ते तुष्टुवुः सुराः ॥ कृतांजलिपुटा देवाः प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ २ ॥ ब्रह्मा
द्याः स्तोतुमारब्धाः सीताराक्षसनाशिनीं ॥ यासामाहेश्वरी शक्तीर्ज्ञानरूपा तिलालसा ॥ ३ ॥
अनन्यानिष्कले तत्वे संस्थितारामवल्लभा ॥ स्वाभाविकी च त्वन्मूला प्रभाभानोस्तथामला ॥
४ ॥ एका सौ वैष्णवी शक्तीरणो कोपाधि वेगतः ॥ परापरेण रूपेण क्रीडन्ती रामसन्निधौ ॥ ५ ॥
सैयं करोति सकलं तस्याः कार्यमिदं जगत् ॥ न कार्यं चापि करणमीश्वरश्चेति निश्चयः ॥ ६ ॥
चतस्रः शक्तयो देव्याः स्वरूपत्वेन संस्थिताः ॥ अधिष्ठानवशादस्याजानक्यारामयोषितः ॥ ७ ॥
॥ शांतिर्विधा प्रतिष्ठा च निवृत्तिश्चेति ताः स्मृताः ॥ चतुर्व्यूहस्ततो देवः प्रोच्यते परमेश्वरः ॥ ८ ॥
अनया परया देवः स्वात्मानं दंसमश्नुते ॥ यत्त्वस्त्यनादिसंसिद्धमैश्वर्यमतुलं महत् ॥ ९ ॥ त्व

रा.स.
२४

४४

त्संबंधादयासंतद्रामेणपरमात्मना ॥ सैषासर्वेश्वरीदेवीसर्वभूतप्रवर्तिका ॥ १० ॥ त्वयेदंभ्रामये
 दीशोमायावीपुरुषोत्तमः ॥ सैषामायात्मिकाशक्तिःसर्वाकारसनातनी ॥ ११ ॥ वैश्वरूप्यमहे
 शस्यसर्वदासंप्रकाशयेत् ॥ अन्याश्चशक्तयोमुख्यास्त्वयादेविविनिर्मिताः ॥ १२ ॥ ज्ञानश-
 क्तिःक्रियाशक्तिःप्राणशक्तिरितित्रयं ॥ सर्वासामेवशक्तीनांशक्तिमंतोविनिर्मिताः ॥ १३ ॥
 एकाशक्तिःशिवोप्येकःशक्तिमानुच्यतेशिवः ॥ अपेदं चानुपश्यंतियोगिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ १४ ॥
 ॥ शक्त्योजानकीदेवीशक्तिमंतोहिराघवः ॥ विशेषःकथ्यतेचायंपुराणेतत्त्ववादिभिः ॥ १५ ॥
 ॥ भोग्याविश्वेश्वरीदेवीरघूत्तमपतिव्रता ॥ प्रोच्यतेभगवान्भोक्तारघुवंशविवर्धनः ॥ १६ ॥
 मंतारामोमतिःसीतामंतव्याचविचारतः ॥ एकंसर्वगतंसूक्ष्मकूटस्थमचलंध्रुवं ॥ १७ ॥ योगिन
 स्तत्प्रपश्यंतिततवदेव्याःपरंपदं ॥ अनंतमजरब्रह्मकेवलंनिष्कलंपरं ॥ १८ ॥ योगिनस्तत्प्रपश्यं
 तितवदेव्याःपरंपदं ॥ सात्वंधात्रीवपरमाद्यानंदनिधिमिच्छतां ॥ १९ ॥ संसारतापानखिलान्
 हरसोश्चरसंश्रयात् ॥ नेदानींभूतसंहारस्त्वयाकार्योमहेश्वरि ॥ २० ॥ रावणंसगणंहत्वाजगतां
 सुखमाहितं ॥ किंपुनर्नृत्यकलयाजगत्संह्रियतेत्वया ॥ २१ ॥ एतच्छ्रुत्वाविशालाक्षीब्रह्मणो
 ऽश्चर्यमवचः ॥ प्रीतासीतातदाप्राहब्रह्मणंसहदेवतं ॥ २२ ॥ पुनर्निर्मुण्डरीकाक्षःपुण्यकोपरिरा

घवः ॥ विन्दः सुरप्रेण हृदि शेते मृतकवत्प्रभुः ॥ २३ ॥ तस्मिन्निवास्थिते देवाः किमिच्छामि जग-
 हितं ॥ ग्रासमेकं करिष्यामि जगदेतच्चराचरं ॥ २४ ॥ श्रुत्वेतद्वचनं देव्याः संरंभसहितं सुराः ॥
 हाहाकारं प्रचक्रुस्ते संचया लचमेदिनी ॥ २५ ॥ ततो ब्रह्मा सुरैः सार्द्धं पुष्पकं रथमास्थितं ॥ श्री-
 रामं ग्राहयामास स्मृतिं स्पृष्ट्वा स्वपाणिना ॥ २६ ॥ उत्तस्थौ च महाबाहू रामः कमललोचनः ॥ रे-
 रावणमुदुष्टस्त्वमद्य मद्ग्राणा भेदितः ॥ २७ ॥ द्रक्ष्यस्याशु यमस्यास्यं ऋकुटी भीषणाकृतिः
 ॥ भ्रुवन्नेव धनुर्गृह्यत्यपश्यन्निदशा न्युरः ॥ २८ ॥ नापश्यज्जानकीं तत्र प्राणोप्योपि गरीयसीं
 ॥ नृत्यंतीं चापरां कालीमपश्यच्चरणांगणे ॥ २९ ॥ चतुर्भुजां ललज्जिह्वां खड्गखर्परधारिणीं ॥
 शवरूपमहादेवत्तदिसंस्थां दिगंबराम् ॥ ३० ॥ पिवंती रुधिरं भीमां कोटराक्षीं सुधातुरां ॥ ज-
 गद्भासे कृतोत्साहां मुंडमालाविभूषणां ॥ ३१ ॥ भीमाकाराभिरन्याभिः क्रीडंती रणमूर्द्धनि ॥
 मुंडैराक्षसराजस्य खलंतीं कंदुकं मुदा ॥ ३२ ॥ प्रलयध्वांतधाराभांसदा घर्घरनादिनीं ॥ अत्र
 मुंडकरो द्यक्षकृतमालांचलत्पदा ॥ ३३ ॥ कबंधान्नाक्षसानांच तया सह विनृत्यतः ॥ रथ-
 वाजिगजानांच शकलानि व्यलोकयत् ॥ ३४ ॥ नैकोपिराक्षसो यत्र करपादशिरोयुतः ॥ क-
 बंधा ये च नृत्यं नितेषां पादाः प्रतिष्ठिताः ॥ ३५ ॥ कबंधं रावणस्यापि नृत्यं तंच व्यलोकयत्

॥ तद्वत्स्वामुमहाघोरं प्रेतराजपुरोपमं ॥ ३६ ॥ कालींचवीक्ष्य नृत्यंतीं मानृभिः सहितां द्विज ॥ पपा
 नहस्ताद्रामस्य वेपतः सशरंधनुः ॥ ३७ ॥ भयाच्च निमिमौलाशुरामः पद्मविलोचने ॥ इत्येवं-
 विस्मितं दृष्ट्वा ब्रह्मोवाच रघूत्तमं ॥ ३८ ॥ त्वां दृष्ट्वा विह्वलं सीताकुक्षं चापि चरावणं ॥ रथाद-
 वस्कं द्यसती पपातरणमूर्धनि ॥ ३९ ॥ भीमांचमूर्तिमालं व्यरोमकूपाच्च मातृकाः ॥ निर्माय
 ताभिः सहिता हत्वारावणमग्रतः ॥ ४० ॥ रक्षसां निधनं कृत्वानृत्यंतीं व्यवस्थिता ॥ अनया
 सहितो रामसृजस्य वसिहंसि च ॥ ४१ ॥ नानया सहितो राम किंचित्कर्तुमपि क्षमः ॥ इति बो-
 धयितुं सीताचकार तदनिंदिता ॥ ४२ ॥ पश्येतां जानकीं रामत्यज भीतिं महाभुज ॥ निर्गुणां
 सगुणां साक्षात् सदस्यं त्विर्वर्जितां ॥ ४३ ॥ इत्येतद्ब्रुहि णवचो निशम्य रामः श्रुति सुख-
 मात्महितं पराभिमर्दि ॥ शुचमनुविजहौ विचार्य किंचिज्जनकसुतामनुपश्यति स्म पश्चात्
 ॥ ४४ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतौत्तरकांडे रामाश्वासनं नाम
 मचतुर्विंशतितमः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥
 ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा रामः कमललोचनः ॥ प्रोन्मील्य शनैरक्षिवेपमानो महाभुजः ॥ १ ॥ प्र-
 णम्य शिरसा भूमौ तेजसा चापि विह्वलः ॥ भीतः कृतांजलिं प्रदूषोवाच परमेश्वरीं ॥ २ ॥ का-

अद्भुत-
४६

त्वंदेविविशालाक्षीशशांकावयवांकिते ॥ न जानेत्त्वामहो देवि त्वं स्थितं हि पृच्छति ॥ ३ ॥ विराम
स्यवचनं श्रुत्वा ततः सा परमेश्वरी ॥ व्याजहार रघुव्याघ्रं योगिनामभयप्रेदा ॥ ४ ॥ मां विद्धि प
रमां शक्तिं महेश्वरसमाश्रयां ॥ अनन्यामव्ययामेकां यां पश्यन्ति मुमुक्षावः ॥ ५ ॥ अहं वै सर्व
भावानामात्मा सर्वान्तराशिवा ॥ शाश्वती सर्वविज्ञाना सर्वमूर्तिप्रवर्तिका ॥ ६ ॥ अनन्तानन्त
महिमा संसारार्णवतारिणी ॥ दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे पदमेश्वरं ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा विरगा
मैपारामोपश्यच्च तत्पदं ॥ कोटि सूर्यप्रतीकां विष्वक्कृते जो निराकुलं ॥ ८ ॥ चालावलि सह
स्त्राढ्यं कालानलशतोपमं ॥ दंष्ट्राकरालं दुर्दृष्टं जटामंडलमंडितं ॥ ९ ॥ त्रिशूलवरहस्तं च घो
ररूपं भयावहं ॥ प्रक्षाम्य त्सोम्यवदन्मनंतैश्चर्यसंयुतं ॥ १० ॥ चंद्रावयवलक्ष्माढ्यं चंद्रको
टिसमप्रभं ॥ किरीटिनंगदाहस्तं नूपुरैरुपशोभितं ॥ ११ ॥ दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यगंधानु
लेपनं ॥ शंखचक्रकरं काम्यं त्रिनेत्रं कृत्तिवाससं ॥ १२ ॥ अंतःस्थं चांडबाल्यस्थं बात्याभ्यंतर
तः परं ॥ सर्वशक्तिमयं शांतं सर्वाकारसनातनं ॥ १३ ॥ ब्रह्मेन्द्रोपेन्द्रयोगीन्द्रैरीड्यमानपदांबुजं
सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोक्षि शिरोमुखं ॥ १४ ॥ सर्वमावृत्य तिष्ठतं ददर्श पदमेश्वरं ॥ दृष्ट्वा
च तादृशं रूपं दिव्यं माहेश्वरपदं ॥ १५ ॥ तथैव च समाविष्टः सरामो हृतमानसः ॥ आत्म

१ पुंस्त्वमार्घ्यं एव मेवोत्तरत्रविशेषणद्वये-

रा. स.
२५

न्याधायचात्मानमोंकारं समनुस्मरन् ॥ १६ ॥ नाम्नामष्टसहस्रेण तुष्टावपरमेश्वरी ॥ ॐ सीतो-
 मापरमाशक्तिरनंतानिष्कलामला ॥ १७ ॥ शांतामाहेश्वरी नित्याशाश्वती १० परमाक्षरा ॥
 अचिंत्याकेवलानंता शिवात्मा परमात्मिका ॥ १८ ॥ अनादिरव्यया शुद्धा देवात्मा २० सर्वगो-
 चरा ॥ एकानेकविभागस्थामायातीता सुनिर्मला ॥ १९ ॥ महामाहेश्वरी शक्ता महादेवी निरंज-
 ना ॥ काष्ठा ३० सर्वांतरस्था च चिच्छक्तिरतिलालसा ॥ २० ॥ जानकी मिथिलानंदाराक्षसांत-
 विधायिनी ॥ रावणांतकरीरम्यारामवृक्षःस्थलालया ॥ २१ ॥ उमा सर्वात्मिका ४० विद्याज्यो-
 तीरूपाऽयुताक्षरी ॥ शांतिः प्रतिष्ठा सर्वेषां निवृत्तिरमृतप्रदा ॥ २२ ॥ व्योममूर्तिर्व्योममयी-
 व्योमाधारा ५० च्युतालता ॥ अनादिनिधनायोषाकारणात्मा कलाकुला ॥ २३ ॥ नंदप्रथ-
 मजानाभिरमृतस्यांतसंश्रया ॥ प्राणेश्वरप्रिया ६० मातामहीमहिषवाहिनी ॥ २४ ॥ प्रा-
 णेश्वरी प्राणरूपा प्रधानपुरुषेश्वरी ॥ सर्वशक्तिः कलाकाष्ठा ज्योत्स्नैंदो ७० महिमास्पदा-
 ॥ २५ ॥ सर्वकार्यनियंत्री च सर्वभूतेश्वरी ॥ अनादिरव्यक्तगुणामहानंदासनातनी ॥ २६
 ॥ आकाशयोनिर्योगस्था सर्वयोगेश्वरेश्वरी ८० ॥ शवासनाचिंतांतःस्थामहेशीवृषवाहि-
 नी ॥ २७ ॥ बालिकातरुणी वृद्धा वृद्धमाता जरातुरा ॥ महामाया ९० सुदुष्पूरा मूलप्रकृ-

अद्भुत-
४७

तिरीश्वरी ॥ २८ ॥ संसारयोनिः सकला सर्वशक्तिसमुद्भवा ॥ संसारसारा दुर्बारा दुर्निरीक्ष्या दुरा-
सदा १०० ॥ २९ ॥ प्राणशक्तिः प्राणविद्यायोगिनी परमा कला ॥ महाविभूतिर्दुर्धर्षा मूलप्रकृति
संभवा ॥ ३० ॥ अनाद्यनंतविभवा परात्मा पुरुषोवली ११० ॥ सर्गस्थित्यंत करणी सुदुर्वा-
च्यदुरत्यया ॥ ३१ ॥ शब्दयोनिः शब्दमयी नादाख्यानोदविग्रहा ॥ प्रधानपुरुषातीता प्र-
धानपुरुषात्मिका ॥ ३२ ॥ पुराणी १२० चिन्मयी पुंसामादिः पुरुषरूपिणी ॥ भूतान्तरात्मा
कूटस्थमहापुरुषसंज्ञिता ३३ ॥ जन्ममृत्युजरातीता सर्वशक्तिसमन्विता ॥ व्यापिनी चानव-
च्छिन्ना १३० प्रधानासु प्रवेशिनी ॥ ३४ ॥ क्षेत्रज्ञाशक्तिरव्यक्तलक्षणा मलवर्जिता ॥ अना-
दिमाया संभिन्ना त्रितत्वा प्रकृतिगुणा १४० ॥ ३५ ॥ महामाया समुत्पन्ना तामसी पौरुषं
ध्रुवा ॥ व्यक्ताव्यक्तात्मिका कृष्णारक्ता शक्क प्रसूतिका ॥ ३६ ॥ स्वकार्या १५० कार्यजननी
ब्रह्मास्या ब्रह्मसंश्रया ॥ व्यक्ताप्रथमजा ब्राह्मी महती ज्ञानरूपिणी ॥ ३७ ॥ वैराग्यैश्वर्यध-
र्मात्मा ब्रह्ममूर्ति १६० हृदि स्थिता ॥ जयदाजित्वरी जैत्री जयश्रीर्जयशालिनी ॥ ३८ ॥ सु-
खदा शुभदा सत्या सुभा १७० संक्षोभकारिणी ॥ अपांयोनिः स्वयं भूतिर्मानसी तत्त्वसं-
भवा ॥ ३९ ॥ ईश्वराणी च शर्वाणी शंकरार्द्धशरीरिणी ॥ भवानी चैव रुद्राणी १८० महाल-

रा.स.
२५

४७

क्ष्मीरथांबिका ॥ ४० ॥ माहेश्वरीसमुत्पन्नाभुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ सर्वेश्वरीसर्ववर्णानित्यामुदित
 मानसा ॥ ४१ ॥ ब्रह्मेन्द्रोपेन्द्रनमिताशंकरेच्छानुवर्तिनी १९० ॥ ईश्वराद्वासिनगतारघुत्तमपति
 व्रता ॥ ४२ ॥ सकृद्विभावितासर्वासमुद्रपरिशोषिणी ॥ पार्वतीहिमवसुत्रीपरमानंददायिनी ॥
 ४३ ॥ गुणाढ्यायोगदायोग्याज्ञानमूर्तिर्विकाशिनी ॥ सावित्रीकमलालक्ष्मीः श्रीरनंतोरसि-
 स्थिता ॥ ४४ ॥ सरोजनिलयाशुश्रूषायोगनिद्रा २५० सुदर्शना ॥ सरस्वतीसर्वविद्याजगज्ज्येष्ठा
 स्रमंगला ॥ ४५ ॥ वासवीवरदावाच्याकीर्तिःसर्वार्थसाधिका २२० ॥ वागीश्वरीसर्वविद्याम
 हाविद्यासुशोभना ॥ ४६ ॥ गुह्यविद्यात्मविद्याचसर्वविद्यात्मभाविता ॥ स्वाहाविश्वंभरी
 २३० सिद्धिःस्वधामेधाधृतिःश्रुतिः ॥ ४७ ॥ नाभिःसुनाभिःसकृत्तिर्माधवीनरवाहिनी
 २४० ॥ पूजाविभावरीसौम्याभगिनीभोगदायिनी ॥ ४८ ॥ शोभावंशकरीलीलामानिनी
 परमेश्विनी २५० ॥ त्रैलोक्यसुंदरीरम्यासुंदरीकामचारिणी ॥ ४९ ॥ महानुभावमध्यस्था-
 महामहिषमर्दिनी ॥ पद्ममालापापहृराविचित्रमुकुटानना ॥ ५० ॥ कान्ता २६० चित्रांबरध
 रादिव्याभरणभूषिता ॥ हंसारव्याव्योमनिलयाजगत्सृष्टिविवर्दिनी ॥ ५१ ॥ निर्यन्त्रामंत्र
 बाहस्थानंदिनीभद्रकालिका ॥ आदित्यवर्णा २७० कौपारीमयूरवरवाहिनी ॥ ५२ ॥ वृषासन

अनुत-
४८

गतागौरीमहाकालीसुरार्चिता ॥ अदितिर्नियतारौद्रोपध्वगर्भा २८० विवाहना ॥ ५३ ॥ वि-
रूपाक्षीलेलिहानामहासुरविनाशिनी ॥ महाफलानवद्यांगीकामपूराविभावरी ॥ ५४ ॥ वि-
चित्ररत्नमुकुटाप्रणतर्द्धिविवर्द्धिनी २९० ॥ कौशिकीकर्षिणीरात्रिस्त्रिदशार्त्तिविनाशिनी
॥ ५५ ॥ विरूपाचसुरूपाचर्मीमामोक्षप्रदायिनी ॥ भक्तार्त्तिनाशिनीभव्या ३०० ॥ अवभाववि-
नाशिनी ॥ ५६ ॥ निर्गुणानित्यविभवानिसारानिरपन्नपा ॥ यशस्विनीसामगीतीर्षवांगनिल-
यालया ॥ ५७ ॥ दीक्षा ३१० विद्याधरीदीप्तामहेंद्रविनिपातिनी ॥ सर्वातिशायिनीविद्यासर्व-
शक्तिप्रदायिनी ॥ ५८ ॥ सर्वेश्वरप्रियातार्क्षसिमुद्रांतरवासिनी ॥ अकलंकानिराधारा ३२०
नित्यसिद्धानिरामया ॥ ५९ ॥ कामधेनुर्वेदगर्भाधीमतीमोहनाशिनी ॥ निःसंकल्पानिरातं-
काविनयाविनयप्रदा ३३० ॥ ६० ॥ ज्वालामालासहस्राढ्यादेवदेवीमनोन्मनी ॥ उर्वीगुर्वी-
गुरुः श्रेष्ठासगुणाषड्गुणात्मिका ॥ ६१ ॥ महाभगवती ३४० भाव्यावसुदेवसमुद्भवा ॥ महें-
द्रोपेंद्रभगिनीभक्तिगम्यापरायणा ॥ ६२ ॥ ज्ञानज्ञेयाजरातीतावेदांतविषयागतिः ॥ दक्षि-
णा ३५० दहनावाल्यासर्वभूतनमस्कृता ॥ ६३ ॥ योगमायाविभावज्ञामहामोहामहीयसी
॥ सत्यासर्वसमुद्भूतिर्ब्रह्मवृक्षाश्रया ३६० मतिः ॥ ६४ ॥ बीजांकुरसमुद्भूतिर्महाशक्तिर्म-

श.स.
२५

४८

हामतिः ॥ रव्यातिः प्रतिजाचित्संविन्महायोगेन्द्रशायिनी ॥ ६५ ॥ विकृतिः ३७० शांकरीश
 स्त्रीगंधर्वयक्षसेविता ॥ वैश्वानरीमहाशालादेवसेनागुहप्रिया ॥ ६६ ॥ महारात्रीशिवानं
 दाशची ३८० दुःस्वप्ननाशिनी ॥ पूज्याः पूज्या जगद्धात्री दुर्विनेयस्वरूपिणी ॥ ६७ ॥ गुहांवि
 कागुहोत्पत्तिमहापीठामरुत्सुता ॥ हव्यवाहांतरा ३९० गार्गी हव्यवाहसमुद्रवा ॥ ६८ ॥ ज
 गद्योनिर्जगन्माता जगन्मृत्युर्जरातिगा ॥ बुद्धिर्माता बुद्धिमती पुरुषांतरवासिनी ४०० ॥ ६९ ॥
 तपस्विनी समाधिस्थान्त्रिनेत्रादिविसंस्थिता ॥ सर्वेन्द्रियमनोमाता सर्वभूतहृदिस्थिता ॥
 ७० ॥ संसारतारिणी विद्या ब्रह्मवादिमनोलया ॥ ब्रह्माणी बृहती ४१० ब्राह्मी ब्रह्मभूता
 भयावनिः ॥ ७१ ॥ हिरण्मयी महारात्रिः संसारपरिवर्तिका ॥ सुमालिनी सुरूपा च तारिणी सा
 विनि ४२० प्रभा ॥ ७२ ॥ उन्मीलनी सर्वसहा सर्वप्रत्ययसाक्षिणी ॥ तपिनी तापिनी वि-
 श्वाभोगदाधारिणी धरा ४३० ॥ ७३ ॥ सुसौम्या चंद्रवदना तांडवासक्तमानसा ॥ सत्त्वशु
 द्धिकरी शक्तिर्मलत्रयविनाशिनी ॥ ७४ ॥ जगत्प्रिया जगन्मूर्ति रन्त्रि मूर्तिरमृताश्रया ४४०
 निराश्रयानिराहारानिरंकुशरणाद्भवा ॥ ७५ ॥ चक्रहस्ता विचित्रांगी रन्त्रि ग्विणी पद्मधारि
 णी ॥ परापरविधानज्ञा महापुरुषपूर्वजा ॥ ७६ ॥ विद्येश्वरप्रिया ४५० विद्याविद्युज्जि-

अद्भुत-
४९

ह्राजितश्रमा ॥ विद्यामयी सहस्राक्षी सहस्रश्रवणात्मजा ॥ ७७ ॥ सहस्ररश्मिपद्मस्थामहेश्वरपदा-
श्रया ॥ ज्वालिनी ४६० सयनाव्याप्तैर्जसीपद्मरोधिका ॥ ७८ ॥ महादेवाश्रयामान्यामहादेव-
मनोरमा ॥ व्योमलक्ष्मीः सिंहस्थाचैकितान्यमितप्रभा ४७० ॥ ७९ ॥ विश्वेश्वरी विमानस्था-
विशोकाशोकनाशिनी ॥ अनाहताकुण्डलिनी नलिनी पद्मवासिनी ॥ ८० ॥ शतानंदासतांकीर्तिः
४८० सर्वभूताशयस्थिता ॥ वाग्देवता ब्रह्मकलाकलातीता कलावती ॥ ८१ ॥ ब्रह्मर्षिर्ब्रह्महृदया-
ब्रह्मविष्णुशिवप्रिया ॥ व्योमशक्तिः क्रियाशक्तिः ४९० ज्ञानशक्तिः परागतिः ॥ ८२ ॥ क्षोभिकारौद्रि-
काभेदाभेदाभेदविवर्जिता ॥ अभिन्नाभिन्नसंस्थानावंशिनी वंशहारिणी ५०० ॥ ८३ ॥ गुह्य-
शक्तिर्गुणातीता सर्वदा सर्वतोमुखी ॥ भगिनी भगवत्पत्नी सकला कालकारिणी ॥ ८४ ॥ सर्ववि-
त्सर्वतोभद्रा ५१० गुह्यातीता गुहावलिः ॥ प्रक्रिया योगमाता च गंधा विश्वेश्वरेश्वरी ॥ ८५ ॥
कपिला कपिलाकांता कनकभाकलांतरा ५२० ॥ पुण्या पुष्करिणी शोक्ती पुरंदरपुरः सरा ॥ ८६
॥ पोषणी परमेश्वर्यभूतिदा भूतिभूषणा ॥ पंचब्रह्मसमुत्पत्तिः परमात्मात्मविग्रहा ॥ ८७ ॥ नमो
दया ५३० भानुमती योगिज्ञेयामनोजवा ॥ बीजरूपारजोरूपा वशिनी योगरूपिणी ॥ ८८ ॥ स्म-
मंत्रा मंत्रिणी पूर्णा ५४० लहादिनी क्लेशनाशिनी ॥ मनोहरी मनोरक्षी तापसी वेदरूपिणी ॥ ८९ ॥

स-स-
२५

४९

वेदशक्तिर्वेदमातावेदविद्याप्रकाशिनी ॥ योगेश्वरेश्वरी ५५० ॥ मालामहाशक्तिर्मनोमयी ॥
 १० ॥ विश्वावस्थावीरमुक्तिर्विद्युन्मालाविहायसी ॥ पीवरीसुरभीवंधा ५६० ॥ नंदिनीनंदिवल्ल
 भा ॥ ११ ॥ भारतीपरमानंदापरापरविभेदिका ॥ सर्वप्रहरणोपेताकाम्याकामेश्वरेश्वरी ॥
 १२ ॥ अचिंत्याऽचिंत्यमहिमादुर्लेखाकनकप्रभा ॥ कूष्मांडीधनरत्नाढ्यासुगंधागंधदायि
 नी ॥ १३ ॥ त्रिविक्रमपदोद्भूताधनुष्याणिःशिरोहया ॥ सुदुर्लभा ५८० ॥ धनाध्यक्षाधन्यापिं
 गललोचना ॥ १४ ॥ भ्रांतिः प्रभावतीदीप्तिः पंकजायतलाचना ॥ आद्याल्लोकमलोद्भूतापरा
 माता ५९० ॥ रणप्रिया ॥ १५ ॥ सत्क्रियागिरिजानित्यशुद्धापुष्पनिरंतरा ॥ दुर्गाकाल्यायनीचं
 डीचर्चिकाशांतविग्रहा ६०० ॥ १६ ॥ हिरण्यवर्णारजनीजगन्मंत्रप्रवर्तिका ॥ मंदराद्रिनिवा
 साचशारदास्वर्णमालिनी ॥ १७ ॥ रत्नमालारत्नगर्भापृथ्वीविश्वप्रमाथिनी ६१० ॥ पद्मा
 सनापद्मनिभानित्यतुष्टाऽमृतोद्भवा ॥ १८ ॥ धुन्वतीदुष्प्रकंपाचसूर्यमातादृषद्वती ॥ महेंद्र
 भगिनीमाया ६२० ॥ वरेण्यावरदर्पिता ॥ १९ ॥ कल्याणीकमलारामापंचभूतवरप्रदा ॥ वा
 च्यावरेश्वरगंधादुर्जया ६३० ॥ दुरतिक्रमा ॥ १०० ॥ कालरात्रिमहावेगावीरभद्रहितप्रिया ॥
 भद्रकालीजगन्माताभक्तानांभद्रदायिनी ॥ १०१ ॥ करालापिंगलाकरा नामवेदा ६४० ॥ म-

अद्भुत
५०

हानदा ॥ तपस्विनी यशोदा च यथा ध्वपरिवर्तिनी ॥ १०२ ॥ शंखिनी पद्मिनी सारंग्या सारंग्य
योगप्रवर्तिका ॥ चैत्री संवत्सरा ६५० रुद्रा जगत्संपूरणींद्रजा ॥ १०३ ॥ शंभारिः खेचरी ख-
स्था कंबुग्रीवा कलिप्रिया ॥ खरध्वजा खरा रूढा ६६० परार्धापरमालिनी ॥ १०४ ॥ ऐश्वर्य
रत्ननिलया विरक्ता गरुडासना ॥ जयंती हृद्गुहारम्या सत्ववेगा गणायणीः ॥ १०५ ॥ संकल्प-
सिद्धा ६७० साम्यस्था सर्वविज्ञानदायिनी ॥ कलिकल्मषहंत्री च गुह्योपनीषदुत्तमा ॥ १०६ ॥
॥ नित्यदृष्टिः स्मृतिर्ग्रासिः पुष्टिस्तुष्टिः ६८० क्रियावती ॥ विश्वामरेश्वरेशाना भुक्तिर्मुक्तिः त्रि-
वामृता ॥ १०७ ॥ लोहिता सर्वमाता च भीषणा वनमालिनी ६९० ॥ अनंतशयना उनाद्यान
रनारायणोद्भवा ॥ १०८ ॥ नृसिंही देत्यमथिनी शंखचक्रगदाधरा ॥ संकर्षणसमुत्पत्तिरंवि
कोपांतसंश्रया ॥ १०९ ॥ महाज्वालामहामूर्तिः ७०० सुमूर्तिः सर्वकामधुक ॥ सुप्रभासुतरा
गौरीधर्मकामार्थमोक्षदा ॥ ११० ॥ अमध्यनिलया उपूर्वा प्रधानपुरुषावली ॥ महाविभूतिदा
७१० मध्यासरो जनयना उसना ॥ १११ ॥ अष्टादशभुजानाद्यानी लोत्पलदलप्रभा ॥ सर्वशक्त्या
समारूढा धर्माधर्मानुवर्जिता ॥ ११२ ॥ वैराग्यज्ञाननिरतानिरालोका ७२० निरिंद्रिया ॥ वि-
चित्रगहनाधीराशाश्वतस्थानवासिनी ॥ ११३ ॥ स्थानेश्वरी निरानंदा त्रिशूलवरधारिणी ॥

रा.स.
२५

५०

अशेषदेवतामूर्तिर्देवतापरदेवता ७३० ॥ ११४ ॥ गणात्मिकागिरेः पुत्री निशुंभविनिपाति
 नी ॥ अवर्णावर्णरहितानिवर्णाबीजसंभवा ॥ ११५ ॥ अनंतवर्णाऽनन्यस्थाशंकरी ७४०
 शांतमानसा ॥ अगोत्रागोमतीगोपुत्रीयुत्थरूपागुणांतरा ॥ ११६ ॥ गोश्रीर्गव्यप्रियागौरी
 गणेश्वरनमस्कृता ॥ सत्यमात्रा ७५० सत्यसंधात्रिसंध्यासंधिवर्जिता ॥ ११७ ॥ सर्ववादाश्रयासां
 न्त्यासांस्वययोगसमुद्भवा ॥ असंख्येयाऽप्रमेयारव्याशून्याशूद्धकुलोद्भवा ७६० ॥ ११८ ॥ विंदुना
 दसमुत्पत्तिः शंभुवामाशशिप्रभा ॥ विसंगाभेदरहितामनोज्ञामधुसूदनी ॥ ११९ ॥ महार्थीः
 श्रीसमुत्पत्तिः ७७० स्तमःपारेप्रतिष्ठिता ॥ त्रितत्त्वमातात्रिविधासुसूक्ष्मपदसंश्रया ॥ १२० ॥
 शांत्यतीतामलातीतानिर्विकारानिराश्रया ॥ शिवारव्याचित्रनिलया ७८० शिवज्ञानस्यरूपि
 णी ॥ १२१ ॥ दैत्यदानवनिर्मात्रीकाश्यपीकालकर्णिका ॥ शास्त्रयोनिः क्रियामूर्तिश्चतुर्व
 र्गप्रदर्शिता ॥ १२२ ॥ नारायणीनवोद्भूताकौमुदी ७९० लिंगधारिणी ॥ कामुकीललिताता
 रापरापरविष्मृतिदा ॥ १२३ ॥ परांतजातमहिमावडवावामलोचना ॥ सुभद्रादेवकी ८००
 सीतावेदवेदांगपारगा १२४ ॥ मनस्विनीमन्युमातामहामन्युसमुद्भवा ॥ अमृत्युरमृता-
 स्यादापुरुहूतापुरुषुता ॥ १२५ ॥ अशोच्या ८१० भिन्नविषयाहिरण्यरजतप्रिया ॥ हिर

प्याराजतीहैमीहेमाभरणभूषिता ॥१२६॥ विष्णुजमानादुर्जयाज्योतिष्टोमफलप्रदा ॥ महानिद्रा
 ८२० समुद्रतिर्बलींद्रासत्यदेवता ॥१२७॥ दीर्घाककुब्जिनीविद्याशांतिदाशांतिवर्द्धिनी ॥ लक्ष्म्या
 दिशक्तिजननीशक्तिचक्रप्रवर्तिका ॥१२८॥ त्रिशक्तिजननी ८३० जन्याषडूर्मिपरिवर्जिता ॥ स्वा
 हाचकर्मकरणीयुगांतदलनात्मिका ॥१२९॥ संकर्षणाजगद्धात्रीकामयोनिःकिरीटिनी ॥ ऐंद्रो
 ८४० त्रैलोक्यनमितावैष्णवीपरमेश्वरी ॥१३०॥ प्रद्युम्नदयितादांतायुग्मदृष्टिस्त्रिलोचना ॥ म
 होत्कटाहंसगतिः प्रचंडा ८५० चंडविक्रमा ॥१३१॥ वृषावेशावियन्मात्राविंध्यपर्वतवासिनी
 ॥ हिमवन्मरुनिलयाकैलासगिरिवासिनी ॥१३२॥ चाणूरहंत्रीतनयानीतिज्ञाकामरूपिणी
 ८६० ॥ वेदविद्याव्रतरताधर्मशीलाडनिलासना ॥१३३॥ अयोध्यानिलयावीरामहाकालस-
 मुद्रवा ॥ विद्याधरप्रियासिद्धाविद्याधरनिराकृतिः ॥१३४॥ आप्यायंती ८७० वहंतीचपा
 वनीपोषणीखिला ॥ मातृकामन्मथोद्भूतावारिजावाहनप्रिया ॥१३५॥ करीषिणीस्वधावा-
 णी ८८० वीणावादनतत्परा ॥ सेवितासविकासेवासिनीवालीगरुत्मती ॥१३६॥ अरुंधती-
 हिरण्याक्षीमणिदात्रीवसुप्रदा ८९० ॥ वसुमतीवसोर्धारावसंधरासमुद्रवा ॥१३७॥ वरा
 रोहावरार्हाचवपुःसंगसमुद्रवा ॥ श्रीफलीश्रीमतीश्रीशाश्रीनिरासा ९०० हरिप्रिया ॥१३८॥

श्रीधरीश्रीकरीकंप्राश्रीधराईशवीरणी ॥ अनंतदृष्टिरक्षद्राधात्रीशाधनदप्रिया ११० ॥ १३९ ॥
 निहंत्रीदैत्यसिंहानांसिंहिकासिंहवाहिनी ॥ सुसेनाचंद्रनिलयासुकीर्तिश्चिन्नसंशया ॥ १४० ॥
 बलज्ञाबलदावामा १२० ॥ लेलिहानाऽमृताश्रवा ॥ नित्योदितास्वयंज्योतिरुत्सकाऽमृतजीवि
 नी ॥ १४१ ॥ वज्रदंष्ट्रावज्रजिह्वावैदेहीवज्रविग्रहा १३० ॥ मंगल्यामंगलामालामलिनाम
 लहारिणी ॥ १४२ ॥ गांधर्वीगारुडीचांद्रीकंबलाश्वतरप्रिया ॥ सौदामिनी १४० ॥ जनानंदा
 भ्रुकुटीकुटिलानना ॥ १४३ ॥ कर्णिकारकराकक्षाकंसप्राणापहारिणी ॥ युगंधरायुगाव
 त्तात्रिसंध्याहर्षवर्धिनी ॥ १४४ ॥ प्रत्यक्षदेवता १५० ॥ दिव्यादिव्यगंधादिवापरा ॥ शक्रा-
 सनगताशाक्रीसाध्वीनारीशवासना ॥ १४५ ॥ इष्टाविशिष्टा १६० ॥ शिष्टेष्टाशिष्टाशि
 ष्टप्रपूजिता ॥ शतरूपाशतावर्त्ताविनीतासुरभिःसुरा ॥ १४६ ॥ सुरेंद्रमातासुद्युम्ना १७०
 सुपुष्पासूर्यसंस्थिता ॥ समीक्षासत्प्रतिष्ठाचनिवृत्तिर्ज्ञानपारगा ॥ १४७ ॥ धर्मशास्त्रा
 र्थकुशलाधर्मज्ञाधर्मवाहना ॥ धर्माधर्मविनिर्मात्रि १८० ॥ धार्मिकाणांशिवप्रदा ॥ -
 १४८ ॥ धर्मशक्तिधर्ममयीविधर्माविश्वधर्मिणी ॥ धर्मांतराधर्ममध्याधर्मपूर्वाधनप्रि
 या ॥ १४९ ॥ धर्मापदेशा १९० ॥ धर्मात्माधर्मलभ्याधराधरा ॥ कपालीशाकलाभूतिः कला

अद्भुत
५२

कलितविग्रहा ॥ १५० ॥ सर्वशक्तिविनिर्मुक्ता सर्वशक्त्या श्रया श्रया ॥ सर्वासर्वेश्वरी १००० सू
क्ष्मासुसूक्ष्माज्ञानरूपिणी ॥ १५१ ॥ प्रधानपुरुषेशानामहापुरुषसाक्षिणी ॥ सदाशिवाविद्य
मूर्तिर्देवमूर्तिरमूर्तिका १००८ ॥ १५३ ॥ एवंनाम्नांसहस्रेण तुष्टावरधुनंदनः ॥ कृतांजलिपु
टो भूत्वासीतां दृष्ट तनूरुहां ॥ १५३ ॥ आरदाजमहाभागयश्चैतस्तोत्रमद्भुतं ॥ पठेद्वापाठये
द्वापिसयातिपरमंपदं ॥ १५४ ॥ ब्रह्मक्षत्रियविड्योनिर्ब्रह्मप्राप्नोतिशाश्वतं ॥ शृद्धः सद्गति
माप्नोति धनधान्यविभूतयः ॥ १५५ ॥ भवतिस्तोत्रमाहात्म्यादेतत्स्वस्त्ययनं महत् ॥ मा
रीभये राजभये तथा चोराग्निजेभये ॥ १५६ ॥ व्याधीनां प्रभवे घोरेशाचूत्थाने च संकटे
॥ अनावृष्टिभये विप्रसर्वशांतिकरं परं ॥ १५७ ॥ यद्यदिष्टं तमं यस्य तत्सर्वस्तोत्रतो भवे
त् ॥ यत्रैतत्पठ्यते सम्यक्सीतानामसहस्रकं ॥ १५८ ॥ रामेण सहिता देवी तत्र तिष्ठत्यसं
शयः ॥ महापापातिपापानि विलयं यांति सुव्रत ॥ १५९ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा-
ल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकांडे सीतासहस्रनामस्तोत्रकथनं नाम पंचविंशति
तमः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ एवंनामसहस्रेण स्तुत्वा सौ
रधुनंदनः ॥ भूयः प्रणम्य प्रीतात्मा प्रोवाचे दं कृतांजलिः ॥ १ ॥ यदेतदेश्वरं रूपं घोरं ते

रा.स.
२५

५२

परमेश्वरि ॥ भीतोस्मि सांप्रतं दृष्ट्वा रूपमन्यत्प्रदर्शय ॥ २ ॥ एवमुक्ताथ मादेवी तेन रामेण
 मैथिली ॥ संतुल्यदर्शयामास स्वरूपं परमं पुनः ॥ ३ ॥ कांचनो बुरुहं प्रख्यं पद्मोत्पलसुगंधि-
 कं ॥ सुनेत्रं द्विभुजं सौम्यं नीलालकविभूषितं ॥ ४ ॥ रक्तपादां बुजतलं सुरक्तकरपल्लवं ॥ श्री-
 महिपालसदृत्तललाटतिलकोज्ज्वलं ॥ ५ ॥ भूषितं चारुसर्वांगं भूषणैरभिशोभितं ॥ दधा-
 नं सुरसांमालां विशालां हेमनिर्मितां ॥ ६ ॥ ईषत्स्थितं सुबिंबोष्ठं नूपुरांबरसंयुतं ॥ प्रसन्न-
 वदनं दिव्यमनंतमहिमास्पदं ॥ ७ ॥ तदीदृशं समालोक्य रूपं रघुकुलोत्तमः ॥ श्रीति संत्य-
 ज्य दृष्ट्वा त्माबभाषे परमेश्वरीं ॥ ८ ॥ अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं तपः ॥ यन्मे साक्षात्त्व-
 मव्यक्ता प्रसन्ना दृष्टिगोचरा ॥ ९ ॥ त्वया सृष्टं जगत्सर्वं प्रधानाद्यं त्वयि स्थितं ॥ त्वय्येव ली-
 यते देवित्वमेव च परा गतिः ॥ १० ॥ वदंति केचित्त्वा मेव प्रकृतिं विहृतेः परां ॥ अपरे परमा-
 त्मजाः शिवेति शिवसंश्रये ॥ ११ ॥ त्वयि प्रधानं पुरुषो महान् ब्रह्मा तथेश्वरः ॥ अविद्यानि-
 यतिर्माया कालाद्याः शतशो भवन् ॥ १२ ॥ त्वं हि सा परमा शक्तिरनंता परमेश्विनी ॥ सर्वमे-
 दविनिर्मुक्ता सर्वभेदाश्रयानिजा ॥ १३ ॥ त्वामधिष्ठाय योगेशि पुरुषः परमेश्वरीं ॥ प्रधाना-

अद्भुत

५३

घंजगत्कृत्स्नं करोति विकरोति च ॥ १४ ॥ त्वयैव संगतो देवः स्वमानंदं समश्नुते ॥ त्वमेव परमानंदं
 स्वमेवानंदं दायिनी ॥ १५ ॥ त्वमेव परमं व्योम महाज्योतिर्निरंजनं ॥ शिवं सर्वगतं सूक्ष्मं परं ब्रह्म-
 सनातनं ॥ १६ ॥ त्वं शक्रः सर्वदेवानां ब्रह्मा ब्रह्मविदामपि ॥ सांख्यानां कपिलो देवो रुद्राणामसि शं-
 करः ॥ १७ ॥ आदित्यानां भुवंपंद्रस्त्वं वसूनां चैव पावकः ॥ वेदानां सामवेदस्त्वं गायत्रीच्छंदसामपि
 ॥ १८ ॥ अध्यात्मविद्याविद्यानां गतीनां परमा गतिः ॥ मायात्वं सर्वशक्तीनां कालः कलयतामपि ॥
 ॥ १९ ॥ ॐकारः सर्वगुह्यानां वर्णानां च द्विजोत्तमः ॥ आश्रमाणां गृहस्थस्त्वमीश्वराणां महेश्वरः
 ॥ २० ॥ पुंसां त्वमेव पुरुषः सर्वभूतलक्ष्मिर्निष्ठः ॥ सर्वोपनिषदां देवि गुह्योपनिषदुच्यते ॥ २१ ॥ ई-
 शानं चासि भूपाणां युगानां कृतं मेव च ॥ आदित्यः सर्वमार्गाणां वाचां देवी सरस्वती ॥ २२ ॥ त्वं-
 लक्ष्मीश्चारुरूपाणां विष्णुर्मायाविनामपि ॥ अरुंधती सतीनां त्वं सुपर्णः पततामसि ॥ २३ ॥ सू-
 क्तानां पौरुषं सूक्तं ज्येष्ठं साम च सामसु ॥ सावित्री त्वसि जप्यानां यजुषां शतरुद्रियं ॥ २४ ॥ प-
 र्वतानां महामेरुरनंतो भोगिनामसि ॥ सर्वेषां त्वं परं ब्रह्म त्वन्मयं सर्वमेव हि ॥ २५ ॥ रूपं तवाशेषैकला-

१ अर्चिरादिमार्गाणां २ कलाः कलानि परिच्छेदा इति यावत् ॥ कल संख्याने ॥ यावत्परिच्छेद इत्यर्थं अथ-
 रिच्छिन्नमिति यावत् ॥

रा.स.

२६

५३

विहीनमगोचरं निर्मलं धैर्यं रूपं ॥ अनादिमध्यांतमनंतमाद्यं नमामिसत्यंतमसः परस्तात् ॥ २६ ॥
 ॥ यदेव पश्यंति जगत्प्रसूतिं वेदांतविज्ञानविनिश्चितार्थः ॥ आनंदमानं परमाभिधानं तदेवरूपं
 प्रणतोस्मिनित्यं ॥ २७ ॥ अशेषसूत्रांतरसन्निविष्टं प्रधानसंयोगवियोगहेतु ॥ तेजोमयं ज-
 न्मविनाशहीनं प्राणाभिधानं प्रणतोस्मिरूपं ॥ २८ ॥ आद्यंतहीनं जगदात्मरूपं विभिन्नसं-
 स्थं प्रकृतेः परस्तात् ॥ कूटस्थमव्यक्तवपुस्तैवैव नमामिरूपं पुरुषाभिधानं ॥ २९ ॥ सर्वाश्च यं स
 र्वजगन्निधानं सर्वत्रगं जन्मविनाशहीनं ॥ नतोस्मितेरूपमणुप्रभेदमाद्यं महत्त्वे पुरुषानुरूपं
 ॥ ३० ॥ प्रकृत्यवस्थं त्रिगुणात्मबीजमैश्वर्यविज्ञानविरागधर्मैः ॥ समन्वितं देवि नतोस्मिरूपं-
 द्विसप्तलोकात्मकं भुवसंस्थं ॥ ३१ ॥ विचित्रभेदं पुरुषैकनाथमनंतभूतैर्विनिवासितं ते ॥ नतो
 स्मिरूपं जगदंडसंज्ञमशेषवेदात्मकमेकमाद्यं ॥ ३२ ॥ स्वतेजसापूरितलोकभेदं नमामिरूपं
 रविमंडलस्थं ॥ सहस्रमूर्द्धानमनंतशक्तिसहस्रबाहुं पुरुषपुराणं ॥ शयानमंतःसलिलेत
 वैवनारायणारव्यं प्रणतोस्मिरूपं ॥ ३३ ॥ दंष्ट्राकरालं त्रिदशाभिवंद्यं युगांतकालानलक
 त्परूपं ॥ अशेषभूतांडविनाशहेतुं नमामिरूपं तवकालसंज्ञं ॥ ३४ ॥ फणासहस्रेण विरा-
 जमानं भुवस्तले धिष्ठितमप्रमेयं ॥ अशेषभारोद्धहने समर्थं नमामितेरूपमनंतसंज्ञं ॥ ३५ ॥

अद्भुत-
५४

॥ अव्याहृतैश्वर्यमयुग्मनेत्रं ब्रह्मात्मतानंदरसज्ञमेकं ॥ युगांतशेषं दिवि नृत्यमानं नतोस्मिरूपंतव
रुद्रसंस्थं ॥ ३६ ॥ प्रहीणशोकं विमलंपवित्रं सरासरैरर्चितपादयुग्मं ॥ सुकोमलंदेवि विशालश
भ्रंनमामितेरूपमिदं नमामि ॥ ३७ ॥ एतावदुक्तावचनं रघुराजकुलोद्बहः ॥ संप्रेक्षमाणो वै देही प्रां
जलिः पार्श्वतो भवत् ॥ ३८ ॥ अथ सातस्य वचनं निशम्य जगतीपतेः ॥ सस्मितं प्राह भर्तारं शृणुष्वेकं
वचो मम ॥ ३९ ॥ गृहीतं यन्मयारूपं रावणस्य वधाय हि ॥ तेन रूपेण राजेंद्र वसामि मानसोत्तरे ॥ ४०
प्रकृत्या नीलरूपस्त्वं लोहितो रावणार्दितः ॥ नीललोहितरूपेण त्वया सह वसाम्यहं ॥ ४१ ॥ गृहा-
ण च वरं राम मत्तो यदस्मि कांक्षितं ॥ तच्छ्रुत्वा राघवो वीरः प्रतिश्रुत्य गिरौ स्थितिं ॥ ४२ ॥ भारद्वाजं
शाभागेन यथा चे परमेश्वरी ॥ देवि सीते महाभागे दर्शितं रूपं मे श्वरं ॥ ४३ ॥ तद्दद्यान्नापगच्छेत्त
दिति मे दीयतां वरः ॥ भ्रातरो मम कल्याणि वानराः सविभीषणाः ॥ ४४ ॥ सेनान्यो मम वै देहि अ
योध्यायो धमुख्यकाः ॥ पुनस्ते संगताः संतु मयारावणतर्जिताः ॥ ४५ ॥ एतस्मिन्नंतरे चाभूदा
काशे दुंदुभिस्वनः ॥ पपात पुष्पवृष्टिश्च रामसीतोपरि द्विज ॥ ४६ ॥ प्रहस्य सीता पुनराहरामं
तथेति रामोपिविचिं चिमुख्यान् ॥ सतान्विसृज्य प्रतिगृह्य सीतां गंतुं स्वकंदे शमसावियेष ॥
४७ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्राघवणे बाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकांडे श्रीरामविजयो नाम षड्

रा.स.
२६

५४

विंशतितमः सर्गः ॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥

॥ ५८ ॥

॥ ५९ ॥

॥

रामस्तु पुष्पकारुढः सीतामालिङ्ग्य बाहुना ॥ अयोध्यामगमद्दीरः काकुत्स्थकुलनन्दनः ॥

१ ॥ रयनेमिस्यनं श्रुत्वारामदर्शनलालसाः ॥ भ्रातरो भरताद्यास्ते योधमुख्याश्च ततश्चा ॥ २ ॥

॥ राममागतमाज्ञाय ससीतं स ऋषिभ्रजं ॥ प्रणमुः सहसागत्य आनंदाश्रुकणाकुलाः ॥ ३ ॥

वानरान् राक्षसान्सर्वानानाद्यस्वपुरंहिसः ॥ सर्वतत्कथयामास रामः कमललोचनः ॥ ४ ॥

तच्छ्रुत्वा विस्मिताः सर्वे साधुसाध्वितिवादिनः ॥ सीतां तत्त्वेन विज्ञाय रामं च मधुसूदनं ॥ ५ ॥

तदेवं चिंतयंतस्ते स्वस्वस्थानं ययुर्मुदा ॥ विसृष्टारामभद्रेण सांत्वपूर्वमहात्मना ॥ ६ ॥

ऋषयश्चाभिनन्देनं ससीतरघुनन्दनं ॥ आशीर्षिर्वर्धयामासुर्ययुश्चापियथागतं ॥ ७ ॥

रामोपि सीतया सार्द्धं भ्रातृभिश्च महात्मभिः ॥ चक्रे निष्कंदकांपृथ्वा देवानां च महद्भितं ॥ ८ ॥

॥ यजान् बहुविधांश्चक्रे सरयूतीरउत्तमे ॥ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ किञ्चिद-

भ्यधिकं चैव रामो राज्यमकारयत् ॥ ९ ॥ देवकिन्नरगंधर्वादिद्याधरमहोरगाः ॥ रामं नमं-

तिसततंगुणारामं रमापतिं ॥ १० ॥ एतत्ते कथितं भद्रभारद्वाजमहामते ॥ तेषु किञ्चिदिहा-

श्रयमुक्तं रामकथाश्रयं ॥ ११ ॥ सर्वं न वक्तुमिच्छामि पुरारुक्तिमया हि ज ॥ ब्रह्मणा गोपितं-

अद्भुतः
५५

तच्च अतोपिन तदुक्तवान् ॥ १२ ॥ अद्भुतोत्तरकाण्डे तत्कथितं वेदसंमितं ॥ शृणोत्यधीतेयञ्चै
तत्स ब्रह्म परमा मुयात् ॥ १३ ॥ श्लोकमेकं तदर्धं वा शृणुयाद्यच्च मानवः ॥ प्रातर्मध्याह्नयो
गोवासयातिपरमांगतिं ॥ १४ ॥ पंचविंशतिसाहस्रं रामायणमधीत्ययत् ॥ फलमाप्नोति पु
रुषस्तदस्य श्लोकमात्रतः ॥ १५ ॥ न श्रुतं नाप्यधीतं वा येनाश्रुतमिदं द्विज ॥ सगर्भान्निःसृ
तौ नैव यथाश्रूणस्तथैव सः ॥ १६ ॥ रामायणमिदं श्रुत्वा न मातुर्जठरे विशत् ॥ वेदाश्च त्वारण्य
कत्र तुलयाच्चैदमेकतः ॥ १७ ॥ विधात्रा तुलितं शास्त्रं सर्वं देवाग्रतो द्विज ॥ इदं तु सर्वं वेदेष्वप्यो
गौरवादतिरिच्यते ॥ १८ ॥ शक्राय स्वर्णदीतीरे पुरा पृष्टो ह म ब्रुवं ॥ तदेव तव चारव्या तमद्भुतो-
त्तरकाण्डकं ॥ १९ ॥ रामायणं महारत्नं ब्रह्म तत्क्षीरधावभूत् ॥ नारदांतः समासाद्य क्रमान्म
म हृदि स्थितं ॥ २० ॥ तत्सर्वं ब्रह्मणो लोके निःशेषमवतिष्ठते ॥ किंचिदुर्व्याचपाताले त्रिदिवेश
क्रसन्निधौ ॥ २१ ॥ विरंचिर्नारदो हंच त्रय एवास्य पारगाः ॥ चतुर्थो नोपपद्येत बुद्धेदं सुस्थि
रभवेत् ॥ २२ ॥ यदुक्तमद्भुते काण्डे पुनस्ते कथयाम्यहं ॥ श्रीरामजन्मवृत्तांतः श्रीमतीचरितं मह
त् ॥ २३ ॥ दंडकारण्यके स्थानां शोणितेन महात्मनां ॥ नारदस्य च शापेन लक्ष्म्याश्चैवाप
राधतः ॥ २४ ॥ मंदोदरीगर्भनिष्ठा वैदेही जन्मचोक्तवान् ॥ रामस्य विश्वरूपं च भार्गवेण च वी

११८२
रा.स. ५०
२७

५५

क्षितं ॥ २५ ॥ कल्पमूके हनुमता चतुर्वाहः पूज्यः ॥ दशोपशुक्लपेण सुग्रीवसख्यमुक्तवा-
 नः ॥ २६ ॥ लक्ष्मणांगजतापेन शोषणं वारिधेः पुनः ॥ प्राप्त राज्यस्य रामस्य मुनीनां सन्निधौ त-
 था ॥ २७ ॥ सीतायाः कथनं श्रुत्वा सहस्रास्यस्य रक्षसः ॥ मानसोत्तरशैलेन्द्रस्थितिं ज्ञात्वा-
 रघूद्वहः ॥ २८ ॥ जगाम पुष्करद्वीपं भ्रातृभिः सह वानरैः ॥ सीताया ऐश्वरं रूपं रावणस्य बध-
 स्तथा ॥ २९ ॥ अयोध्यागमनं रामस्यैष वृत्तांतसंग्रहः ॥ वृत्तांतसंग्रहं चापि पठित्वा रामभक्ति-
 मानः ॥ जायते मुनिशार्दूलनात्र कार्या विचारणा ॥ ३० ॥ पठेच्च यो रामचरित्रमेतत्पुनाति पा-
 पात्सकृतं लभेत् ॥ तीर्थभिषेकं समरे जयं च समसर्वयज्ञस्य महत्फलं च ॥ ३१ ॥ भजेत यो रा-
 ममर्चित्य रूपमेकेन भावेन च भूमिपुत्रीं ॥ एतत्सुपुण्यं शृणुयात् स ठेह भूयो भवेन्नो जठरे जन-
 न्याः ॥ ३२ ॥ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे श्रीसीता-
 रामयोरयोध्यागमनं नाम सप्तविंशतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥

इदं पुस्तकं श्रीकृष्णादासालयेन गंगाविष्णुना मोहमयीनगर्यां स्वीये श्रीवेङ्कटेश्वरारण्य मुद्रालये मुद्रितं श्रीविक्रमाब्दाः १९४० झा-
 लिवाहनशकाब्दाः १८०४

अङ्कः
५५

॥ इति श्रीमद्भुतरामायणं समाप्तम् ॥

राधतः ॥